

"Gegants i nans"

BUTLLETÍ

de
Llagostera

Núm. 3 / 3ª Etapa
Maig de 2004

3,75 €

NOU CITROËN C2

URBAN SPORTS CAR

Cotxe de l'any 2004.

CITROËN *Credit*

El nou Citroën C2 és un cotxe ple d'energia. Amb autèntic esperit esportiu. Motors dièsel HDi o gasolina d'última generació fins a 110 cv i, si ho desitges, caixa de canvis SensoDrive amb comandaments al volant, per estar sempre en bona forma. Un equipament* sorprenent: climatitzador, llantes d'aleació de 16", regulador de velocitat, radar d'ajuda al aparcament, ràdio-telèfon amb reconeixament vocal,

navegador color i carregador de 5 CD's; 6 airbags, ABS i ESP, encès automàtic de llums i sensor de pluja, retrovisors elèctrics, tèrmics i retràctils, volant forrat amb pell, contraporta de darrera amb doble obertura i seients del darrera independents lliscants i abatibles.

Vine a conèixer el nou Citroën C2 i comprovaràs que amb un cotxe així està prohibit avorrit-se.

www.citroen.es

Informació Citroën: 902 44 55 66

CITROËN prefereix **TOTAL**

CONDICIONS ESPECIALS DE FINANÇAMENT AMB CITROËN *Credit*

Model fotografiat: C2 1.6 VTR. *Equipament segons versions. Consum mixte (L/100 km) / Emissió CO₂ (grs/km): 4,1-6,3 / 108-151

CITROËN

NO T'IMAGINES EL QUE
CITROËN POT FER PER TU

TALLER ESTEVE

Servei Oficial Citroën

Zona Ind. C/ Migjorn, 1-3 Tel: **972 83 02 17** LLAGOSTERA

CITROËN

L'estiu ha passat, un any més, a una velocitat de vertigen. Tot plegat, temps d'obrir i aclucar els ulls. Sembla que era ahir quan tot just començava l'Eurocopa i ara resulta que el vent ens canta a cau d'orella una melodia ben diferent. Les cremes solars, la tovallo-la, les amanides fresques, els gelats, la more-nor, les migdiades i aquella ressaca conseqüència de moltes hores de son endarrerides van quedant enrera, descartant-se per si soles del nostre dia a dia. Dit amb altres paraules (no menys amargues): el període de vacances s'ha esgotat, retornem a l'espiral de la monòtona rutina, el sol s'ha cansat de nosaltres i la nostàlgia s'apodera d'aquells que pateixen al·lèrgia tardoral (valgui la hipèrbole).

Anant al gra i a temes més seriosos que també ens afecten... parlem de la Festa Major. Creiem que un any més ha deixat, en general, un bon regust de boca als llagosterencs. Canvis d'última hora en la programació (recordem, per exemple, el concert de reggea o l'obra que havia de fer el darrer dia "Teatre de Guerrilla"), deguts a incidents aliens als organitzadors, potser van descafeïnar-la una mica. Posats a criticar, però, segueix trobant-se a faltar el buit deixat per la Carpa Dance, especialment per la quantitat de gent que convocava. Per altra banda, potser es troben a faltar ganes dins la Comissió de Festes i/o l'Ajuntament d'apostar més per la música del país; potser l'any vinent seria una bona ocasió per canviar el concert del dissabte ("Los Mejores" certament van emplenar el local polivalent, però potser fa ja massa anys que ens vénen a veure...) per algun grup reconegut que, almenys, canti en català.

Un altre dels temes que ha centrat l'actualitat del nostre municipi ha estat la proposta d'allargar l'Eix tot fent-lo passar per casa nostra. Des del col·lectiu de redacció, fem patent la màxima oposició envers aquesta possibilitat. El nostre territori ja ha hagut de veure's trepitjat, bufetejat i trinxat prou vegades els darrers anys com per permetre una nova imposició. Així mateix, aplaudim i recolzem les mostres de refús i les iniciatives contra la voluntat del conseller Nadal sorgides al llarg d'aquest incert compàs d'espera des de Llagostera.

Finalment, volem aprofitar aquestes ratlles per fer una crida a tots els llagosterencs i llagosterenques, especialment al jovent, perquè s'animin a entrar dins el teixit associatiu (cada vegada més ampli!) de la nostra vila, a participar als actes que les diferents entitats organitzen, a estimar, col·laborar i treballar en la mesura que a cadascú li sigui possible, pel nostre poble. Un proverbi ecologista diu: "pensa globalment, actua localment". Lluitar per una Llagostera millor és lluitar per un món millor.

E/S Llagostera 12580

Joaquim mascaró salarich

Ctra. C-250 Km.24'3
Telf. i fax. 972 83 15 49
17240 Llagostera- Girona

Plaça Catalunya nº 7 Tel. 972 80 56 20
LLAGOSTERA

www.classic-cafe.net

Col·lectiu de redacció

Marc Coll, Gerard Casanovas,
Marta García, Ricard Lloveras,
Jordi Casanovas, Xevi Casas,
Eduard Comas, Puau Turón,
Jordi Molina, Mireia Collell,
Anna Rissech.

Col·laboradors:

Ramon Motjé, Joan Frigola,
Miquel Codolar, Francesc
Sureda, Enric Ramonet,
Joan Ventura, Fina Gabarrón,
Jèssica Martí, Marta Miquel,
Arxiu Municipal, Biblioteca
Julià Cutillé.

Llagostera, Setembre, 2004
"Butlletí de Llagostera" Núm. 3

Portada: Foto de Dolors Duch
Boadas "Gegants i Nans"

Disseny i Maquetació:

Marta García, Gerard Casanovas.

Correccions:

Irene Comas

Dirigit pel:

Col·lectiu de Redacció

C/ St. Pere nº 5

Tel. 972 83 12 10

e-mail:

butlleti_llagostera@hotmail.com

Impressió:

Montjor, S.L.

Tel 93 485 54 70 Barcelona

Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

Ajuntament de
Llagostera

Generalitat
de Catalunya

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

4-5 Actuals

Butlletí 6

7-11 Àlbum de la Festa Major

Activitats del poble 13-21

23-33 Entitats

Escoles 34-35

36-37 Personatges il·lustres

Entrevista 38-40

41-57 Veu del lector

"Articles determinats" 58

59-60 Una forma diferent de mirar la terra

Des de Ca l'àvia Lola 61-62

63 D'on preneu la ratafia?

Viatges al pensament 64

65-67 Llibertat Condicional

Llagostera a la premsa 69

71-72 Xarx@

Esports i muntanya 73-74

75 El racó de la cuina

Fe de Rates 77

78 Registre Civil

Àlbum de fotos 79-80

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria
Sureda, Llibreria Mallorquí,
Llibreria Frigola i Tabacs
Montse Plensa

Llagostera, poble entre carreteres

El 30 de juliol s'obrien al trànsit les últimes places giratòries que uneixen el nucli de Llagostera amb la nova variant. Es donava per acabat un pegat a les comunicacions a posar a prova aquest estiu mateix, amb l'operació sortida d'agost a sobre. De la nova variant podríem destacar-ne alguns trets: Permet una vista idònia per contemplar el poble de Llagostera (mentre conduïxes) però t'allunya del seu accés, no permet córrer massa a principi i a fi, evita els semàfors i dibuixa una nova cara a l'entorn més immediat.

La seva funcionalitat és generalment bona. Exceptuant algun accés i estructura. Per exemple, una primera actuació a fer, fàcilment observable, seria dotar de personalitat local les places, que tenen la variant i la urbanització els Escuts a un nivell superior, ja que circular-hi sembla estar visitant la zona volcànica d'Olot. Sobta, també, veure com s'ha senyalitzat un accés a la zona industrial com Can Coixinera encara per connectar mentre un poble tan tocat per les carreteres com Llagostera no disposi de senyalització a la multitud de veïnats presents. Per accedir al veïnat de Bruguera Alta, per Recuperacions Navarro, s'ha ideat i construït una sortida perillosa i

,àdhuc, confusa. Per una banda hi ha ensurts quan, pujant des de la sortida de la variant, direcció Girona, els cotxes han de treure el "morro" perquè no hi ha visibilitat. Per l'altra, molts vehicles que des de Llagostera es dirigeixen a Girona acaben a Bruguera per equivocació. El rètol que anuncia la direcció a Girona i Cassà és d'un tamany, realment, insuficient.

El que ens ha de fer reflexionar a tothom és la utilitat de l'obra ja que, com no podia ser d'altra manera, Llagostera ha tornat a aparèixer als butlletins del trànsit de televisió i ràdio. Tot i l'esforç, els diners i el sacrifici d'una part del nostre entorn no s'han solucionat substancialment els problemes de mobilitat a la Costa Brava Centre pel nostre poble.

Tanmateix, el front obert per la Generalitat amb la voluntat de construir més carreteres pel municipi resta avui en repòs. El poble no ha volgut acollir una nova nafra a un paisatge municipal al qual no li sobra res per conservar. Amb la recent ferida oberta, en forma de línia d'alta tensió imposada, tant el ple de l'ajuntament com la població ha mostrat el seu rebuig a la prolongació de l'eix, afectant la Bruguera Baixa i enllaçant amb la variant ja feta. A hores de l'edició d'aquest But-

lletí de Llagostera, s'ha aturat el projecte, encara que no de manera definitiva. Afectats i compromesos recullen firmes contra un nou traçat viari que malmetria una mica més el paisatge que compartim. I alhora la Generalitat veu la necessitat de descongestionar les vies que comuniquen el trànsit a Llagostera des de Girona i l'eix transversal a la seva sortida a Riudellots. Al mateix temps s'estan executant diversos projectes de desdoblament de carreteres ja existents. Paral·lelament, el debat sobre el futur de la Costa Brava, amb totes les seves vessants, qüestiona explícitament els actuals models de desenvolupament d'una zona turística on hi ha una clara massificació.

NO TENIM UN MODEL DIARI

Entre els treballs-ponència que componen el Debat Costa Brava s'hi poden trobar interessants conclusions sobre molts aspectes, entre ells, la mobilitat. Es tracta de documents elaborats per experts en diferents disciplines d'anàlisi.

Podríem destacar-ne alguna. Per exemple, l'índex de mortalitat de les nostres carreteres és tres vegades més gran que el de Catalunya. També són considerables les xifres de cabal circulatori amb entre 20.000 i 50.000 vehicles travessant el nostre terme cada dia, només, amb la C-35 (que comunica Maçanet amb la Costa de l'Alou) i la C-65 (Girona-Sant Feliu de Guíxols) juntes.

I, finalment, preocupa la inexistència d'un model viari a Catalunya i, sobretot, al litoral. La nostra xarxa s'ha alimentat de diversos projectes ben adversos des del restabliment de la democràcia.

Estiu i boscos. Temptant a la sort.

Un fet important i del qual no s'ha parlat aquest estiu és de la retallada de vigilància als boscos llagosterenços i de l'Ardenya.

La problemàtica es remunta als darrers anys, quan unes instal·lacions (torretes, accessos) cada vegada més decrepites per a la vigilància fixa de zones forestals eren motiu de queixa dels treballa-

dors i treballadores que prestaven aquest servei durant la temporada de més alt risc d'incendi forestal.

Amb el canvi de govern i de cap de regió d'emergències, l'actuació presa ha radicat a tancar totes les torres de guaita deixant-les pendents d'una inspecció que n'homologués l'us. Degut a la naturalesa del cotracte dels vigies, fix-discon-

tinu, tot treballador qui acaba contracte d'una temporada té dret a continuar duent a terme la tasca el següent any. Això ha propiciat un tencament sense més problemes de les torres amb treballadors que han renunciat al lloc per aquesta temporada però, també, que d'altres, com en el cas dels vigilants de "torre Llagostera", propera al Mas Roig, hagin hagut d'estar-se al parc de Bombers. No han pogut fer la seva feina per falta d'infraestructura.

Val a dir que es vigila per altres mètodes però és clar que s'ha baixat la guàrdia esperant un estiu compassiu. Els punts que aquest any no han sigut operatius i que en els darrers vigilaven la nostra vila i l'Ardenya són Puig de les Cadiretes, Can Mundet, Montbarbat i torre Llagostera.

Col·lectiu de redacció*

Resolució del I Concurs de Fotografia Organitzat pel Butlletí de Llagostera

El dia 29 de juliol els membres del jurat del I Concurs de Fotografia del Butlletí de Llagostera van fer públic el veredict respecte al primer i el segon classificats.

Els membres que van formar el jurat foren:

Esteve Barceló, regidor d'esports (en representació de l'alcalde)

Eugènia Comas, regidora de cultura

Josep Vall-llosera

Gerard Casanovas

El veredict va establir com a guanyadora, i per tant portada d'aquest número, **Dolors Duch Boadas**, amb l'obra "Gegants i nans".

El finalista va ser **Albert Donate Sánchez**, amb l'obra "Danzad, danzad malditos".

Pel primer premi es va considerar l'espectacularitat de la fotografia i el seu impacte visual.

Pel segon premi es va considerar l'originalitat de la fotografia.

Finalment, cal donar les gràcies a tots els participants en aquest concurs.

Col·lectiu de redacció

Finalista amb el Títol;
"Danzad, Danzad Malditos"

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller

C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Seminario de Yoga

19 - 20 de Junio de 2004

Yoga:

El Poder de la Mente y El Cuerpo

Impartido por: Manuel Agulla-Mádhana

Organiza:

Centro de Yoga Griselda

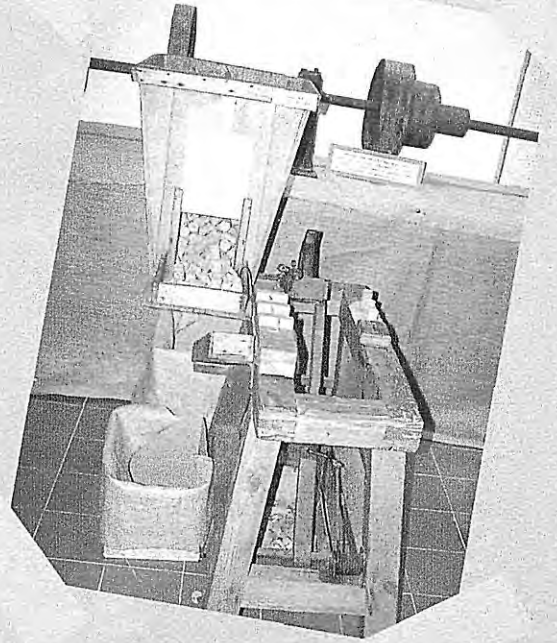
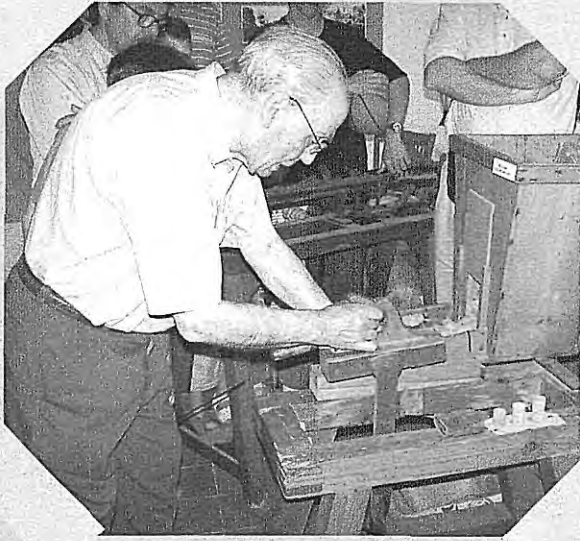
Calle Joan Gener, 7 - Atico
Tel. 972 83 07 27 - Móbil 639 123 738
Cassà de la Selva (Gerona)

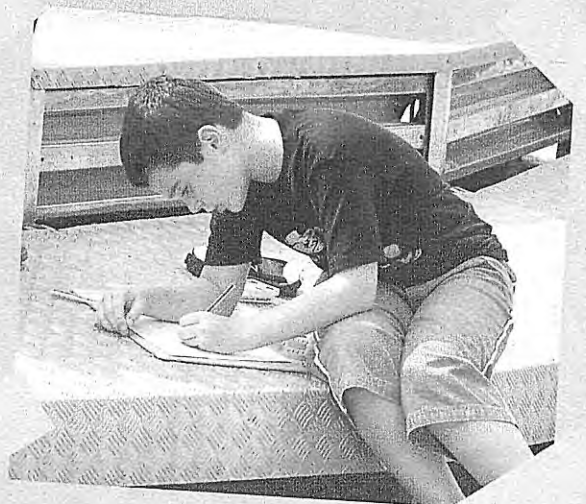
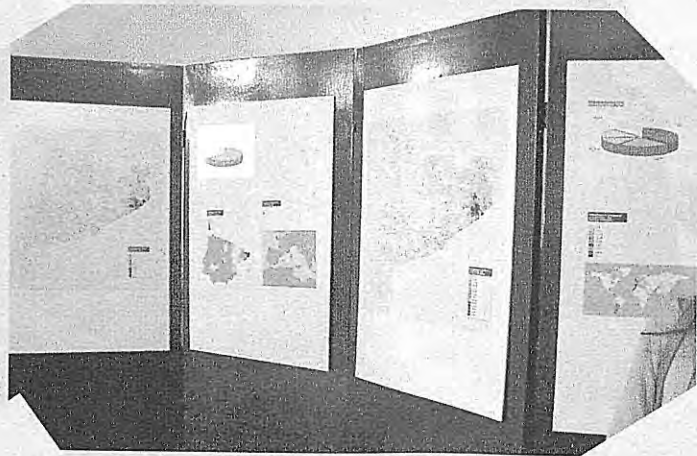
Colabora:

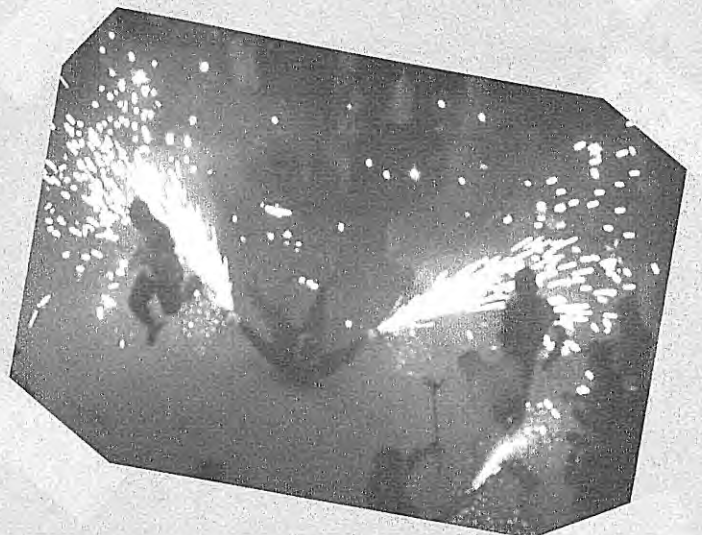
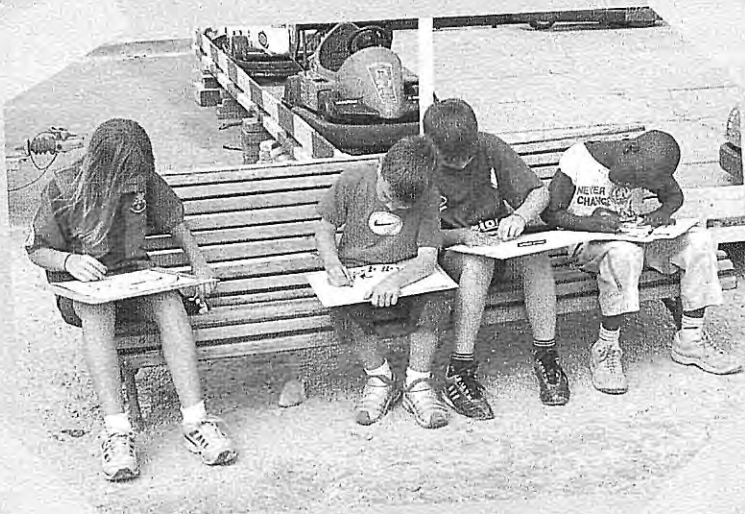
Ayuntamiento de Caldes
de Malavella (Gerona)

Festa Major

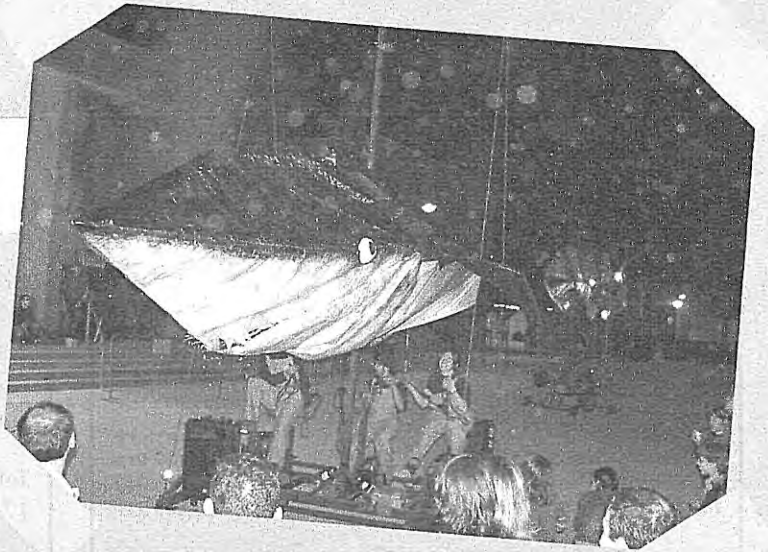
2004

**RAMONET
LLOVERAS**
ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
fax. 972 805 539

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

IMPREMTA
Rodas
OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

MP
ERRUQUER

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
Telèfon 972 83 01 90
Fax 972 80 53 83
17240 LLAGOSTERA (Girona)
E-mail: pinsosvinyas@infonegoci.com

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Sant Joan

Tot i que un parell de dies abans ja sonaven els primers "trets", el 23 de juny va suposar, com és tradició arreu dels Països Catalans, l'esclat d'un autèntic i esperat (no per tothom...) "bombardeig" de petards. La veritat és que, bon tros del cel que aquell dia corresponia al poble de Llagostera va quedar, un any més, engalanat d'estrelles de tots colors, línies de foc i núvols de fum. Als carrers s'hi respirava, cap al tard, aquella boira i aquella flaire de pólvora pròpia de la diada. La nit que per a alguns no sols és la més curta de l'any, sinó que a sobre té màgiques i romàntiques, va viure's, a la nostra vila, amb absoluta normalitat. Posant-nos primmirats, criticar que el bon ambient que es respirava al Parc de la Torre amb el sopar organitzat per les nostres "patinadores internacionals" contrastés, l'endemà, amb la trista imatge d'un bon grapat de paperes esquarterades i contenidors cremats.

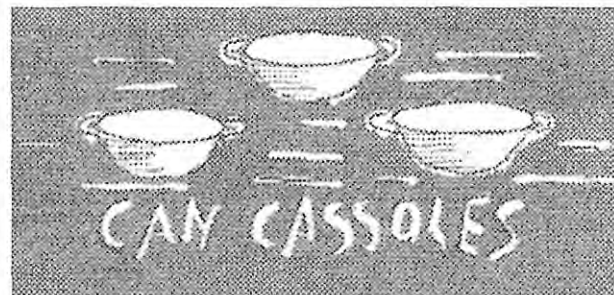
Eduard Comas Blanch

Mª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

PLANXISTERIA I PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

*Tapisseria
i Tendals*
Sanchez

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Caminada a la llum de la lluna

El Grup excursionista Bell-Matí va organitzar, un any més, la ja popular caminada nocturna que, com ja és tradició comptava, en aquesta edició, amb un nou recorregut pels afores de Llagostera. Un cop completat l'exercici físic, els participants van poder refrescar les

comes i relaxar el cos a la piscina municipal amb un bon bany sota la llum... de la lluna.

Col·lectiu de Redacció

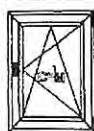
a baix, durant les inscripcions, a la dreta, a punt de començar a acminar

REGALS
Anna
☎ 972 83 12 83
LLAGOSTERA

**Joieria
FORTUNA**

Representant
Oficial

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/Ponent, 1-2 (Sector CAVISA)
17240 Llagostera (Girona)

Sant Pere

El passat dissabte 3 de juliol, el Club Bàsquet Llagostera va ser l'entitat encarregada d'organitzar la festa de Sant Pere. La vetllada, que començava al voltant de les vuit de la tarda amb una capbussada a la piscina municipal, continuà amb un sopar que va resultar tot un èxit de participació. Més de tres centes persones s'animaren a entaular-se aquella nit per degustar un deliciós assortiment de carn (un pinxo, una botifarra i una cuixa de pollastre) acompanyat d'un element tan propi de la nostra terra com és el pa amb tomàquet.

Les condicions meteorològiques permeteren que la celebració tingués lloc, tal i com estava previst, a l'aire lliure. El mag local Josep Lloveras i, seguidament, un ampli i variat repertori musical s'encarre-

Un bon grapat de persones van animar-se a participar a la festa.

garen d'amenitzar un acte que va transcórrer enmig d'una atmosfera de germanor i alegria, ja que també va servir, segons els organitzadors, per festejar el títol obtingut per les sènior femení de la

secció de bàsquet del nostre club, campiones provincials aquesta passada temporada.

Eduard Comas Blanch

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

La pela del suro

L'amanida, si està ben servida, millor

Ja que la nostra condició geogràfica ens ofereix un dels millors climes per sustentar l'alzina surera, Gavarres i Ardenya es converteixen en dos massissos clarament identificats pels tapers. El diumenge 27 de juny es va celebrar la primera pelada-demostració de suro a Can Vilallonga, una masia situada el terme de Cassà de la Selva, al veïnat de Mas Cubell.

L'objecte curiós de la jornada, una immensa pipa de suro

A les deu del matí va començar la jornada amb un esmorzar popular típic de tapers (amanida i truita d'all tendres). Seguidament, biòlegs experts i bosquetans varen fer una xerrada tot explicant en què consistia la feina del pelador, una tasca dura i complicada tant per les condicions com per l'època en què es desenvolupava. Els discursos varen fer referència també a diferents espècies animals, especialment insectes, que afectaven i afecten el creixement de l'arbre en qüestió: l'alzina surera. En conclusió, van resumir-se els punts clau d'un món complex i delicat que té una durada de dos mesos escassos (de Sant Joan fins a Sant Jaume, diuen els experts).

Seguidament va realitzar-se una excursió per posar en pràctica tots els coneixements anteriorment transmesos per les persones expertes. Va demostrar-se com, primerament, es "parlava" amb el suro tot emetent uns cops i escoltant atentament quina era la "resposta" de l'arbre. En funció dels resultats obtinguts, se sabia si l'arbre es dei-

xava pelar o, pel contrari, hi havia poques possibilitats d'èxit. Dit amb altres paraules: suposant que el suro no sonés com s'esperava, valia més anar-ne a buscar un altre per no malmetre la vida de la planta i, també, la paciència de qui el pelava.

Un cop finalitzada l'excursió i entaulats a la casa de Can Vilallonga, es va servir el dinar de tapers amb una arrossada popular que va servir perquè la gent es refés d'una calor excessiva. I per acabar la festa va tocar el grup "Trefins", fent una mica de gresca i xerinola, passejant-se arreu de la casa, anant de taula en taula tot tocant les seves havaneres pròpies d'aquells temps.

Aquest acte fou organitzat pels ajuntaments de Llagostera i Cassà de la Selva, amb la col·laboració del G.E. Bell-Matí i la Colla Excursionista Cassanenca.

Marc Coll

En plena demostració

Torneig d'estiu de futbol sala

Com cada estiu es va celebrar, al pavelló i durant el mes de juliol, el torneig d'estiu de futbol sala. Enguany, els finalistes, els dos equips que van arribar en millor forma al darrer tram de la competició, van ser Extintors Sergifoc i Cal Degollat.

El partit que havia de donar a conèixer el guanyador va desenvolupar-se amb molta intensitat i motivació per part dels membres d'ambdós conjunts. El matx va decidir-se a favor d'Extintors Sergifoc, qui va derrotar al seu rival per 5 gols a 3. L'enfrontament va transcórrer amb absoluta normalitat i l'esportivitat va ser present, en tot moment, sobre el terreny de joc. Per altra banda, el tercer i quart lloc se'l van sortejar, per aquest ordre, Perruqueria Elena i Xarops.

La nota negativa del torneig fou la baixa assistència de públic en comparació amb altres anys...

Gerard Casanovas

A la dreta, el primer classificat del torneig. Sota aquestes línies, Cal Degollat, segon a la classificació general i equip sorpresa de la competició.

Els guanyadors, Extintors Sergifoc, enlariant el trofeu que els acreditava com a triomfadors.

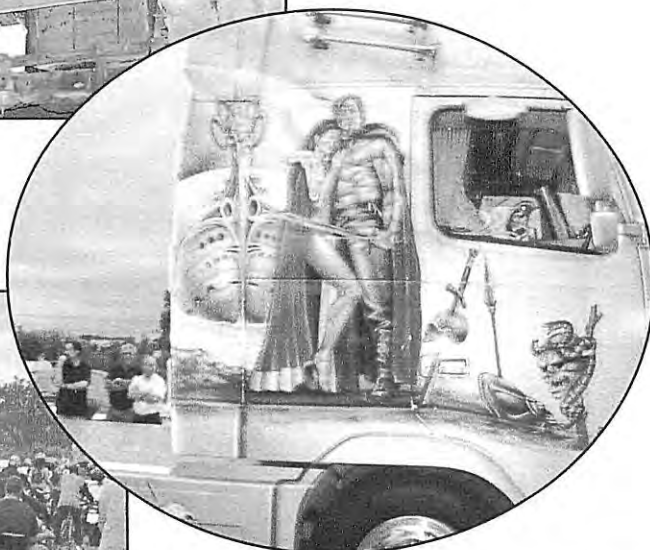
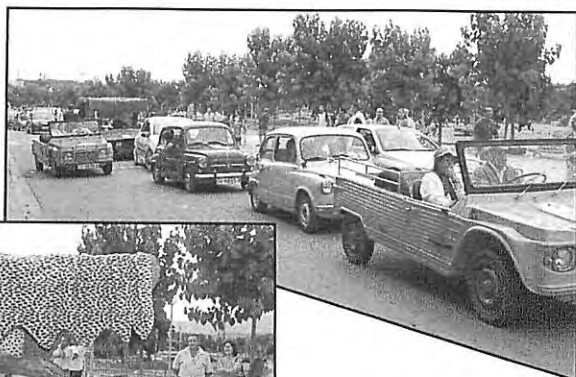
Sant Cristòfol

Sant Cristòfol, com cada any, davant les cues d'automòbils, motos, bicicletes i tota mena de vehicles i mitjans de transport.

L'originalitat té molt a dir al llarg d'aquesta diada... Aquests són alguns dels cotxes bojos que es van veure.

Així "vestia" un dels camions que van desfilar aquell dia pels nostres carrers...

El quad està de moda. La fotografia ho posa de manifest.

Agermanament de Viles

El passat 5 de juny, coincidint amb el dia del medi ambient, es va celebrar l'agermanament de les viles de Llagostera, Caldes de Malavella, Vidreres i Tossa de Mar, els termes de les quals conflueixen en un punt de l'Ardenya: el coll de Terra Negra.

En aquest punt situat en un trencant a mà dreta de la carretera de Tossa (en direcció a la casa de colònies infantil de Can Mundet), s'inaugurà un monòlit que commemora la trobada per a la posteritat. Aquest és un punt màgic i estrany per la seva situació, on topen els quatre termes de les poblacions veïnes coincidint amb un paisatge ben favorable.

La jornada començà amb l'aplec de gent i la inauguració per part de representants polítics dels quatre municipis, amb l'alcalde de Llagostera, Lluís Postigo, com a protagonista llagosterenc. Tot seguit l'organització oferí un esmorzar popular que va tenir

El punt on influeixen els quatre pobles

Lluís Postigo el nostre alcalde, amb els altres representants municipals

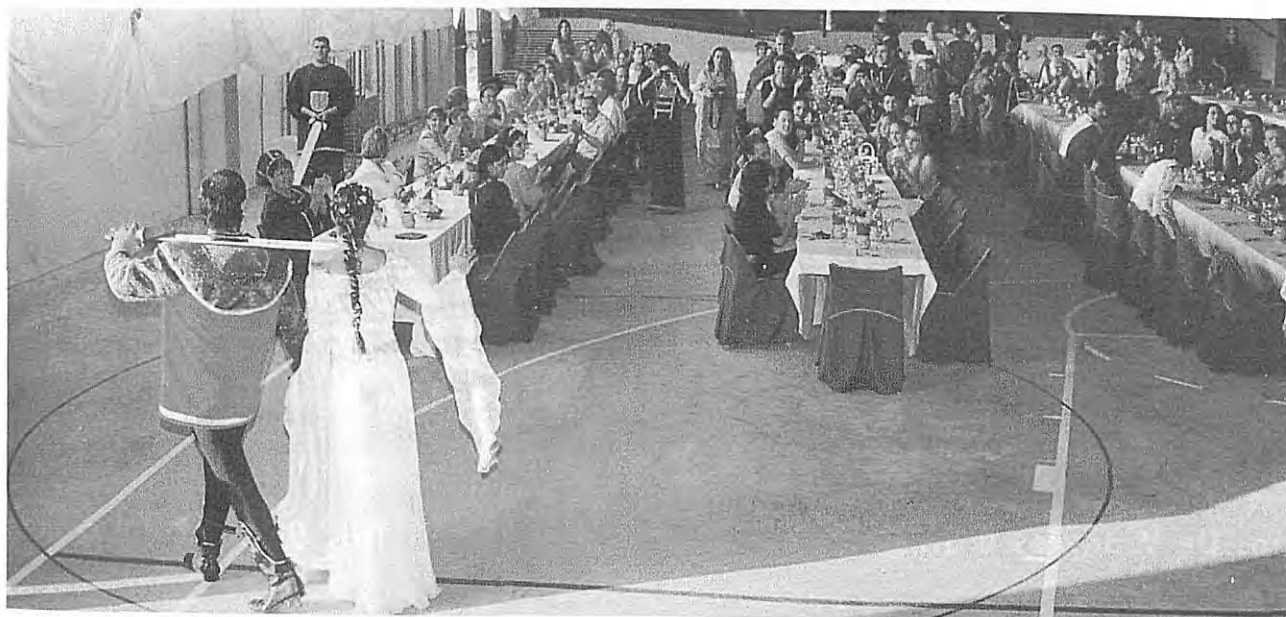
molt bona acollida. I, finalment, un grup de joves músics que aprenen a Vidreres aportà el seu ritme a l'esmorzar.

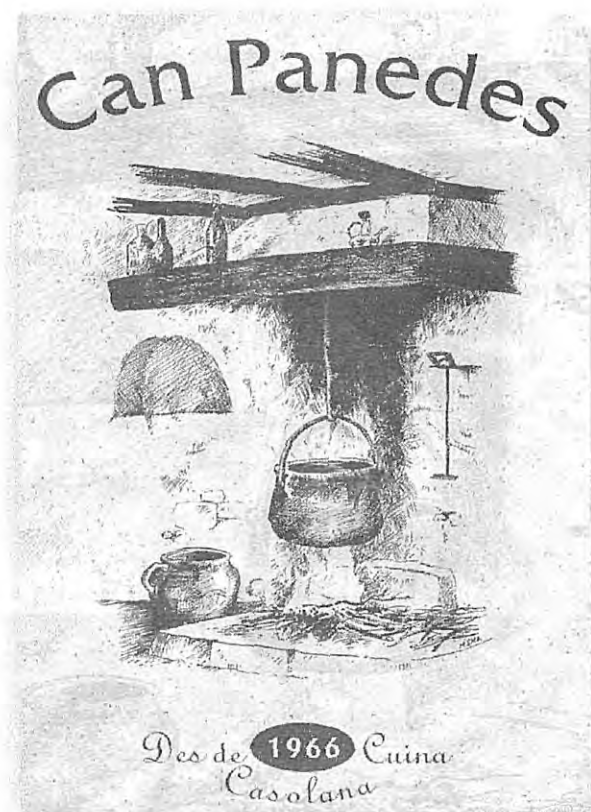
A tall d'anècdota, destacar un fet prou curiós. L'estelada que va presidir l'acte, instal·lada la nit anterior per membres de 'Joves per la Terra', fou enviada setmanes després, juntament amb el llarg pal metàl·lic que la subjectava, al fons d'un penya-segat. Algú el va tallar amb una serra per metall.

Xevi Casas i Marc Coll

Casament Medieval

Aquest estiu passat el poble de Llagostera va tornar a l'època medieval per celebrar un casament.

Carretera
de Sant Feliu a Girona,
C_65 Km. 12
Tel. 972 83 03 56

MAS TARRÉ

Restaurant

Crta. De Vidreres a St. Feliu de Guíxols. Km 25

Tel. 972 83 14 27

Associació amics del Mas Roig

Durant els darrers tres mesos, una de les activitats més rellevants que s'han dut a terme al Centre d'Interpretació de la Sostenibilitat del Mas Roig -a part de les visites de particulars, estudiants, col·legis, instituts i universitats- ha estat la seva destacada presència als mitjans de comunicació, especialment a les televisions autonòmica i estatal.

EL MAS ROIG I EL FÒRUM

El Fòrum Universal de les Cultures 2004 va escollir el paratge del Mas Roig per mostrar la sostenibilitat, mitjançant dos programes de televisió gravats expressament pel Fòrum de Barcelona.

Així, el passat dia 12 de juny es va filmar al paratge del Mas Roig un programa per mostrar la sostenibilitat paisatgística d'una "Masia Evolutiva—Adaptativa" integrada a l'entorn que, sense deixar de fer totes les activitats pròpies d'una casa de pagès convencional, aprofita les seves activitats per mostrar l'harmonia de la naturalesa amb les últimes tecnologies.

Aquest dos programes produïts i realitzats per Televisió Espanyola es van emetre en els espais televisius "Territori Fòrum" (en català) i "Vivir el Forum" (en castellà).

El primer es va emetre el dissabte dia 10 de juliol a les 10 del vespre per TV2 en català, i l'altre es va emetre el dimarts següent, dia 13, en castellà pel canal internacional de TVE.

Tots dos estaven emmarcats dins l'Àrea de Sostenibilitat del Fòrum presentant "Models de Vida Sostenibles".

Així es va tenir l'oportunitat de mostrar, en el marc del paratge del

Mas Roig, una masia integrada a l'entorn que fa perfectament compatibles la ruralitat i la modernitat, sense malmetre el paisatge.

EL MAS ROIG I LA TECNOLOGIA

També durant el mes de juliol, el Mas Roig va ser protagonista d'un altre programa de televisió.

En aquest sentit, el passat dia 8 de juliol en el programa "En directe" de TV3 es va presentar l'últim model de la Font Solar Autònoma (FSA), capaç de vendre quantitats importants d'energia a les companyies elèctriques, instal·lada a la nova Deixalleria Municipal de Blanes.

REFLEXIÓ SOBRE "EL PARATGE DEL MAS ROIG"

La població de Llagostera ja comença a tenir coneixement, pels mitjans de comunicació, que aquest espai del Mas Roig -escollit pel Fòrum de les Cultures i pels equips de Televisió Espanyola com a escenari ideal per mostrar les possibilitats d'agermanar la natura i la modernitat- és el mateix espai que "ha escollit" l'actual Ajuntament de Llagostera per construir-hi la futura zona industrial i cinc vials de comunicacions que poden deixar el paisatge completament trinxat i sense cap possibilitat de reparació futura.

Creiem que l'Ajuntament ha de reflexionar, deixar de destrossar més territori i construir la futura zona industrial a banda i banda de la nova variant de Llagostera -de Cassà a Santa Cristina d'Aro-, que per això s'ha fet.

Les futures naus industrials, si s'han de construir, s'han d'instal·lar lluny del poble i al costat mateix de les carreteres que ja

Paratge del Mas Roig, amb la masia i la granja al fons i l'aqüífer a primer terme

existeixen -que per això hi ha els vials de serveis-, i no obrir-ne de nous, al bell mig d'uns prats naturals i d'un aquífer d'aigua potable.

L'únic lloc que queda al costat del poble de Llagostera, sense cap barrera viària -on es pot arribar a peu o amb bicicleta, sense haver de travessar cap carretera- no es pot destrossar per construir-hi naus industrials que es poden instal·lar perfectament a qualsevol altre indret sense destruir res.

Tots els experts independents -llevat dels de l'Ajuntament- ja reconeixen a aquest paratge, per sí mateix, un valor estratègic incalculable com a futur parc natural i pulmó verd de Llagostera.

Un Ajuntament de progrés té el deure d'escoltar i l'obligació de custodiar i salvaguardar -de l'especulació viària, urbanística i industrial- aquest espai natural, en benefici de tots i per a les generacions futures.

El valor d'aquest paisatge singular ja forma part del nostre patrimoni paisatgístic i ha entrat a la història per la porta gran i de la mà dels grans mitjans de comunicació.

Tant de bo siguem escoltats, perquè és de savis saber rectificar!!!

Associació Amics del Mas Roig. Agost del 2004.

Jove, desperta! Present i futur del jovent que es mou.

El col·lectiu jove de l'esquerra independentista de Llagostera, Joves per la Terra, afronta el moment present i els reptes de futur, ja amb un bagatge a l'esquena que cal valorar. La naturalesa política del moment, fruit d'uns canvis que dins el panorama dels "representats", sembla portar el rumb de la nostra societat cap a horitzons diferents als que aspiràvem amb el PP i CiU manant. Però el canvi, com ja ens podiem aventurar, no s'ha traslladat de les paraules als fets. Les problemàtiques de fons que afecten el poble des de les vessants social, cultural, mediambiental i, afegim donades les circumstàncies, les relacions internacionals (guerra a Iraq i Afganistan en el nostre nom) no han abandonat els mateixos camins, en resposta a una poca imaginació i valentia per part dels partits anomenats progressistes o d'esquerra; la part de la classe política que, ara per ara, té el control a Madrid i Barcelona. I és que els corrents neoliberals i globalitzadors tan presents a la política mundial també compten amb l'acceptació de tots els partits (amb uns pocs matisos) amb representació a casa nostra. Podem dir, doncs, que l'alternativa no es pot forjar si no és des d'altres àmbits, mentre no canviïn les coses.

Davant la demanda d'un nou estatut per la Comunitat autònoma de Catalunya, molta gent hauria de veure com, de fet, el que estem fent és demanar de manera moderada i, mica en mica, el retorn de les llibertats nacionals que el poble català va perdre en favor d'un estat amb pretensions imperialistes i per mitjà de la violència. Hem de reconèixer que, a diferència d'altres nacions, la nostra es veu obligada a demanar permís a una altra nació per poder obrar amb llibertat i tirar endavant els anhels populars reals. L'estatut

és això, una migrada concessió, un signe de falta de valentia per part del feble, quan l'accepta, i el mal regust d'unes retallades del nostre sostre des de la capital del regne, respecte les demandes inicials que pugui proposar la Generalitat. Existeix la nació i no pot ser que les catalanes i els catalans no tinguem un àmbit nostrat on desenvolupar la nostra cultura, on avançar socialment i sostenible, sense interferències.

Per això, el jovent independentista creu que cal seguir lluitant. Nosaltres no ens sentirem nostre un estatut que no és la voluntat pel poble. Creiem que cal ser més valents; creiem que cal una organització popular política i cultural forta, des d'on fer evidents les nostres reivindicacions. Perquè, confiar tota la nostra acció política, només votant als quatre partits polítics que obren de manera bastant semblant és malbaratar el nostre criteri, hipotecar la nostra identitat i renunciar a drets.

JPLT veu amb preocupació la passivitat del jovent vers l'acció cultural i política. Per posar un exemple, incidim en una conclusió extrema del nostre primer cicle de xerrades d'aquest agost passat. En aquest cicle s'ha intentat oferir uns continguts atractius, diversos i formatius, alhora que assequibles; tan per a adults com pels més joves. I creiem paradoxal que una activitat que proposa el jovent sigui més concorreguda pel col·lectiu més madur, mentre els joves hi renuncien. Per altra banda, agrair l'interès i la participació dels adults, demostrant la seva implicació en les nostres activitats.

Aquest és el repte del col·lectiu: mobilitzar la gent jove. Trencar amb la innocència i l'alienant consumisme que afecta els més joves que creuen viure al país de les merave-

lles quan la realitat és prou obtusa. Que tots i totes lluitem contra les problemàtiques que ens afecten, alhora que ens formem i descobrim les nostres pròpies habilitats; és a dir, el nostre lloc a la lluita.

Cal que el jovent desperti i es comprometi. Cal que totes i tots sapiguem ser crítics amb un sistema molt millorable, en el qual la nostra generació haurà d'intervenir per reconduir-lo i progressar.

Ens cal la teva força. Tens el teu lloc al moviment, ja sigui com a membre dins l'assemblea o com a simpatitzant actiu. Tu ens pots ajudar a crear una consciència forta a tots els racons de Llagostera. Fem perquè l'esquerra independentista arribi als joves treballadors, a l'institut i a diferents col·lectius que ens puguin entendre i prendre compromís de lluita. El poble per una Catalunya reunificada, independent, justa i participativa! Per un àmbit polític on catalanes i catalans puguin intervenir en la construcció d'un món ben diferent al d'ara...

correllengua2004

PRÒXIMA CITA: CORRELENGUA 2004 A LLAGOSTERA. AMB XERRADES, GIMCANA, CONCERT I ALTRES ACTIVITATS PER FESTEJAR LA PERVIVÈNCIA DE LA NOSTRA LLENGUA. NO HI FALTIS!

Joves per la Terra*

1ª Gran Panera de Festa Major

Aquesta passada Festa Major, la Unió de Botiguers de Llagostera va organitzar la 1a. Gran Panera de Festa Major. Cada botiguer associat tenia una caixeta per dipositar-hi les butlletes que els clients anaven omplint en comprar en els comerços del poble.

Les butlletes es van posar en una caixa grossa i el diumenge de la Festa Major, en el ball de nit, es va procedir al sorteig. La butlleta agraciada va ser la de la Sra. Montserrat Rodeja i l'establiment que la va donar va ésser "La Natura" del passeig Pompeu Fabra, 46.

La Sra. Montserrat i la seva família van poder gaudir de:

VAL PER 1 CENTRE ARTIFICIAL	1 BOSSA DE VIATGE	2 AMPOLLES DE CAVA	1 JOC DE TOVALLOLES	BOSSA AMB PRODUCTES
4 AMPOLLES DE VI I 2 DE CAVA	2 PENJADORS	2 BUFANDES	1 AMPOLLA DE CAVA	1 MARC DE FOTOGRAFIES
BARNUS	1 ESTORA DE BANY	1 CONJUNT DE BUFANDA I	1 PERNIL	1 VAL DE 30 €
2 LLONGANISSES I 2 XORIÇOS	1 POT DE PINTURA	BRAGA	ESTOIG D'HOME	LOT DE GALETES
PRODUCTES DE PERRUQUERIA	SALS DE BANY	2 CD I 1 PORTA CD	ESTOIG DE DONA	VAL DE FLECA
1 SERVEI DE TALLAR I RENTAR	1 PENJADOR	LOT DE LLIBRES	JOC DE PINTURES	VAL EN ROBA
1 CÀMERA FOTOGRÀFICA	1 COCA DE CREMA	BOSSA DE PLATJA I NECESSER	HAMBURGUESERA	JOC DE TASSES
1 VAL PER FOTOS DE CARNET	1 BRAÇ DE NATA	1 PITET	1 PARELL DE SABATES	VAL DE CARN
1 BOSSA	VAL DE 50% D'TE.	1 CAIXA DE CAVA	1 LLOM CURAT	VAL DE RENTAR I TALLAR
2 CORBATES I 1 CINTURÓ	BARÒMETRE	1 CAIXA DE GAMBES	1 OSSET	1 RETALL PER FALDILLA
PRODUCTES DE BANY	1 PEIXERA AMB COMPLE-	1 Kg. DE MUSCLOS	1 ALBUM DE FOTOS	PLATES DE VIDRE
1 GÀBIA D'OCELLS	MENTS	1 Kg. DE CROQUESTES	1 BARBACOA	2 SESSIONS
2 PILOTES I 1 CASSET	2 AMPOLLES DE VI	1 Kg. DE CALAMARS	VAL PER 6 PASTES	LOT DE COSMÈTICS
1 LOT DE BEGUDES	2 POTS D'ESPÀRRECS	VAL DE 30 €	1 ESPATLLA DE PERNIL	LOT DE PRODUCTES
1 LOT D'EMBOTITS	1 AMPOLLA DE VI	1 BOSSA DE PLATJA	VAL DE 12 EUROS	1 MOTXILLA

Els establiments que van col.laborar a fer realitat aquesta il.lusió van ser:

FLORISTERIA CAL RI	AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA	EL CAU	PEIXOS ALBERT	MARMA
CAN RAMIRO	TERESA ROS	AQUARAMA SAN ANTONI	CALÇATS LLINÀS	CARNISSERIA AGUSTÍ
CORTINES EDIT	DIA	CAN CODOLAR	COMERCIAL MONTSE	PERRUQUERIA LOLI
CARNS GASCONS	PEIXOS PLANA	FORD	CAN MADI	RETALLS TRINI
PERRUQUERIA ANTONIA	PASTISSERIA MURGADELLA	CARNS ESTEVE	CARNICERIA CODINA	FERRETERIA DIOR
FOTOS QUIM	PERRUQUERIA MIR	CAIXA CATALUNYA	PERFUMERIA GEMMA	DONNA'S
ELVIA	PEIXETERIA SELIS	CAL PINTOR	DROGUERIA FRIGOLA	ASSUMPCIÓ LLOBET
CONFECCIONS CAPDEVILA	PERRUQUERIA Ma CARMEN	LA NATURA	GESTRÒNICA	PERRUQUERIA ROSER
QUISSOS	REGALS ANNA	CAN CATEURA	SABATERIA ARIES	D'SPORTS
CA LA QUIMETA	FLECA GARCIA	LA FLOR DE MAIG	CARNICERIA MIQUEL	
FLECA MONTIEL	FLECA SANT ANTONI	ESPORTS PUJOLRÀS	LLIBRERIA SUREDA	
CAIXA DE GIRONA	EL TRIANGLE	JOIERIA CATALÀ	CAN MARGARIT	

La senyora Montserrat Rodeja, amb el seu marit mostren la butlleta premiada.

Ara tenim en curs la campanya del vi.

Els establiments estem repartint els passaports per aconseguir ampelles de vi. Cada client tindrà el seu passaport, que serà segellat per l'establiment associat per cada compra superior a 10 Euros. L'últim

establiment que segelli la butlleta se la quedarà, i a partir del 15 de setembre es canviaran per una ampolla de vi de qualitat.

Així doncs, esperem que totes aquestes campanyes siguin del vostre grat i que entre tots col.laborem a fer un comerç més fort i divers.

Unió de Botiguers

C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Soler
mobles i cortines
edit

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel 972 83 00 44 - Llagostera

Constructor d'Obres

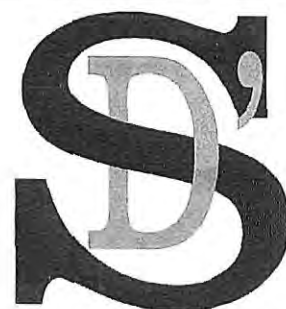

C/. Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

V.Bruguera 7
17240 Llagostera Girona Tel 972 83 07 45

D'SPORTS

Pl. Campmany, 6 . 17240 Llagostera . Tel: 972 83 00 02

Transports

JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Carrer Girona, 18 - Tèls. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

MALCA pintors
L l a g o s t e r a

Pintrura decorativa i estucs

Mateu Font Plana
Albert Font Valentí
Tel. 972830331/636819501

c/ Costa Brava, 44
17240 Llagostera (Girona)

Guia de novetats de la biblioteca

En aquest número del Butlletí us volem presentar les darreres novetats de la Biblioteca Julià Cutillé. Us convidem a fer una ullada a aquesta pàgina i com no, a acostar-vos un dia a la Biblioteca a buscar allò que us faci més el pes. Esperem que us agradin!

Adult

DVD PEL·LÍCULES

21 grams DVD VEI
Balseros DVD BAL
Bowling for Columbine DVD BOW
Carmen DVD CAR
Cocoon DVD COC
Días de fútbol DVD DIA
El mismo amor, la misma lluvia DVD MIS
El Señor de los anillos. El retorno del rey DVD REY
El Último Samurai DVD ULT
En la ciudad DVD CIU
Good bye, Lenin! DVD GOO
Gothika DVD GOT
La Pelota vasca, la piel contra la piedra DVD PEL
Las invasiones bárbaras DVD INV
Lost in translation DVD LOS
Love actually DVD LOV
Master & commander. Al otro lado del mundo DVD MAS
Matrix revolutions DVD MAT
Mystic river DVD MYS
Planta 4ª DVD PLA
Te doy mis ojos DVD TED

CD

Anastacia. Anastacia CD 3 ANA
Miguel Bosé. Por vos muero CD 3 BOS
The Best of Classic Chillout CD 3 BES
Corrs. Borrowed heaven CD 3 COR
Hilary Duff. Metamorphosis CD 3 DUF
Norah Jones. Feels like home CD 3 JON
Lenny Kravitz. Baptism CD 3 KRA
Marc Anthony. Amar sin mentiras CD 3 MAR
Avril Lavigne. Under my skin CD 3 LAV
Antonio Orozco. El principio del comienzo CD 3 ORO
Zucchero. Zucchero & co. CD 3 ZUC
GUIES DE VIATGE
Bèlgica. EUR BEL
Bolivia. AME BOL
Cerdeña. EUR ITA
Colòmbia. AME COL
Còrcega. EUR FRA

Chile y la isla de Pascua. AME XIL
Dinamarca, Islandia. EUR DIN
Ecuador y las islas Galápagos. EUR ECU
Europa en tren. EUR
Finlandia. EUR FIN
Países escandinavos. EUR ESC
Paraguay. AME PAR
Suecia. EUR SUE
Suíza. EUR SUI
Uruguay. AME URU
Viena y Austria. EUR AUS
NARRATIVA
Agnello S. La Mennulara. N AGN
Ali, M. 7 mars, 13 rius. N ALI
Chun, S. La nina de Pequín. N CHU
Murakami, H. L'amant perillós. N MUR
Northcutt, W. Més premis Darwin. NHU NOR
Pastells, J. Pell de cilici. N PAS
Sebald, W.G. Austerlitz. N SEB
Tabucchi, A. Dona de Porto Pim. N TAB
Villarro, A. L'any dels francs. NH VIL
Villarro, A. Obaga. N VIL

Infantil

DVD PEL·LÍCULES

El Rey León 3. Hakuna matata I DVD REY
Pocahontas I DVD POC
Peter Pan I DVD PET
Willow I DVD WIL
Winnie the Pooh descubre la naturaleza I DVD WIN
Winnie the Pooh diviértete y pórtate bien I DVD WIN

CD

Saragata. Cantem contes i cançons! CD 12
Jordi Toniatti. Un Tren de cançons CD 12
Jordi Toniatti. El barret d'en Peret CD 12
Jordi Toniatti. El bolet Petitó CD 12 TON
Jordi Toniatti. Cançons per a infants CD 12
Tramvia blanc. Fira't! CD 12 TRA

CONTES

Animals de granja. IO 65
Animals marins. IO 65
Bedford, D. I tant, que si! IO 11
Bernard, F. La comèdia dels ogres. IO 2

Bertran, X. L'últim dinosaure. IO 7
Brezina, T. Com va desaparèixer 6è A. IO 4
Brezina, T. La fortalesa dels taurons. IO 3
Carrer, C. Que egoista!. IO 16
El meu primer gosset. IO 61
Figueras, N. El mitjà. IO 18
Geis, P. Nèstor Tellini. IO 146
Geisler, D. Bon profit, Max!. IO 64
Gray, K. Germanet a la vista!. IO 11
Gutman, A. Els números. IO 63
Gutman, A. Els petonets. IO 63
Kitamura, S. L'esquirol tè gana. IO 68
La granja. IO 61
López, X. El mag Gago està enamorat. IO 27
Losantos, C. El parc d'atraccions. IO 60
Mayhew, J. La Carlota visita Londres. IO 2
Norac, C. Vull un petó!. IO 0
Ollivier, R. Vinga, Roger!. IO 145
Oz, A. La bicicleta d'en Sumkhí. IO 8
Ramón, E. El carrer de les bruixes. IO 27
Ramón, E. No és fàcil petit esquirol!. IO 130
Sennell, J. Conte de riure, conte de plorar. IO 26
Stilton, G. La cursa més boja del món. IO 98

NARRATIVA JUVENIL

Colfer, E. Benny i Omar. JN COL
Funke, C. Igrine la valenta. JN FUN
Mallorquí, C. La porta d'Agatha. JN MAL
McNish, C. El malefici. JN MCN
Minte-König, B. Test d'amor. JN MIN
Vallbona, R. Sense sortida. JN VAL

CONEIXEMENTS

Weate, J. Història de la filosofia per a joves.
Abella, T. T de treball infantil. IO 331 ABE
Miró, A. Els quatre viatgers. IO 36 MIR
CENTRES D'INTERÈS
Grau, A. Els follets sabaters. IO CONTES
POPULARS
Segarra, M. Berenars i pica-piques IO CUINA
Tolà, J. Atlas bàsic d'ecologia. IO ECOLOGIA
Bull, J. El llibre dels dies de pluja. IO MANUALITATS
Theulet-Luziè, B. Reciclem! IO MANUALITATS

VINE A FER RÀDIO!

T'hi esperem! Sabem que si aquesta afició t'ha despertat més d'un cop el "cuquet", encaixaries fàcilment, amb el teu propi espai, a les ones de l'emissora de ràdio municipal. És un missatge senzill i assequible, només ens has de venir a trobar als estudis del carrer Sant Pere número 5 i explicar-nos què desitjaries aportar.

Una bona prova de la incorporació i encaix de nous programes ens l'ha aportat, aquest estiu, la nit alternativa dels divendres amb dos programes diferents però complementaris. L'un, ja emès durant l'estiu'02, és el "Penya Rude" d'en Marc, Xevi, Xuies, Barrafreda, Fuster i companyia, la penya que ens ha fet gaudir de la millor música ska, oi! punk, reggea i del rotllo, com diuen ells. Amb un mateix fil simpàtic i de

bon humor, apareixia tot seguit el "Sistema RAP". Aquest programa de hip-hop, amb la conducció de l'Adrià, l'Andreu i en Norman, ha esde-

vingut la més grata novetat d'un estiu ben distret a les ones. Amb la continuïtat dels programes que s'emeten durant l'any i els ja habituals, de cada estiu, "Good Music" d'Enric Sánchez (la flama) o el "Deixeu-vos portar" conduït amablement per Ramon de Arriba, s'ofereixen durant els càlids mesos de l'estació assolellada unes propostes diferents a la resta de l'any.

A la ràdio municipal hi pots trobar de tot: informació, programes especialitzats, els plens en directe i les millors seleccions musicals. Tot a l'abast de qui des de l'aparell receptor escull el 105.7 de la freqüència modulada.

Llagostera Ràdio

PEUGEOT

GARATGE EMILI ROGET
AGENT OFICIAL PEUGEOT

TALLER, RECANVIS I VENDES

Ctra. Girona - Sant Feliu de Guixols, Km 13. Tel. 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60 - 17240 LLAGOSTERA

Els nostres avis, font d'experiència

Amb aquest missatge es recuperava en l'anterior número del Butlletí la presència de "l'hospital" entre les entitats del poble. Llavors, en nom de la Junta, vaig explicar-ne breument el funcionament i la intenció d'apropar-vos a les experiències dels nostres grans. Fer possible que els residents de l'hospital tinguin aquí la seva veu, perquè segur que tenen moltes coses per dir-nos i de les quals podem aprendre.

Hem començat parlant amb FRANCESC LLOBET I GIBERT.

En Francesc Llobet té noranta-vuit anys, pràcticament un segle de vida, i això li permet una anàlisi de la realitat molt interessant des de la perspectiva del temps.

Tot i que va néixer a Vidreres, està vinculat a Llagostera per la seva vida laboral: es dedicava a l'embalatge. Val a dir, però, que la major part de la seva vida laboral — 29 anys — visqué exiliat a França, ja que és un dels milers de catalans que foren obligats a deixar la seva terra acabada la Guerra Civil, simplement per haver defensat la

República i per pensar diferent dels que van guanyar la guerra.

Intentaré sintetitzar en el breu espai de què dispo el que és fonamental de la seva manera d'entendre la vida.

Va dir textualment:

Per una vida autènticament humana calen dues coses:

- **Cultivar l'esperit mitjançant la cultura**
- **Treballar per la pau i la justícia social en el món**

Ha estat sempre conseqüent amb aquests principis.

Quan treballava a Llagostera vivia en una pensió, "El cigró", on li volien apujar la quota per la llum que gastava a les nits llegint fins molt tard. Va aprendre a llegir en els deu mesos que va assistir a una escola de l'Estat. Des de llavors, de manera autodidacta, no ha deixat de llegir i aprendre. Diu que així creixia el seu "esperit" i se sentia molt bé. Lamenta que ara li falla la vista per llegir i agraïx molt poder conversar.

En la seva joventut, abans de l'exili a França, va militar a les

"Joventuts Llibertàries" i en els "Camps de defensa del treballador". Diu que els drets del treballador no estaven reconeguts —es treballaven moltes hores per un salari molt baix, no hi havia seguretat social, ni pensions de jubilació, d'atur o de malaltia— i calia, per tant, treballar i lluitar per arreglar les coses, per la justícia social.

"Sembrar cultura per despertar els esperits dels joves, sembrar per poder recollir justícia social; s'ha de sembrar per recollir, això és el que he intentat fer a la vida. No sóc religiós, sóc humà, crec en l'home"

Comenta que només un tant per cent petit dels joves de la seva època portava una vida de compromís social; la majoria acceptaven els fets amb resignació, impotència o inconsciència, segons ell perquè la religió ho fomentava. Exactament, diu, com passa ara, que hi ha molts joves que malmeten la vida a la carretera, amb les drogues o amb la violència; i torna a recordar la necessitat de cultivar l'esperit dels joves amb la cultura, per tal que la societat pugui desenvolupar-se cap un futur més just. Comparant la seva joventut amb la d'ara, tot i que el context és molt diferent, els problemes de fons no han canviat gaire.

L'espai no dona per explicar més coses de la vida d'en Francesc Llobet, però crec haver reflectit allò essencial de la seva personalitat. Estaria bé que tot això que ens ha dit fos per nosaltres objecte de reflexió.

**RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
"JOSEP BAULIDA"**

Immaculada Aubó

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

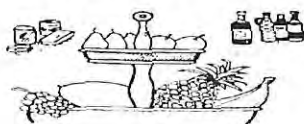
EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel SC.

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**Fruites i
Queviures**

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98

17240 LLAGOSTERA

Joieria

Rellotgeria

Català

Taller Propi
Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7

Telèfon 972 80 52 90

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

CARNS I EMBOTITS

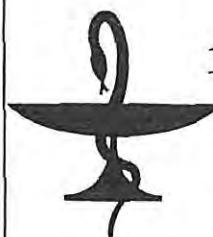
ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54

LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

Sara

Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15

17240 LLAGOSTERA

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT

Cuina casolana

Servei de carta i menú

SARDANA: la nostra dansa

Història, continuació:

Enric Morera i Juli Garreta

Així la nostra dansa entra de ple a les aules d'estudi i també a les places i als carrers. I neix un altre estil de sardanes: les que escrivien Morera, Toldrà, Català, etc.

La música sardanista s'ha desenvolupat d'acord amb les característiques personals de cada autor. Així, mentre els uns escrivien sardanes que podríem anomenar populars, el altres ho feien seguint el que podríem dir una línia més culta.

En aquesta línia, podem esmentar, com a exemple, Juli Garreta (1875-1925), nascut a Sant Feliu de Guíxols. La figura i l'obra de Juli Garreta són elements decisius en l'estudi de la sardana. Aquest autor elevaria al grau màxim la música de cobla amb les seves creacions simfòniques. Alterna l'ofici de relloger amb la seva dedicació a la música i la seva formació és pràcticament autodidàctica. Va rebre les primeres lliçons del seu pare i després de Ramon Noni. Amb aquest modest bagatge inicial, Juli Garreta destacà ràpidament com a compositor i va mostrar una gran personalitat i una continguda inspiració. Escrivia la primera sardana, La pubilla, l'any 1897, quan tenia vint-i-dos anys. Va seguir amb La Rosada el 1900, una vintena d'obres simfòniques i de cambra, i prop de vuitanta sardanes.

Podem esmentar, com a exemples, Pastoral, Suite en Sol, Somni gris, La Pedregada, Llicorella i, molt especialment, Juny.

Si Garreta va representar una força renovadora dins la música i la sardana, va ser un músic barceloní, Enric Morera (1865-1942), qui va crear un estil "catalanesc" que es confirmà com el puntal més ferm i autèntic de la nostra música. Dei-

xeble d'Albéniz, fou continuador de la línia melòdica de Pep Ventura.

Enrica Morera, que estava en possessió d'un gran bagatge de coneixements musicals, va començar a obrir-se camí el 1893, amb l'estrena de Dansa de gnoms. L'any següent va fundar el cor Catalunya Nova, seguint la línia claveriana. L'any 1901 va fundar el Teatre Liric Català i va publicar el tractat d'harmonia.

Els seus drames lírics, les òperes, etc. es van convertir en grans èxits. Quant a les sardanes cantades, esdevenen, encara avui, peces obligades per les corals. Recordem L'Empordà, La sardana de les monges, Les fulles seques, La Santa Espina, etc. Pel que fa a les sardanes escrites per a cobla: Baixant de la font del Gat, Serra amunt, La font de l'Albera i, evidentment, moltes més.

Durant aquest període, a finals del segle XIX, a Barcelona la sardana tocada per cobla se sentia esporàdicament i els sardanistes van cercar succedanis. Així, malgrat la manca de cobla, la sardana va tenir un focus d'activitat entre el parroquians dels cafès. No hi mancava mai un destre pianista que interpretava alguna sardana i els sardanistes que separaven les cadires per disposar de lloc per ballar.

Però quan realment la sardana rep l'impuls definitiu és l'any 1902, en què, amb motiu de les festes de la Mercè, s'organitza un concurs de cobles, un altre de sardanistes i un festival de danses i cançons. L'A-

juntament estava regit per Pella i Forgas i Francesc Cambó

En el concurs de sardanistes no hi va haver cap colla que tragués la sardana inèdita, però per ordre de mèrits es distingí amb el primer premi la colla de Crespià, que tenia per cap en Josep Gallostre, i equiparades en el segon premi, les de Sant Pere Pescador, Ripoll i Olot, més deu accèssits per altres colles concursants a més, és clar, de les colles que no es pogueren classificar.

En el concurs de cobles, l'obra obligada era Toc d'oració, de Pep Ventura. La Principal de la Bisbal i la Principal de Peralada interpretaren La fada, de Juli Garreta i La pubilla empordanesa, de Josep Serra, respectivament, i aconseguiren el primer premi, que fou repartit entre les dues cobles. El segon premi va quedar partit entre les cobles Unió Casanenca i Els Montgrins. La primera va interpretar La filla del marxant, de Garreta i la segona, La bola de neu, estrena de Pere Rigau.

Aquesta creixent acceptació de la sardana s'estén amb força a les comarques. Les ballades, els concerts i els aplecs se succeeixen, alhora que neixen noves cobles: La Principal d'Amer, La Principal de Banyoles, L'Artística Llobregatana (1914), Tarragona, Tàrrrega, etc.

**AGRUPACIÓ DANSAIRES
SARDANISTES DE LLAGOSTERA**

Casimir Duch

maquinària agrícola
 maquinària de jardineria
 reparació de furgons
 nària de pavime
 reparació de cotxes
 maquinària agrícola
 maquinària de jardineria
 reparació de furgons
 maquinària de paviment
 reparació de cotxes reparació
 maquinària agrícola i de jardin
 maquinària de pavimentació

SAGUÉ MOTOR

C/ Cantallops nº 10
 17240 Llagostera
 Tel/Fax 972 83 02 43

www.sague.com

nova Collvi s.l.u.

Importació de cereals

TELEFON: 972 83 10 11
 C/ Camprodon, 12 - Apartat 49
 17240 LLASGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Passeig Pompeu Fabra, 49
 Telèfon (972) 83 03 64
 LLAGOSTERA

Marina

Decoració i regals

Pl. Catalunya, 8
 Tel i Fax 972 83 07 95 17240 Llagostera

Centre d'Estètica
 Ma Assumpció Llobet

Treballa la ENDERMOLOGIE
 LPG

La referencia anti celulitis

c. Almogàvers, 22
 17240 LLAGOSTERA
 Per demanar informació: Tel. 972 83 01 47

Bibiana Motos, guanya el provincial infantil de patinatge artístic

cedida per el C.P. Llagostera

Bibiana Motos amb el trofeu aconseguit.

Els passats dies 10 i 11 de juliol va tenir lloc a Bescanó el campionat provincial alevi-infantil de lliure i figures obligatòries, en el qual va triomfar en la modalitat lliure i en la categoria infantil, la patinadora del CP Llagostera Bibiana Motos, que va

realitzar un gran campionat en el que va quedar primera, tant en la jornada de dissabte en el programa curt com en la de diumenge en el programa llarg. Per darrere seu i completant el podi van quedar la patinadora del CP Bescanó, Laura

Turón (2a) i la patinadora del CPA Cornellà, Mariona Teixidor (3a).

Pel que fa a la modalitat de figures obligatòries, va quedar primera l'Afra Gómez del CP Bescanó, segona la Mariona Teixidor del CPA Cornellà i tercera la Cristina González també del CPA Cornellà.

Les set primeres classificades en la modalitat lliure i la primera classificada en la de figures obligatòries van aconseguir la classificació per al campionat de Catalunya infantil que tindrà lloc a Reus els propers 25 i 26 de setembre.

Pel que fa a la categoria aleví, van quedar campions provincials l'Aniol Barti del CP Serinyà, en l'apartat masculí, i la Ivette Jordà del CP L'Aulet de Celrà en el femení.

Aquests dos patinadors van aconseguir també la classificació per al campionat de Catalunya aleví que tindrà lloc a Mataró els propers 11 i 12 de setembre.

Felicitats, doncs, a la Bibiana Motos pel gran campionat realitzat i desitjar-li molta sort en el de Catalunya.

Club Patinatge Llagostera

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

VINE A JUGAR AL MIRA-TOCA!

Després d'una visita a la llar d'infants de Roses on es duia a terme l'experiència "TOCA-TOCA", l'equip d'educadores de la nostra llar vam considerar que també podria ser una bona experiència pels nostres infants i pels seus pares. Així va ser com ens vam engrescar a preparar el "MIRA-TOCA".

Amb aquesta experiència el que volíem aconseguir és que els pares vinguessin a jugar una tarda amb els seus fills, i que poguessin veure i participar en moltes de les activitats, jocs i experiències que duem a terme a l'escola dia a dia.

Per la nostra part hi havia molta feina a fer:

Revisar quin material estava en bon estat.

Arreglar el material que de tant utilitzar-lo havia quedat una mica malmès.

Buscar activitats noves que poguessin ser d'interès pels nens.

Demandar als pares material divers per poder muntar les activitats.

Distribuir espais i activitats o experiències a realitzar-hi.

Jugar amb els nens a les diferents activitats o experiències.

Elaborar una fitxa informativa de cada activitat per explicar als pares: què treballem? i com ho treballem?

I el més important de tot, ANIMAR ELS PARES A PARTICIPAR EN AQUESTA NOVA EXPERIÈNCIA.

Aquest any, el nostre "MIRA-TOCA" ha estat una experiència pilot, tant pels nens, com pels pares i les educadores.

Per tal que tot funcionés com nosaltres ens havíem proposat, vam donar als pares un fullet informatiu on s'explicava l'experiència i unes normes a seguir:

Cada nen ha de venir acompanyat d'UN ADULT RESPONSABLE.

No s'admeten germans, és una activitat pels nens de la llar.

L'adult tindrà cura de les necessitats del nen (canvi de bolquer...)

L'adult ha d'acompanyar al nen durant el recorregut i s'ha de fer responsable del bon ús del material.

S'haurà de seguir un recorregut inalterable i les instruccions de les educadores que hi haurà a cada espai.

Aquest dia no es donaran berenars.

Es prega puntualitat a l'hora d'entrar i sortir.

La nostra valoració del "MIRA-TOCA" ha estat positiva. Trobem que és una bona manera perquè els pares dediquin una estona exclusiva a jugar amb els seus fills, vegin què fan a la llar, i al mateix temps vegin i valorin quin és el treball diari de les educadores.

Per tal de poder aprofitar al màxim la tarda, vam distribuir els nens (barrejant P-1 / P-2) en sis espais diferents. A cada espai hi estaven vint minuts per fer les diferents activitats:

FEM PSICOMOTRICITAT
TREPITGEM DIFERENTS TEXTURES
AMB ELS PEUS
JUGUEM AL DOMINO I BUSQUEM
PARELLES IGUALS
ANEM A LA PLATJA, JUGUEM AMB
SORRA FINA (en un sorral)

TOCA-TOCA SORPRESA
QUI TÉ EL MATEIX TACTE?
SAQUETS DELS TACTES
CAIXA DE LES CANÇONS
DESCOBRIM OLORS
SAQUETS DE GRANA SECA
RACÓ DELS CONTES
- FEM TITELLES

ESPai 3:

TUBS, BOSSES I AMPOLLES D'AIGUA
SAFATES DE SABORS
MIRA-MIRA SORPRESA
FEM MÚSICA
POTS PER CLASSIFICAR OBJECTES
TOQUEM CORTINES
TUBS AMAGA BOLES
TOCA ELS MATERIALS QUE HEM
EXPERIMENTAT AQUEST CURS

JUGUEM A SER GRANS. FEM JOC SIMBÒLIC

Ens disfressem de papes i mames
Fem el dinar de les nines i juguem amb elles

Anem a comprar a la botigueta

Portem a passejar les nines

Juguem amb els cotxes i els garatges

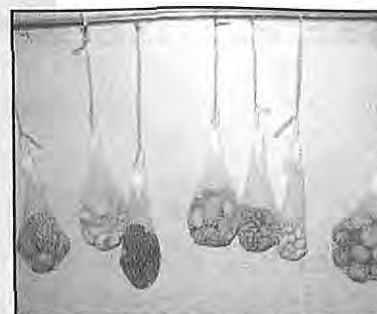
Juguem amb els animals de la granja

ESPai 6:

MANIPULEM I EXPERIMENTEM
AMB ESPAGUETIS CUITS
JUGUEM AMB LLENTIES CRUES

PESQUEM ÀNECS
PESQUEM BOLES DE SURO I LES
TRANSPORTEM D'UNA SAFATA A
UNA ALTRA AMB UNA CULLERA
CAMINEM AMB XANQUES
FEM BOMBOLLES GEGANTS
EFECTES ÒPTICS

El Niu

saquets de
grana seca

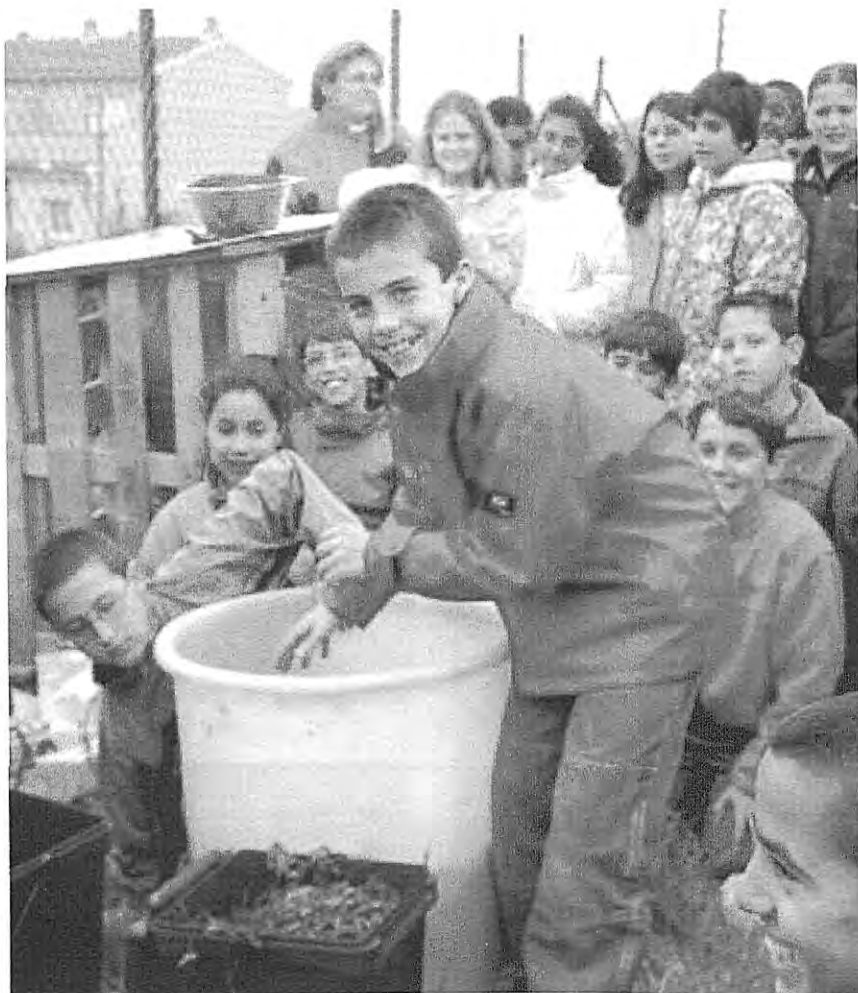
A l'escola fem compostatge

Aquest darrer trimestre l'escola s'ha engrescat amb la proposta de l'Ajuntament de recollir la matèria orgànica i fer-ne un taller de compostatge.

El treball que s'ha fet des de l'escola ha consistit en recollir cada dia les restes orgàniques que es generaven a la nostra cuina i posar-les en un compostador, situat en un racó del pati. Allà hi afegíem restes de poda i les barrejàvem bé, tal com ens va ensenyar el coordinador de l'experiència, en Jordi.

De mica en mica, el compostador va anar quedant ple i vam passar a la segona fase: observar la temperatura interior i comprovar com baixava el nivell. Amb les dades recollides els alumnes de cicle superior van elaborar unes gràfiques de seguiment.

La darrera fase del projecte fou garbellar la matèria final per tal de separar les diferents mides de compostatge. D'aquesta manera es van obtenir dos sacs i mig de compost, preparat per constituir adob. Com a cloenda del projecte, l'adob va ser repartit en

petites bossetes, fetes pels mateixos alumnes de cicle superior, a tota l'escola.

Tant els mestres com els alumnes valorem molt positivament l'experiència ja que els alumnes han comprovat la importància de la recollida selectiva i la contribució que, amb el compostatge, fem a la natura.

Esteve Fa i Tolsanas

Cronologia

30 d'agost del 1925:

Neix a Llançà. Pocs anys després, ell i la seva família es traslladen a Llagostera.

1939:

Comença a treballar de mecànic, concretament fa de torner i de fresador, a Can Casadevall i a Can Masgrau-Vancells. Anys més tard s'instal·la pel seu compte i encara la seva feina cap a facetes més artesanes.

1953:

Es casa amb Emília Mascort i Espinet.

12 de maig del 1958:

Fa la seva primera troballa. Troba una peça de sílex prehistòrica en els camps de Can Crispins.

1967:

Funda juntament amb altres aficionats a l'arqueologia el "Centro de Estudios de Llagostera". S'ocupa de restaurar les peces, cosa que demostra que a l'Esteve li agradaven l'artesania i les feines manuals. Al cap de dos anys, per diferències personals, el "Centro de Estudios de Llagostera" es dissol.

17 de febrer del 1978:

Primer Solstici d'estiu a la plaça Balladora, organitzat per l'Associació de veïns el 23 de febrer del 1240*. Aquesta mateixa agrupació fou la responsable d'editar la primera etapa del Butlletí.

1985:

Edita un assaig sobre Geografia, Història i Curiositats de Llagostera.

1967:

Comença a fer la sèrie de quatre-cents bolets que representen exemplars que es poden trobar en el municipi. S'han exposat en diversos pobles veïns, com Lloret i Girona, i a Llagostera en motiu de la Festa Major.

Desembre del 1995:

Surt publicat al Butlletí el seu Estudi Geogràfic del Terme de Llagostera.

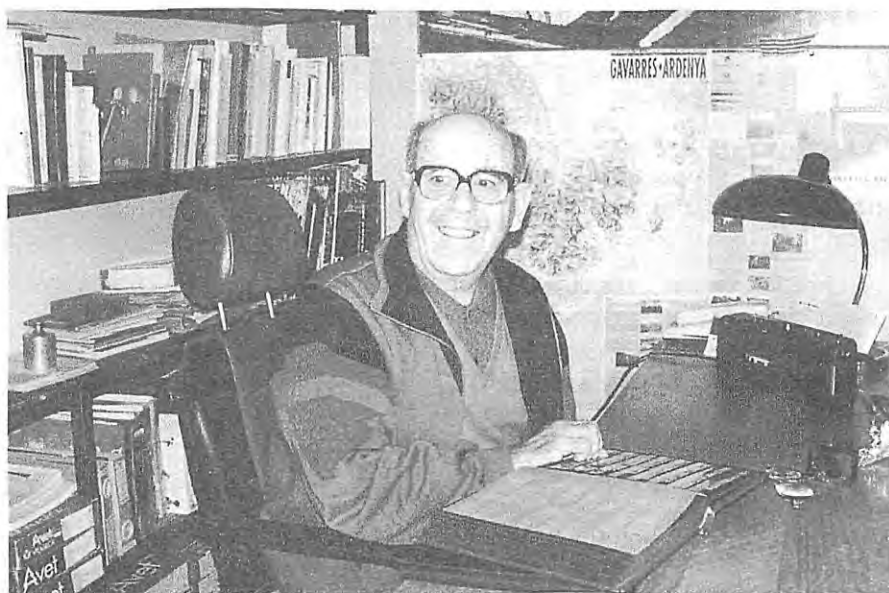
11 de març del 1997:

Mor a l'edat de 71 anys.

tenia uns enormes coneixements d'arqueologia, botànica i geologia, ja que era una persona autodidàctica.

Hi ha una dita que diu que els profetes mai són ben vistos en la seva pròpia terra, i en el cas de l'Esteve, és ben veritat. Encara que era molt conegut fora de Llagostera i va relacionar-se amb arqueòlegs professionals i, a més, al poble tenia bons amics i molta gent que l'ajudava en les excavacions, era un incompès i no el valoraven gaire.

Els seus amics i els qui el coneixien, el que destaquen d'ell era que tenia molt de caràcter i anava molt a la seva, però que sentia i sabia transmetre entusiasme, tenia moltes inquietuds i era molt treballador. Com he comentat anteriorment, un dels seus "hobbys" era la feina artesana, ja que gaudia molt fent les

Esteve Fa i Tolsanas posant pel reportatge que va oferir el núm. 6 del Butlletí de la segona etapa, (Maig 1997)

L'Esteve Fa i Tolsanas va ser la persona que més va fer per excavar, protegir, restaurar i estudiar els jaciments arqueològics de Llagostera i rodalies. Encara que només va anar fins als catorze anys a l'escola,

restauracions de les troballes, fent la maqueta geològica del poble o fabricant els famosos bolets.

Més d'una vegada, es pot conèixer el caràcter de la gent per com eren les persones que admirava i respectava.

L'Esteve Fa tenia un gran respecte per un gran desconegut en l'actualitat, el mossèn Gelabert.

Mossèn Gelabert, nascut en el 1859 a Morell (Tarragona), era un home polifacètic, com en Fa, ja que li agradaven la història, l'arqueologia, la geologia i la pintura. Va arribar a Llagostera l'any 1900. El 21 de setembre de l'any 1909, Mossèn Gelabert va proposar a l'Ajuntament la creació d'un museu. Fou creat mesos més tard i fou el primer de Llagostera. A més, va ser el primer promotor de l'arqueologia al nostre poble. Morí a la nostra vila en el febrer del 1936.

Com podeu observar, l'Esteve Fa i el mossèn Gelabert s'assemblen, ja que tots dos eren homes polifacètics, tots dos crearen o intervingue-

ren activament en la creació d'un museu, eren de fora de Llagostera, i tot dos varen promocionar per primera vegada, un en el segle XIX i l'altre en el XX, l'arqueologia en el nostre poble.

***Nota de l'autor:** el 23 de febrer de l'any 1240, Jaume I concedeix un privilegi a Llagostera i a Caldes de Malavella gràcies al qual va reduir algunes obligacions feudals dels seus habitants, com poder anar a buscar fusta als boscos sense haver de pagar al senyor feudal i els impostos.

Pau Turón Izquierdo

Bibliografia:

Butlletí de Llagostera
nº6 (2ª etapa): Esteve Fa i
Tolsanes

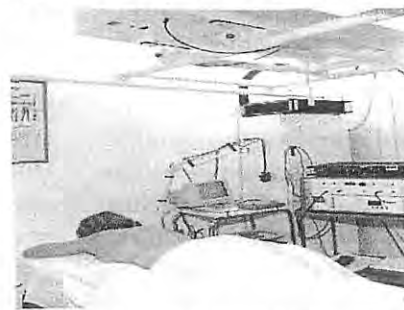
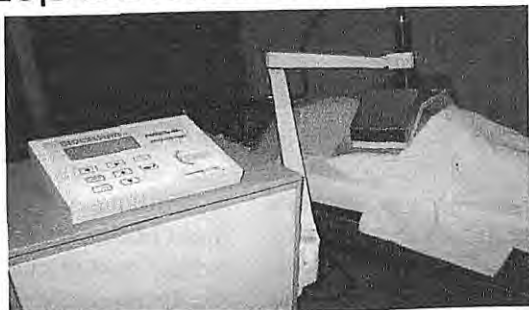
Revista de Girona
nº182: Esteve Fa, instiga-
dor cultural. Dolors Grau

Quaderns de la Revista
de Girona: Llagostera.
Dolors Grau

La història dels pobles
en còmic nº30: Llagostera

CENTRES CESMAR

MEDICINA FISICA I REHABILITACIO
Especialitzats en el tractament del dolor

CESMAR LLAGOSTERA	CESMAR BARCELONA	CESMAR MADRID
R.Casademont,2	Tarragona, 177	Torrelaguna, 63
17240-LLagostera(Gi)	08014-Barcelona	28027-Madrid
tel- 972 83 02 02	93 325 48 53	91 403 19 07
e-mail info@cesmar.es		

Entrevista a Víctor Alexandre

El propassat 31 de maig vam tenir el goig de parlar amb un periodista i escriptor de primera línia. Víctor Alexandre, que ha treballat a diversos mitjans de comunicació catalans, entre els quals destacar el diari AVUI, el setmanari EL TEMPS, TV3, TVE-Catalunya o, més recentment, a Ona Catalana, oferí dins l'acte Festa Sí. Lluita també, organitzat per Joves per la Terra, una xerrada de presentació del seu llibre *Senyor President a Llagostera*. En els darrers anys, aquest professional de la comunicació, ha tret a la llum unes quantes obres tan compromeses com interessants. En la següent entrevista, s'intenta fer referència a alguns dels continguts que apareixen en els seus llibres d'assaig. Una obra que transmet de manera desacomplexada un reguitzell de reflexions sobre la desafortunada situació nacional catalana.

X: Víctor, tu ets un periodista i escriptor clarament compromès amb l'alliberament del teu país, tal com demostres en els teus articles i obres. T'ha estat fàcil obrir-te camí en el món mediàtic i editorial per fer arribar el teus treballs a la gent, o ho té més fàcil qui es mossega la llengua?

V: Home, una bona manera de viure tranquil és mossegant-se la llengua però això fa que hi hagi gent que sembla que gairebé ja no en tingui de tan mossegar-se-la; que se'ls hi hagi menjat la llengua el gat. És a dir, hi ha gent que creu que viurà millor si no s'implica o, simplement, es dedica a defensar causes llunyanes, d'altres pobles, i en canvi s'oblida del seu propi poble. Crec que totes dues coses són compatibles. Jo no lluito només per la independència del meu país sinó per la de tots aquells pobles que tenen consciència de ser-ho i que, per tant, exigeixen l'exercici d'aquesta. És perfectament compatible estar a favor tan dels drets nacionals de pobles com el Kurd, Palestina o Txetxènia, com amb els de Catalunya. Jo no sabia ser d'una altra manera.

X: A qui van dirigits els teus llibres? Creus que Jordi Pujol o Pasqual Maragall han llegit o llegiran *Senyor President*?

V: Em consta que el Senyor President en Pasqual Maragall el té. L'hi vaig enviar jo arran d'una cosa que ell s'ha inventat, s'ha tret de la

màniga, en Maragall és una persona bastant afeccionada a la màgia..., que es diu Catalunya proposa. Aleshores, el que pretén el senyor Maragall és una cosa que no és nova i que abans d'ell molts catalans ja han intentat. Es tracta de convèncer a Espanya que els catalans són molt bonics, molt simpàtics, molt entranyables, i que Espanya ens ha d'estimar, etc.

X: La exposició itinerant de torn...

V: Sí. Aleshores jo li vaig dir que si ell vol fer-se perdonar els orígens té dret a fer-ho però que, si us plau, ho faci amb el nom de Pasqual Maragall, que pensi que és el president d'un país i que quan un president s'ajup tot el seu poble ho fa amb ell.

De manera que el llibre el té, no sé si l'ha llegit; jo crec que fóra bo que el llegís. De totes maneres, els meus llibres no van només adreçats, ni molt menys, a Jordi Pujol ni Pasqual Maragall sinó a tots als catalans. Però no només a aquella gent que ja està convençuda dels seus drets sinó més aviat a aquelles persones que estan al terreny del mig, que dubten, que no tenen prou informació i que, justament, volen informar-se i necessiten més reflexió. Jo crec que els qui llegeixin, per exemple, el *Senyor President* pensaran moltes coses però segur que el llibre no els deixarà indiferents.

X: Has despullat Espanya, t'has mostrat nu a tu mateix i

fins i tot has enredat a una colla de gent reconeguda en diferents àmbits, inclòs últimament en Joel Joan, a fer el mateix. No és un gest habitual de la majoria de catalanes i catalans. Anem amb masses mànigues de camisa les catalanes i els catalans?

V: Sí, una prova d'això que dius la trobem en la reacció dels esportistes catalans en relació a les seleccions nacionals. Concretament, em refereixo als esportistes d'èlit, catalans, per exemple del Barça, que quan els pregunten sobre aquest tema no volen opinar, que això ho han de resoldre els polítics. I en part és veritat. Però una persona no és només futbolista a la vida, com un pastisser no és només pastisser, un mecànic no és només mecànic, etc. És moltes altres coses. És un ésser humà que, a part de les hores que dedica a la seva feina, pot tenir altres preocupacions, suposo que li preocupa el que li passa al món; no és només futbolista o mecànic. Llaavors, em costa molt d'entendre que un futbolista es desentengui dels drets nacionals del seu país només perquè és futbolista. No hauria de ser incompatible. Jo crec que un senyor que es diu Xavi, un altre que es diu Puyol, o un que es diu Gasol, han d'estar implicats amb els drets nacionals del seu país, igual que qualsevol altra persona. No han de tenir el privilegi de no mullar-se i que els altres sí que ens mullem. Ells a més, pel fet que són famosos,

tenen un deute amb la societat i crec que estan moralment obligats a implicar-se en els drets fins ara no reconeguts del seu país.

Catalunya és una nació com qualsevol altra i que, per això, ha de tenir els mateixos drets que qualsevol altra.

X: Sempre i quan creguin amb la causa, no?

V: Sí, és clar, però són molt ambigus i això no s'hi val; perquè a la vida, tard o d'hora, has de decidir entre l'ambició o el compromís. Hi ha gent que opta per l'ambició i altres que opten pel compromís. El compromís sempre és més feixuc, és clar. Però jo crec que una persona que té la vida pràcticament resolta als vint i escaig anys té un deute moral amb el seu país. I està molt bé que jugués amb la pilota durant unes hores al dia, però potser que et preocupis, per exemple, que Catalunya és un país que no té seleccions nacionals, que té dret a tenir-les; i que ja que la vida t'ha situat en un lloc de privilegi pots ajudar a fer arribar el país on encara no ha arribat. Pots ajudar a conscienciar, gràcies a que ets una persona famosa i carismàtica, a aquesta gent de qui parlàvem; catalans que estan en el terreny del mig, que es poden adonar que

X: Per despullar Espanya, l'has hagut de conèixer vestida. Si us plau, descriu-me breument com vesteix Espanya.

V: És bastant provinciana; molt provinciana. Com tots els provincians s'abilla els diumenges i no té un estil propi. Té un estil copiat de la moda francesa. I la francesa és una moda jacobina que gira al voltant de París. I París és el principi, el centre i el final de totes les coses; i tot el que l'envolta és pura perifèria que esdevé una quelcom totalment secundari.

Espanya intenta fer el mateix amb Madrid. Vol que Madrid sigui el centre del món i com que no ho és s'ha acabat convertint en una cosa totalment provinciana. Perquè no hi ha res més província que voler imitar unes línies de comportament d'un altre que no ets tu.

Sincerament, a mi ni m'ha enamorat ni m'enamora i puc afirmar que mai m'enamoraré d'Espanya.

X: Ets feliç fent la teva feina?

Ens pots avançar algun projecte a curt-mitjà termini.

V: Sí, sóc feliç. Però no per la causa la qual la motiva, perquè aquesta causa és trista. Haver d'estar constantment reflexionant sobre com aconseguir que la gent prengui consciència que els catalans no són diferents dels finesos, ni dels escocesos, ni dels holandesos, és cansat. Fóra molt més tranquil i relaxat que els catalans, quan ens llevem al matí, ens poguéssim comportar com es comporta qualsevol persona que pertany a una nació que té un estat i ningú li pot discutir aquest dret... És a dir, el que m'empeny a escriure és feixuc i pot produir una mica de desgast. Però, l'exercici de fer-ho també és plaent perquè mentre reflexiono i li vaig donant voltes a les coses i intento, després, clarificar-les i posar-les sobre paper i que arribin a la gent, jo també estic fent aquest exercici que després farà el lector. I no el faig només per l'altra gent sinó també per mi mateix. De manera que jo aprenc de mi mateix en la feina del dia a dia.

X: Què ens pots dir sobre projectes a curt o mitjà termini?

V: Doncs, els setembre sortirà un nou llibre que estic acabant i suposo que quan surti el nou Butlletí ja estarà a les llibreries. Tracta del linxament que va patir Carod-Rovira, però no només la seva persona sinó, també, tota la nació catalana amb ell. Va ser un linxament brutal que només pateixen nacions com la nostra, que no tenen estat i els seus veïns es creixen; es creuen amb dret a dir que podem dir, què podem fer, què podem parlar, amb qui podem parlar, etc. Si Catalunya és una nació, aquest és el plantejament, ha de tenir clar que, primer, parlarà amb qui vulgui i del què vulgui; i si a Espanya li agrada molt bé, si a Espanya no li agrada, també... En tot cas serà Espanya qui s'ho haurà de plantejar perquè nosaltres parlarrem amb qui vulguem, del que vulguem i sempre que vulguem.

Aquest és el plantejament d'un català que sap que pertany a un país, a una nació que és Catalunya. Ara, aquell català que pensa que Catalunya no és més que una bonica regió d'un país que es diu Espanya i que com a català no té dret a decidir res per ell mateix, que qui ha de decidir per ell és Espanya, trobarà ben normal que el president de Catalunya compleixi ordres del secretari general d'un partit espanyol; que sigui un partit espanyol qui decideixi qui ha de governar la Generalitat de Catalunya. Aquest no és, evidentment, el meu plantejament.

X: Dóna'ns el teu parer sobre l'informe del famós informe dels mitjans de comunicació de Catalunya.

V: No l'he llegit tot. Però tot el que en sé, que he sentit o llegit, no em diu res de nou. Des del meu lloc, com a professional, ja ho sabia.

X: I tot això, des de fa temps?

V: Sí! Clar. Des de fa anys. Sabem qui és cada mitjà; i aquell ciutadà català que cregui que els mitjans de comunicació catalans són immaculats, que no hi ha res al darrere, que no hi ha ideologia, és molt innocent.

X: Quina és la millor manera que tenim els catalans per dir, sense embuts, que no som espanyols ni francesos?

V: Jo diria que no cal dir-ho. Simplement, cal fer-ho. T'has de comportar com si el teu país fos com Portugal: actuar com un català les vint-i-quatre hores del dia. I si algú, en un moment determinat et pregunta què ets li respons que ets català. I si insisteix, preguntant-te si només ets català dius sí. Llavors, si ell conclou i et pregunta si ets nacionalista tornar-li a deixar clar que ets català. I si ets nacionalista o no, en tot cas, ja es veurà. Hi ha el parany de titllar de nacionalista a tothom que s'autodetermina com a català, quan hom que fa el mateix identificant-se com a espanyol no és qualificat de nacionalista, tothom ho troba molt normal. Doncs aquest gol no és vàlid.

En definitiva, jo responc que sóc català amb la mateixa naturalitat que un holandès fa el mateix amb la seva identitat. És amb aquesta naturalitat amb la que un català s'identifica com el que és i no deixa que li marquin gols.

Xevi Casas Comas

PRESTATGE

Jo no sóc espanyol. Edicions Proa. Col·lecció Debat, núm. 2. Any 1999

Despullant Espanya. Edicions Proa. Col·lecció Debat, núm. 5. Any 2001

Despullats. Edicions Proa. Col·lecció Debat, núm. 12. Any 2003. (Juntament amb Joel Joan)

Senyor President (Carta oberta). Edicions Proa. Col·lecció Debat, núm. 14. Any 2003

L'autoestima dels catalans. Un valor a recuperar. Editorial Pòrtic. Col·lecció Pòrtic Visions, núm 15. Any 2003. (Juntament amb Quim Gibert, Bernat Joan, Francesc Roca, Jacint Ros i Antoni Strubell)

El Cas Carod. 50 dies de linxament polític d'una nació. Edicions Proa. 2004 (sortida a la venda aquest setembre)

Participa!!

i envia'ns els teus escrits o fotografies

Correu electrònic: Butlletí_llogostera@hotmail.com

Adreça: C/ Sant Pere nº 5

La famosa "Caixa Tonta"

Segurament has sentit, en algun moment al llarg de la teva vida, als teus avis o amb més raó als teus pares, dient "...no miris tant la televisió que és com una caixa tonta...". Quan ho deien creies que era pel sol fet que era la seva obligació, com a responsables que són de la teva educació, advertir-te de l'existència d'altres activitats molt més adequades i igualment lúdiques. Però un cop més, com a nen vulnerable en plena fase de desenvolupament i acostumat a contradir els adults, potser només per pura inèrcia, els portes la contrària i no creus ni una paraula d'aquesta afirmació. No obstant, amics meus, només es necessita fer una mica de "zapping" en l'actual univers de la petita pantalla per poder, des d'aquí, donar-los la més sincera de les raons.

En primer lloc, els individus tenim accés al coneixement del que esdevé al món per dues vies; mitjançant l'observació directa dels esdeveniments o a través dels "mass media". Dins d'aquests, la televisió és el mitjà de comunicació amb més onada mediàtica i permet una percepció força ajustada de la realitat gràcies a la gran riquesa de recursos gràfics, sonors i verbals que la fan accessible a tota persona de tota condició. Dit això, com és que se'ns ofereix un ventall de suggeriments televisius tan pobre en cultura, sanitat o basant-se en la simple realitat que ens envolta? Però el més greu és haver-se de qüestionar, si el ventall fos més ampli, tindrien èxit?

En segon lloc, com és que tots els programes televisius d'escàs contingut i argument i de baixa qualitat són els que aconseguixen els índexs més alts d'audiència? Com és que ens captiva tant la vida quotidiana de quatre individus desconeguts o el seguiment "acadèmic"

que es fa a uns quants principiants que volen potenciar el seu do innat per la música? (tots sabem a quins em refereixo, no?) Realment ens interessa com a espectadors i quan arribem a casa desitgem veure aquests "reality shows", o és la seductora xafarderia o la pura i dominant enveja?

En relació amb això, també vull cedir una mica de protagonisme a aquells personatges que surten del no res i expliquen o inventen qualsevol història del curriculum vitae dels ja etiquetats "famosos". El pitjor és que la persona anònima passa a formar part de la teva vida sense donar-li permís. I encara que tu no vulguis saber qui són, a què es dediquen o amb qui estan relacionats, no pateixis que ja s'encarregaran de sortir a altres programes com a convidats posant-los al mateix nivell que els "famosos" veritables, i així no et perds ni un detall de la seva (intrigant i morbosa?) vida personal.

En tercer lloc, m'agradaria deixar constància de la sorprenent reacció del públic d'aquests espais televisius, ja que quan preguntes a la gent si segueix algun d'aquests programes, et trobes davant un baix percentatge d'individus que ho admeten. Els pocs que s'atreveixen a fer-ho, ho justifiquen amb un excusable i avergonyit "és que no fan res més de bo" (...d'acord!

ho confesso: jo sóc d'aquests!). I tota la resta utilitzen diferents tàctiques: els més senzills et contesten amb un "no m'agraden aquests programes", els més prudents et deixen anar un desinteressat "a vegades ho miro" i els impulsius s'expressen amb frases com "són una porqueria" o altres paraules

més lletges que em nego a escriure. Doncs, si això fos cert podríem gairebé afirmar que estem davant d'un fenomen paranormal, perquè si no d'on creieu que surten els altíssims índexs d'audiència si ningú ho mira?

En conclusió, tal com està el panorama televisiu actual i si és cert que la televisió és el mitjà de comunicació que reflecteix més bé la nostra realitat, resultarà que l'avantguarda en què vivim està immersa en un constant sorgir de "nous famosets" i estem condemnats a interessar-nos en el que fan o deixen de fer.

Sí, senyors meus, hem de reconèixer la gran raó dels adults quan ens advertien. Sé que això significa un cop baix pel nostre orgull, però a la vegada és un vot de confiança per la integritat de la pròpia dignitat personal.

MARTA MIQUEL MAYOL

**Pneumàtics
Casablanca S.L.**

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recambis i cotxes

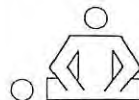

N.I.F. B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n

17240 Llagostera (Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

La Margarita

Flors

C/ Creu, 1 - Llagostera
Tel. 972.83.02.87

Rams, centres, corones i plantes

FLECA MONTIEL

PAQUITA MONTIEL

c/ La Coma, 1
Tel 972 - 83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

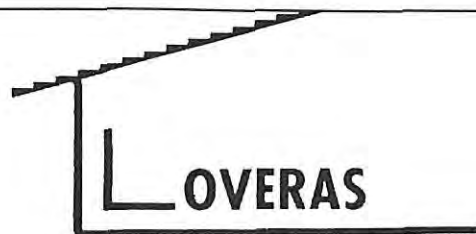
JOSEP ANGLADA MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

pintura ... decoració

Tel 80 52 08 - 46 35 78

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

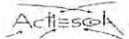
L'Àgora

Centre Educatiu

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

C/ Girona, 31, Llagostera

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

IRUANI, S.L.

C/ Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

L'Europa dels pobles/l'europa del estats

La democràcia és una forma de viure i d'organitzar la societat que es fa palesa en les nostres activitats quotidianes i en les relacions socials; és com una empremta que ha marcat amb fermesa el camí de les nostres vides. Aquesta normalitat democràtica de què gaudeix la nostra societat ens ha donat l'últim any la possibilitat de manifestar-nos, a través del vot, quatre vegades. L'últim cop, fa poc més d'un mes, se'ns convidava a triar els nostres representants en el parlament europeu.

En aquesta consulta electoral sobre el parlament europeu tots sabem que l'abstenció es va endur els millors resultats. L'actitud d'indiferència dels ciutadans vers les institucions de la Comunitat va encendre la llum d'alerta per a tota la classe política. Deien que no havien fet un discurs entenedor, que no havien sabut implicar-nos en el projecte europeu, que calia una millor pedagogia. ¿És només un problema de pedagogia...?

Es dona la situació paradoxal que la majoria dels països europeus volen formar part de la Comunitat - ja en som vint-i-cinc i n'hi ha que esperen el moment d'entrar- però aquest europeisme no es manifesta en les eleccions: en passen. És possible que la causa de la paradoxa es trobi en la forma d'organitzar aquesta macrocomunitat que és Europa, en el lloc que cadascú hi ocupa i en els objectius a aconseguir amb la unió.

La gent percep que els objectius fonamentals de la Unió Europea tenen a veure amb el desenvolupament econòmic dels països integrants i, per tant, que pot tenir una incidència clau sobre la qualitat de vida dels ciutadans: llibertat de comerç, de residència, de treball, de formació, obertura de fronteres... Els membres més rics hi troben l'o-

portunitat de consolidar nous mercats, els més pobres hi veuen possibilitats de treball i que el món industrial decideixi invertir en els seus països. Uns i altres desitgen una Unió Europea àmplia, forta, capaç de competir amb els Estats Units, conscients que aquest bé col·lectiu representa també benestar per a les individualitats, de manera anàloga a com el benestar d'una família incideix sobre els membres que la integren.

Les directrius econòmiques d'aquesta comunitat que acabem de descriure surten d'un consens entre els estats -l'Europa dels estats- i mentre l'objectiu fonamental segueixi essent establir quotes de poder o estratègies de producció, tot i reconèixer-ne la importància, els ciutadans ho deixaran pels experts, com aquell qui deixa els seus negocis en mans de professionals.

Hauriem de ser capaços d'establir quelcom més que vincles econòmics. Europa hauria d'esdevenir també el marc on les diferents ideologies, llengües, formes de vida i nacionalitats (s'ha de tenir en compte que hi ha nacions sense Estat com Catalunya) que s'hi desenvolupen, des de la tolerància i el respecte, puguin intercanviar idees, experiències i establir vincles afectius. Reprenent l'analogia de la família, tots sabem que el seu benestar no és només una qüestió econòmica, sinó que també cal que cadascun dels membres pugui desenvolupar la seva pròpia personalitat; que la convivència ajudi a obrir nous camins en comptes d'obligar a seguir-ne un de preestablert, i que el recolzament afectiu doni força per a superar dificultats.

Sóc conscient de la dificultat que comporta assolir aquest objectiu, ja que Europa té estats molt forts i consolidats poc disposats a assumir a riscos que els portin a

perdre privilegis, però també és veritat que té una cultura que en els seus orígens es va fonamentar en la reflexió i el diàleg, cosa que representa un punt d'inflexió cap a l'optimisme. És bo recordar aquí a Sòcrates i Plató -pares del pensament occidental- quan entenien el coneixement i la felicitat, és a dir la plenitud humana, com el resultat de l'intercanvi d'idees dins una comunitat organitzada segons unes pautes de justícia que només es podien conèixer mitjançant la racionalitat, moderant i controlant impulsos egoïstes o violents. Ens cal esperar que aquestes arrels segueixin fructificant.

És tan gran la riquesa cultural i humana de la multiplicitat de pobles que integren Europa que el resultat de caminar i créixer junts, de respectar i escoltar, de deixar aflorar el millor de cadascun com un bé del col·lectiu de ben segur que permetria assolir reptes importants també en les vessants de justícia social i ambiental. Estic parlant de l'Europa dels pobles.

Des d'aquesta perspectiva la implicació dels ciutadans en el projecte europeu seria molt més gran, i especialment en els cas de les "nacions sense Estat" com Catalunya. Només "l'Europa dels pobles" permetria a Catalunya ser reconeguda com a nació, amb la seva llengua i les seves particularitats en igualtat de condicions amb la resta de nacions europees. Penso, doncs, que caldria posar l'èmfasi, no tant en la forma de transmetre el projecte sinó en el projecte mateix.

Immaculada Aubó

VENDA DE LLENYA

Miquel Rissech i fill s.c.

SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46
www.lasgulas.com/rissechTels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
17240 LLAGOSTERA (Girona)**superAvui****FRUITES
PUIG**EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!**CAN
MUNTANER****FUSTERIA J. CASTELLÓ i FILLS, S.C.**

N.I.F.: G-17775792

- Mobles d'encàrrec • Cuines
- Finestres Fusta-Alumini
- Fusteria en general

Av. del Gironès, 36-B • Tel: 972 80 55 75
17240 LLAGOSTERA (Girona)**Rafel Villena i Sànchez**

Arquitecte Tècnic

Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/Joan Maragall, 30 - Llagostera 17240

Tel. 972 83 29 46 / 626 49 99 77

Fax. 972 83 18 04 mail: rafelvs@teleline.es

**RECADER
JOAN XIRGU CIURANA****Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda**

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57

Mòbil 630 07 33 07

**Perruqueria
i
Estetica****COMAS**

C/. Joan Maragall, 36

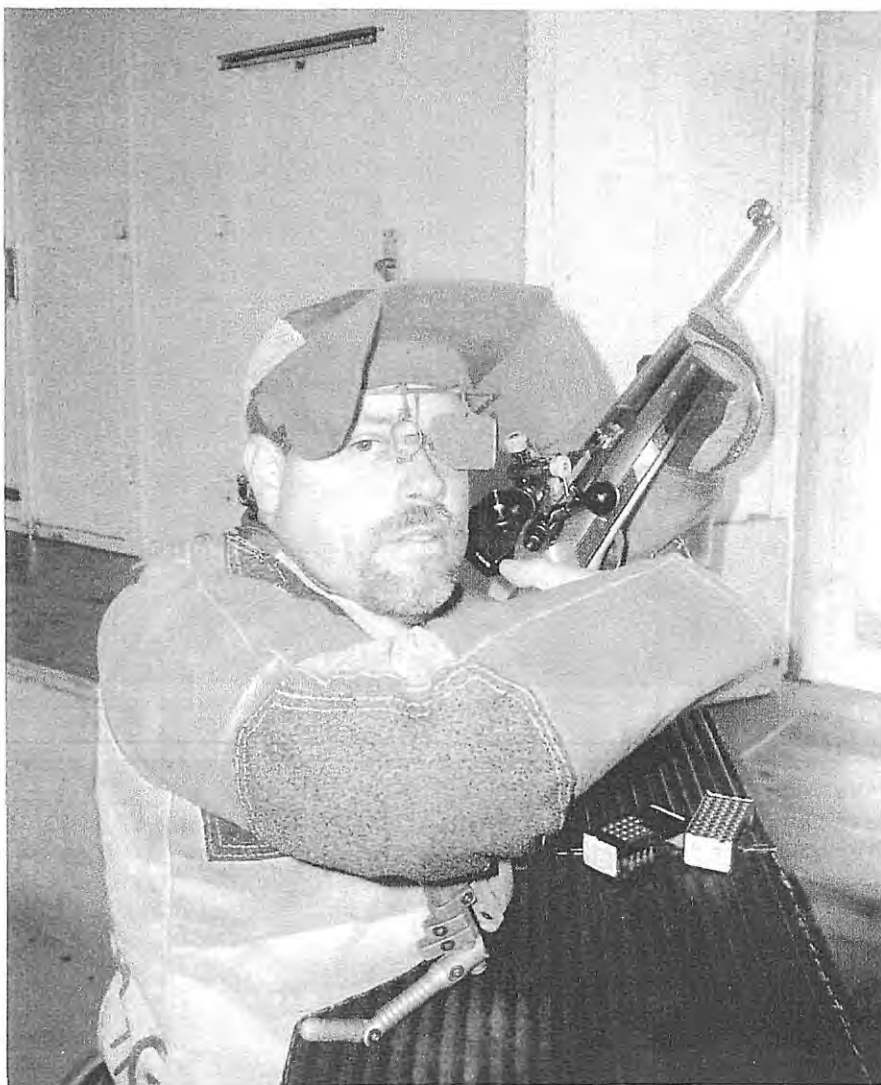
Telf. 972 83 03 17

17240 LLAGOSTERA

us desitja
una bona
festa major**pastisseria i forn de pa
SANT ANTONI**C/. Sant Antoni, 47
Tel. 972 23 18 05
SALTRambla Xavier Cugat, 6 - 10
Tel. 972 22 74 90
GIRONAC/. Porelló, 69
Tel. 972 40 20 77
VILABAREIXCan Pons - Pompeu Fabra, 29
Tel. 972 83 00 73
LLAGOSTERAC/. Mare de Déu de la Salut, 33
Tel. 972 23 36 12
GIRONA**HOME
DONA****PERRUQUERIA
ANTÒNIA**

Pg. Pompeu Fabra, 46 1r. • Tel: 972 83 10 76 • 17240 LLAGOSTERA

El tirador paralímpic de Llagostera, Miquel Orobitg continua arrasant.

Sis medalles en sis participacions: quatre d'or, una de plata i una de bronze.

Resum del primer semestre 2004 del tirador paralímpic català:

La primera medalla del 2004, d'or, la va aconseguir a mitjans del mes de gener durant el Xè Torneig Internacional de Súria. Va ser la seva desena participació i la seva desena medalla d'or.

A mitjans del mes de maig va tenir lloc el XXè Campionat d'Espanya a Oviedo i l'esportista hi va aconseguir, en les quatre disciplines en què va participar, dues medalles d'or, una de plata i una de bronze.

Per tancar, el dia 5 de juny en el IXè Campionat de Catalunya, va guanyar la medalla d'or i va aconseguir el rècord de Catalunya en carrabina aire estès a deu metres amb 596 punts.

El llagosterenc serà un dels tres tiradors paralímpics que participarà als Jocs Paralímpics d'Atenes.

Miquel Orobitg

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
(Girona)

F
D ERRETERIA
ICOR

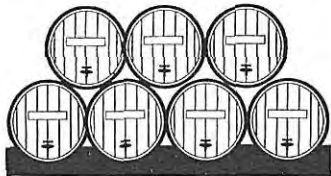
Subministres de
ferreteria en general
i maquinària industrial

La cadana

Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 83 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail: dicor@wanadoo.es

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

CALÇATS
LLINÀS

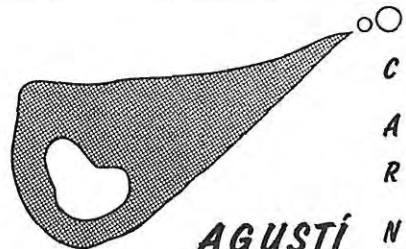
Plaça Catalunya, 1 · Tel. 97280 52 91 LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 · Tel. 972 64 32 22 LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 · Tel. 972 32 13 55 ST. FELIU DE GUÍXOLS

nogue

**assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances**

e-mail: nogue@ctv.es
c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

E M B O T I T S

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

**ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÓS**

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

dd DISSENY
DECORADORS

BARS
RESTAURANTS
HOTELS
LOCALS COMERCIALS
OCI NOCTURN

www.ddisseny.net

INSTAL·LACIONS
Rufi
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Elvia

c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

Com construir un bon sòl

El resultat d'un bon sòl és unes bones i maques plantes

Tal i com em vaig comprometre en el darrer Butlletí, us resumiré el mètode del paper de diari. Després de provar-ho en diferents situacions en el meu petit jardí i hort, us puc dir que és molt senzill d'aplicar i us convido a provar-ho. El més interessant del mètode del paper de diari és el fet que converteix les nostres deixalles en el material més aprofitable per construir un sòl de primera qualitat. A més, també ens ajudarà a mantenir les males herbes a ratlla. Ah! I oblidava que ens estalvia feina de motocultor i redueix les necessitats de rec, cosa que suposa un estalvi de petroli i d'aigua, dos béns cada dia més escassos.

El sistema del Dr. Lee Reich és fantàstic i revolucionari, tot i que es basa en la idea tradicional d'aprofitar-ho tot, com feien els nostres avis, besavis i rebesavis quan la societat industrialitzada era només un somni.

Com tots sabeu, el sòl està format per dues parts essencials: la matèria mineral i la matèria orgànica.

La matèria mineral és el resultat de la descomposició de diverses roques que durant milions d'anys han format diferents tipus i mides de sorres. La part orgànica està formada per restes vegetals i animals, i aquesta fracció és consumida pels diferents microorganismes que viuen en el sòl. Per tant, continuament hem d'aportar matèria orgànica al sòl per mantenir-ne les típiques característiques de color fosc i olor de bosc. Per aconseguir-ho, si voleu podeu sortir ara mateix al vostre jardí i començar ja. Heu de fer el següent. Triar el tros que us agradi, tallar les herbes existents ben curtes (no cal arrancar-les), cobrir-ho amb paper de diari (calen quatre capes de paper de diari), afegir a sobre un mínim de 10 cm de matèria orgànica, i ja hi podeu plantar el que vulgueu: planter d'horta, llavors o plantes en contenidor. En aquest cas, caldrà que una part de la planta es planti dins el sòl natural i que l'altra meitat

quedi coberta pel sòl afegit. I ja està, a partir d'aquest moment només cal el manteniment, regar i collir.

Quan veieu que comencen a sortir herbes, vol dir que l'efecte del paper de diari s'ha acabat, que cal tornar a afegir una nova capa i tapar-la altre cop amb matèria orgànica. L'efecte del paper de diari pot ser substituït per teixits especialitzats que es poden adquirir, caixes de cartró o qualsevol material de rebuig que pugui ser reciclat i que faci una coberta permeable sobre el sòl. La millor matèria orgànica que podeu utilitzar és el vostre propi compost o materials orgànics com palla, escorça de pi, restes de gespa i altres.

Si us animeu i teniu dubtes, pregunteu-me. Bona tardor i bona plantada.

Teresa Puértolas L.

Dels carrers de Llagostera

En la nomenclatura dels carrers del nostre poble, a través dels anys, s'han anat utilitzant diverses tendències de tot tipus.

No hi falten noms de polítics, que en cas de girar-se la truita, són els primers que s'han de canviar. Hi ha algun barri amb noms de flors. Altres amb noms de la Roma o la Grècia clàssiques. També tenim noms de vents. S'han utilitzat noms de personatges importants de la vida local. I a part d'alguns clergues i sants de l'Església, fins i tot hi tenim la nostra beata filla de Llagostera.

Però l'interès d'aquest recull, el vull destinar a aquells carrers que porten el nom d'algun poble o ciutat. Tenim tretze carrers amb aquestes condicions, que són els següents:

ALMEDINILLA
BARCELONA
CALDES
CANTALLOPS
GIRONA
LLEIDA
LUXEMBURG
LONDRES
PARÍS
SANT FELIU
SARAGOSSA
TOSSA
VIDRERES

Només hi ha quatre ajuntaments d'aquesta llista que ens han correspost donant el nom de Llagostera a un carrer de la seva població i, en canvi, nosaltres ho hem ignorat.

En les altres vuit poblacions de la llista, no hi ha constància de cap carrer Llagostera.

Sense ànim de controvèrsies de veïnatge, crec que seria el moment de deixar arreglada aquesta diferència amb la gent de Cassà. I a més, el nostre Ajuntament ho tindria molt fàcil. Els de Cassà van donar el nom de Llagostera a l'últim carrer que surt de Cassà cap el sud. Nosaltres tenim un carrer que surt de Llagostera cap el nord, i em refereixo al carrer Cantallops. Aquest carrer té, a més, un problema de duplicitat, ja que a part del carrer també existeix un barri amb el mateix nom.

Si el nom del carrer Cantallops es canviés pel nom de Cassà, solucionariem dues qüestions en una sola tirada.

Aquesta és només una idea pel nostre Ajuntament. Tot i amb això, potser a la Casa Gran tenen altres previsions que podran ser més efectives.

I que consti que en aquest tema no em mou cap mena de desfici. És simplement una qüestió de lògica i a la vegada de bona correspondència.

JOSEP VALL·LLOSERÀ DEMIQUELS

**IMPREMTA
NONELL**

TEL: 972 830 045 C/ CONCEPCIÓ, 27
FAX: 972 805 494 17240 LLAGOSTERA

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

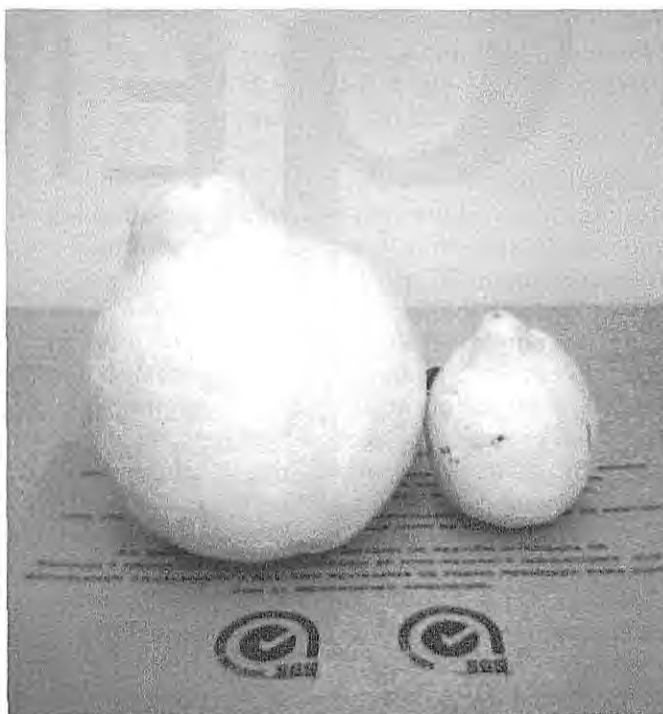
*Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39*

La "pilota" de 825g.

A mitjan juliol, una impressionant llimona de 825 grams va sorprendre la Berta Guinó al jardí de casa seva. La Berta, que té només sis anys, es disposava a entrar a casa amb la seva mare i el seu germà, quan al jardí, just al costat de la porta d'entrada i sota el llimoner, va creure haver recuperat una antiga pilota de goma, tota groga i perduda de feia temps. Quina va ser la seva sorpresa quan en apropar-se a la "pilota" va poder comprovar que el que tenia a les mans pesava molt i no era sinó una enorme llimona.

Després d'aquesta raresa, el llimoner de ca la Berta encara ha tret un parell de llimones més de dimensions considerables, però cap no arriba al pes de la primera.

NOTA: Aquesta secció anomenada "La veu del lector" està reservada, a partir del segon número d'aquesta 3a. etapa, a totes aquelles persones que vulguin pronunciar-se sobre algun tema concret, criticar, alabar, qüestionar, publicar poesies, narracions breus o el que es vulgui (això sí, d'una forma respectuosa i educada).

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

MARGARITA MONTIEL BOADAS
Advocada

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62
Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

MULTIPREU LLAGOSTERA

Articles de Regal

Articles de Neteja

Articles de Joguina

Articles de Plàstic

A partir de 0,75€

Pssg. Pompeu Fabra, n17

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

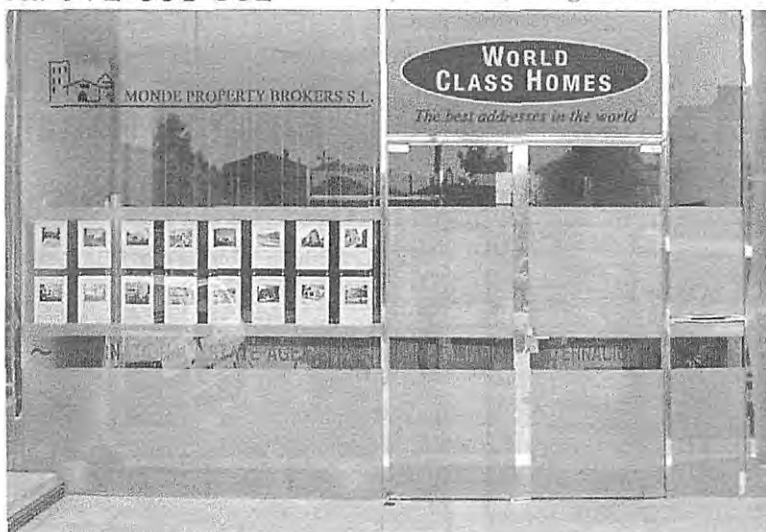

MONDE PROPERTY BROKERS S.L.

Tel: 972 831 832

c/Garbí 7, Llagostera . 17240

finques
rústiques .
cases .
xalets .
masies .
pisos .
locals .
servei
posvenda .

info@mondeproperty.com

Oficines també a:

Girona.

c/Sèquia 5, entl.1a.

Tel: 972 41 72 72

Besalú.

c/Major 2

Tel: 972 59 02 02

La seva casa en bones mans!

www.mondeproperty.com

13. Dels Barons de Montcada als de Cruïlles. I

1362.- El rei Pere III, "el del punyalel" o el Cerimoniós, va posseir Múrcia, Conca, Almeria i Molina d'Aragó. Més tard, va prendre Mallorca i el Rosselló al seu cunyat Jaime III, i aquest es quedà solament amb Montpeller, que l'any 1349 vengué a França.

"El del punyalel" va vendre a l'abat de Sant Feliu de Guixols els drets de bovatge, terratge i herbatge que tenia a Sant Amanç, Castell d'Aro, Vilarromà, Solius, Bell-lloc, Romanyà, Fenals, Calonge i Vall-llobrega. Els pobles, però, continuaren essent de la baronia i senyoria corresponents. L'import de la venda fou de vint mil sous, que van servir per a finançar, en part, el cost de la guerra amb Pere el Cruel.

En un document eclesiàstic es confirma l'existència de Sant Amplel (Esglesiola de Panedes) amb el nom de Santo Polei de Panadesio, i també hi apareix l'antiga església de Cassà, amb el nom de Sancto Martini de Casiano di Silva.

L'abat Francesc Pou del Monestir de Sant Feliu de Guixols féu desmuntar el primitiu absis de l'església romànica per fer ampliacions i va adjuntar-hi l'església nova, que més tard s'acabà amb estil gòtic.

1364.- Bernat de Cabrera fou ajusticiat a Saragossa pel seu comportament durant la "guerra dels dos Peres", malgrat les grans victòries militars i polítiques que havia aconseguit a favor de Catalunya. El rei Pere III, enganyat i instigat pel rei de Navarra i Enric de Trastàmara, en signà la sentència de mort i la pèrdua de tots els béns materials i honorífics. Comprovada més tard l'equivocació i la mala fe dels denunciants, es restituïren tots els béns a la família.

A Girona es començà a construir

el campanar gòtic de l'església de Sant Feliu, que s'inaugurà l'any 1406.

L'any **1372** el rei Pere III es veié obligat a vendre, entre altres, els drets de bovatge i terratge al bisbe de Girona, per atendre les despeses de la guerra de Sardenya, motivada per la rebel·lió del jutge d'Arborea.

1375.- El rei confirmà la propietat dels castells de Llagostera, Lloret de Mar i Tossa a Gastó de Montcada, senyor de Vilobí i cinquè de Llagostera, casat amb Elionor de Cervelló; a més, el nomenà primer baró de Llagostera. El fet que Lloret i Tossa fossin feus eclesiàstics del monestir de Ripio donà motiu a greus i llargs i plets entre els monjos i els barons de Llagostera, fins a l'extrem que el rei féu empresonar l'abat i "segrestà" el monestir una temporada.

A Girona es continuà amb les obres d'ampliació de la Catedral. Cassà de la Selva ja havia aconseguit del rei Pere III el nomenament de carrer i de membre de la ciutat de Girona, per escapar així de les pressions i impostos dels drets senyorials.

Al monestir de Montserrat, es creà el Cor de l'Escolania que avui dia continua amb remarcats èxits.

El notari de Llagostera era Arnau.

1390.- Els pagesos es revoltaren a causa dels abusos dels senyors, que els havien augmentat excessivament els arrendaments i les contribucions. Reclamant els drets de reunió dels remences, autoritzats i reconeguts pel rei Jaume I l'any 1250, sortiren al carrer armats, assaltaren els castells, cremaren les escriptures, els capbreus i els censos, i també destruïren les col·lites dels camps.

Amb aquests aldarulls enrunaren el castell de Cassà de la Selva, que feia poc havia estat recuperat

per Gastó de Montcada (ajudat pels nobles de Girona) amb el desacord dels veguers de la mateixa ciutat de Girona.

1391.- L'efervescència revolucionària es complicà i la noblesa va aconseguir desviar el descontentament cap als jueus; se'n van destruir els calls de Girona, Lleida i Perpinyà, destruccions que ocasionaren moltes víctimes. Els jueus havien vingut de la Gàl·lia Narbonesa i ja en temps dels visigots foren perseguits, algunes vegades, per raons religioses, econòmiques i també polítiques. Eren gent de molta cultura, actius i adinerats, però al mateix temps menyspreats i molt carregats d'impostos; només els jueus de Girona capital ja pagaren als reis directament, independentment d'altres impostos, la quantitat de tretze mil sous d'or anuals. En aquesta època s'estaven a Girona uns trescents jueus, que quedaren reduïts a dos terços.

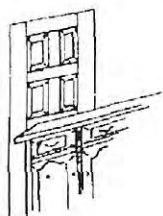
1398.- El rei Joan I el Caçador, fill de Pere III, perdonà els revoltosos de Cassà de la Selva que destruïren el castell.

Aquest rei va morir d'accident en una cacera i el va succeir el seu germà Martí l'Humà.

Pere Fàbrega col·locà el primer rellotge mecànic a la Catedral de Girona.

A Barcelona es van construir deu galeres per dedicar-les als Cors, per tal de contrarestar els altres corsaris.

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**ALUMINIS
COLLELL, S.L.**

Serralleria Metal·lica d'Alumini

Oficines i taller: C/Migjorn, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 56 22 - Fax 972 80 56 44

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Iloera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 972 83 09 07

Fax 972 83 10 66

Posa-me'n un altre!

És curiós veure com actuem sota els efectes d'un líquid estrany. Hi ha a qui li dóna per excitar-se, altres s'adormen, o es tornen violents, divertits, agressius, sensibles, nostàlgics... El món bohemí que crea l'alcohol sens dubte és molt estrany i a la vegada apassionat. Podríem considerar que les primeres borratxeres

i sentin-te l'estrella del local quan realment no saps què fa una persona tan seriosa com tu fent l'es-truç. Respira una mica d'aire fresc i et trobes assegut a qualsevol portal explicant la teva primera comunió a un personatge estrany. També et pots trobar sol, vés a saber on, sense idea de com tornar a casa...

tenen, fins i tot, certa simpatia. És sorprenent poder veure l'amic que mai no deixa anar més de quatre paraules, fent un monòleg fantàstic sota els efectes d'un whisky més. També et pots trobar enfonsat sota un feix de records que et condueixen al plor, i no saps per què. Ballant damunt d'un pòdium

Quan ja no recordes quina ha estat aquella primera trompa perquè s'ha repetit innombrables vegades, la beguda es pot convertir en un problema greu. De borratxos el món n'està ple. A tot arreu hi ha aquell típic personatge conegut per la seva addicció a la beguda, matant les hores amb una cer-

vesa a la mà, sol i en algun racó de qualsevol bar obert. Els borratxos són persones que s'aboquen a l'alcohol per tal de poder viure la vida des d'un altre punt de vista, per oblidar les penes, per disfressar la seva personalitat... Escullen un camí alternatiu: beure per poder arribar al cul del got i començar un nou viatge. És fàcil saber on i com comença el viatge (amb la primera copa en algun bar) però el destí està en mans de l'atzar i és fàcil que no recordis l'aventura de la nit passada, quan et despertessis estirat sobre el llit, vestit i amb un got de "cubata" a la tauleta. Qui no ha patit mai una dura ressaca després d'una festa boja? Durant la ressaca sempre et promets no tornar-la a agafar mai més tan grossa, que Déu t'agafi confessat! Saps que la borratxera la tornaràs a agafar, igual que segueixes amb el cigarret a la mà... Ha de ser molt dura una ressaca després de dues setmanes seguides ebri. Si després d'un "pet" monumental tens aquell malestar en el cos que et debilitza les cames, la pell s'estova, el cap sembla una orquestra de cassoles i coberts i la panxa està menys estable que al Dragon Khan... després de quinze borratxeres seguides el millor que pots fer és continuar bevent. Potser per això, els borratxos professionals escullen el remei de no deixar anar mai la borratxera, i així, mai arriben a la ressaca de l'endemà.

Disposem de 3 tipus de motors:

- . Duratec 1.8i (115 CV)
- . Duratorq TDDi 1.8i (75 CV)
- . Duratorq TDCi 1.8i (90 CV)

Per qualsevol informació ens podeu trobar a:

ROBERT COROMINAS

Crta. Sant Llorenç, 2

LLAGOSTERA

ó al Telf. 972.83.05.78

BENVINGUTS 40!

Hem quedat per anar a sopar al voltant de les deu del vespre, tot i que espontàniament, mitja hora abans, alguns comensals ens hem trobat al bar musical de sempre, punt de reunió i de recollida habitual. Aneu a saber on han quedat els altres!

Mentre em bec la cervesa que tinc a mitges, un impacient fa una crida i ens recorda que passen de les deu. Anem a sopar al Molí de la Selva. Amb en Xavi i en Gabi anem plegats en el cotxe. Quan passem per davant de la sala gran ja hi ha més de vint-i-cinc persones, totes reconegudes, dretes i esperant els altres.

Aparquem i entrem a la sala menjador. A la dreta, unes taules posades en fila formant una U. Quaranta-vuit coberts disposats amb un porta-espelmes al costat. Porta una inscripció que diu: "fa vint anys que en tinc vint!"

Saludem tothom, amb la majoria fa que no ens hem vist deu anys o més. Paguem abans de sopar talment com si anéssim al teatre: no saps si l'obra t'agradarà, però fas un vot de confiança i pagues abans, vés quin remei!

Recordem dos companys a qui, en plena joventut, un accident de trànsit els va segar la vida. La Dolors Carrasco als dinou anys, el desembre del 1983 i en Joan Mascort l'agost del 1988. Curiosament, em ve a la memòria el record d'en Joan mentre venim en cotxe escoltant el "The Tree Josua" de U2. "Sabeu a qui li agradava molt aquesta cançó?" En Xavi i en Gabi saben perfectament a qui em refereixo. La Dolors i en Joan estan en l'esperit dels qui els estimàvem.

Finalment seiem i cadascú pren un lloc a la taula. Es curios: les dones es posen a un costat i nosaltres cap a un altre. Normalment, per afinitats, un s'asseu amb qui més li convé. Però tant se val! Avui faig una excep-

ció, em col·loco a l'atzar i que aquest decideixi. L'única noia que s'asseu amb nosaltres també s'estranya que s'hagin agrupat dones i homes per separat. De tota manera, una mestra de professió em diu que aquest fenomen encara passa a la seva escola amb nenes i nens de dotze anys. Em quedo més tranquil pensant que no és una qüestió generacional.

D'entrada esperava que la trobada seria parlar del que precisament no tinc ganes de parlar, de la meua vida personal, ni d'escoltar la dels altres. Quedo content en veure que el que la majoria ve a fer és a passar-ho bé. A donar la benvinguda als qui en faran quaranta i a felicitar als qui ja els han fet! A recordar anècdotes de quan érem menuts, coses increïbles...

Els homes més panxa i menys cabell, les dones cabells tenyits i maquillatge per tapar les maleïdes arrugues, tret de poques excepcions.

A mig sopar fem un brindis per les organitzadores! No és fàcil preparar un acte així després de més de quinze anys de no veure's amb la majoria! Tothom reconeix, però ningú es coneix en unes fotos de la colla del 1964, en retalls dels esdeveniments més rellevants de Llagostera aquell any.

Comença el ball, música lenta i ritme de bolero, talment com si fòssim... Com que el gel no es trenca,

inicien unes cançons dels 70, i tampoc passa! Després de quatre o cinc cançons, els músics desisteixen i finalment posen el CD d'en Bisbal, la Chenoa i companyia! Fem fotos (fins i tot tenim fotògraf de professió), ballem i prenem uns "cubates" que vénen directament de la cuina. Finalment ens fan fora!

On anem? La festa continua: són les dues de la matinada i quaranta són quaranta!

Anem a una sala de ball. Quedem a l'entrada. Som més d'una dotzena i entrem. Està animat. M'enganxo a la barra i observo. Demano una aigua sense alcohol: sóc responsable de la meua vida i dels qui vénen amb mi.

Observo una fauna digna d'estudi. S'acosta un venedor de roses a qui de tanta insistència finalment compro les roses que ningú vol. Crec que n'ha sortit guanyant. Reparteixo les roses.

Finalment em poso a ballar amb els altres, ja tenim el cercle fet i ballem. Ballem fins que ens fan fora!

Anem a fer l'última a casa d'un company? És massa tard i em recordo de la frase impresa del porta-espelmes: "fa vint anys que tinc vint anys"!!

La desintoxicació del cos i la pràctica del Yoga

El cos elimina constantment excessos i toxines. Però aquest sistema natural es torna insuficient davant la mala alimentació o senzillament per la tendència a acumular en petites quantitats, dia rere dia.

La pràctica regular de hatha ioga proporciona al nostre cos les condicions idònies per a una fàcil i progressiva "autodesintoxicació". Introduir sessions de ioga en un tractament depuratiu orgànic garanteix profunditzar més en el procés depuratiu.

Les asanas iògiques estimulen els diferents òrgans interns, exercint una acció alliberadora i descongestionadora, afavorint-ne el funcionament i activant el metabolisme dels residus orgànics.

Coneguem com funciona el sistema de desintoxicació del cos:

El sistema limfàtic: és el sistema de recollida de toxines del cos que impedeix que el material tòxic s'introdueixi en el torrent sanguini, prevenint-lo d'infeccions. Constitueixen senyals d'una càrrega excessiva de toxines: els refredats freqüents, el cansament, les inflamacions, els cercles obscurs sota els ulls i la cel·lulitis.

El fetge: el fetge absorbeix les toxines de la sang, n'altera l'estructura química, les fa solubles, i les excreta a la bilis. La bilis condueix

aquests productes als intestins a través dels quals són expulsats del cos. Són senyals de càrrega excessiva de toxines: la inflamació, les nàusees, la indigestió i la llengua amb la pell "pelada".

Els pulmons: quan respirem, l'oxigen entra a la sang i tant els residus descartats per la respiració com el monòxid de carboni són eliminats.

Els ronyons: els ronyons eliminen les toxines i els productes residuals, filtren la sang i produeixen orina. Són senyals de càrrega excessiva de toxines: l'orina fosca o d'olor forta i el dolor en orinar.

La pell: la suor i les glàndules sebàcies eliminen i envien a l'exterior les toxines que no poden ser eliminades per altres mitjans. Són senyals de càrrega excessiva de toxines: la cel·lulitis i la pell congestionada, amb taques o grans.

Els intestins: aquests òrgans descomponen el menjar i eliminen el productes descartats per la digestió i el metabolisme del fetge. Són senyals de càrrega excessiva de toxines el restrenyiment, els gasos i la flatulència.

Una depuració periòdica del nostre sistema afavoreix enormement la salut general de tot l'organisme. En eliminar les toxines que actuen com veritables verins, el nostre cos adquireix una major fle-

xibilitat muscular i articular, i una nova capacitat de concentració que millora la qualitat de la nostra pràctica d'Asanas (exercicis iògics), Pranayama (respiració) i Meditació.

Aquests són alguns consells per ajudar el cos a depurar-se de les toxines que va acumulant:

Començar el dia bevent lentament dos gots d'aigua, un quart abans d'esmorzar. I en general beure sempre força aigua.

Canviar l'esmorzar o el sopar un dia a la setmana per un iogurt o fruita. No menjar entre àpats.

Menjar un dia a la setmana a base de productes crus i arròs integral.

Evitar l'estrès i l'insomni.

Evitar el tabac, el cafè en excés i l'alcohol.

Fer exercici físic amb regularitat.

Fer una cura de dejuni. Hi ha centres especialitzats i també llibres que et poden orientar en com introduir-te en aquesta pràctica.

Prendre contacte amb la natura periòdicament i respirar aire net.

Griselda García
Professora de ioga

**PERRUQUERIA
ROSER**

Pompeu Fabra, 9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Libreria - Material escolar

**RAMONA
FRIGOLA**

C/ Girona, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

El contrapunt

Llegim més que mai

Cada vegada més coses ens impedeixen de llegir. No tenim temps. No ens creiem els diaris. Ens posa nerviosos escollir un llibre. Tampoc ho podríem llegir tot. Llegir és car. Però avui llegir segueix essent encara una de les activitats que ens ocupen més hores del dia. Sí, sí, en ple 2004. Tot i que les enquestes ens diuen que cada any baixa el número de lectors habituals, això és mentida. Llegim més que mai.

Si bé cada vegada es venen menys diaris i menys llibres, el fet és que cada vegada la gent dedica més temps a internet, una activitat que fa que cada vegada es llegeixi més. A part d'això, pel que fa a l'accés a la informació, no és que cada vegada hi hagi més gent "desinformada", sinó que la gent prefereix mirar la televisió, escoltar la ràdio o mirar, escoltar o llegir a internet. Així doncs, mentre no desaparegui el teclat dels ordenadors i internet substitueixi les lletres per alguna altra cosa, haurem de seguir llegint, agradi o no.

Però, com la majoria de les vegades, la quantitat resta qualitat. Cada vegada hi ha un ventall més ampli de possibilitats a l'hora d'escollir què mirar, veure o escoltar, però cada cop llegim més merda. Escollir és més important que mai. En tota la nostra vida -anant bé potser no passem ni dels cent anys-, no podríem llegir ni el que s'escriu en un sol dia al món.

El reciclatge

Si tires un escuradents al cubell de l'orgànica o un paper al rebuig, l'Ajuntament et pot posar una multa. Cal fer el que es pugui i tot això, però s'ho han pres massa a la valenta. Valdria més que consciencessin el nostre poble amb altres coses, que no pas en ser bons separadors de deixalles.

Abans no es parlava de reciclatge, perquè era evident la seva necessitat. No hi havia plàstic, ni falta que feia, perquè la gent anava a comprar al mercat amb cabàs. Els productes moltes vegades es compraven a granel, de manera que el seu envàs era una paperina. Les ampolles de vidre es retornaven per a la seva reutilització.

Actualment tothom ens acusa de contaminar. L'Ajuntament, a

més d'obligar-nos a pagar més ens vol multar si no reciclem bé. Es considera que nosaltres som responsables dels envasos dels productes que adquirim. Però quina culpa tenim que els bolígrafs siguin de plàstic i les llaunes de llauna? No comprem plàstic i metall. Comprem el que hi ha a dins. Jo no conec ningú que contami a posta.

Els agents de la contaminació són les empreses que per abaratir els costos usen materials cada vegada més contaminants, tenint en compte només el moment de l'adquisició del producte per part del client. Per què cada vegada més els televisors duren menys i s'arreglen menys? La responsable dels materials de la televisió és l'empresa que l'ha fabricat. No oblidem que reciclar ve de cicle. És quan es fabrica un producte que les empreses han de pensar on acabarà, pagar multes si els productes no es poden reciclar i pagar impostos perquè no recaigui tot a la cartera dels pobres consumidors, atordits per acusacions i pressions per les multes, escurats per l'Ajuntament, deshonrats pels mil cubells, però orgullosos de sortir als diaris.

El ying i el yang

Un
petit
movi-
ment sis-
mi c
sacse-
ja Lla-
goste-
ra, i no
únicament

en cada casa, entre les diferents sensibilitats i actituds dels que hi resideixen, sinó fins i tot, en el lòbul frontal de cada llagosterenc, en aquell indret precís en el qual una xarxa de neurones excitades hi cultiven la nostra pròpia consciència social. L'ha desencadenat la progressiva aplicació del nou procediment de recollida d'escombraries i els seus efectes, i els trastorns que ha comportat. Certament la nostra batalla quotidiana amb nosaltres mateixos i les nostres debilitats a l'hora d'aplicar adequadament el mètode, o amb la resta dels membres de la casa i els seus hàbits dissidents, o amb tot el veïnat i les seves deixadeses, forma part d'aquella dualitat en la qual ens hem emparat per explicar la vida des del principi dels temps. Allò del ying i el yang, les dualitats còsmiques, o el doctor Jekyll i Mister Hyde. I m'imagino que no cal aclarir quin dels dos reciclarà. Tothom qui ha fet esforços per racionalitzar la qüestió, els que han obert els ulls a la ingent quantitat de deixalles que generem i al seu incòmode destí, els que, per exemple, han visitat l'abocador de Solius (tan lluny i tan a prop) i han admirat la magnitud de la tragèdia, tenen clar el diagnòstic, i difícilment qüestionaran la necessitat de reduir el residu i d'incrementar el reciclatge. Malgrat això, tot i que en determinats ambients no es discuteix i que en general la dissidència no s'articula en cap discurs, és fàcil de percebre una remor crítica amb l'aplicació, i encara és més fàcil adonar-se dels efectes pràctics de la resistència, especialment quan es visiten els contenidors de coloraines i s'observa el desordre que hi regna al seu interior i a vegades al seu exterior. M'imagino que hi deu haver algun que altre llagosterenc al qual una lesió en el lòbul frontal l'ha convertit en un ser asocial i que es dedica a abandonar deixalles per les cantonades amb un somriure maligne als llavis, però en general, la major part de la dissidència prové de sectors de la nostra població que sense ser Mr. Hyde són absolutament impermeables a la argumentació vinculada a la preservació mediambiental per més poderosa que aquesta sigui, que no tenen interioritzada la necessitat d'a-

questes mesures i ho consideren pura i simplement una murga, un rampell de polítics amb ànsies de notorietat. Tampoc resulta tan estrany si pensem que vivim en una societat que no fa tant que llençava les deixalles a mar o les escampava pels marges. Per tant, més enllà de les dualitats còsmiques, si hem de fer una valoració crítica de l'ambiciós projecte impulsat pel nostre consistori, haurem d'arribar a la conclusió que la força de la persuasió té un límit, i que el control absolut del tractament individual que s'atorga a les deixalles, amb etiquetes o sense, és impossible. Que convé la complicitat de tota la població i que segurament deu ser imprescindible corregir les conductes inadequades i fins i tot sancionar-ne algunes, però també incrementar les facilitats, evitar l'acumulació en els contenidors, augmentar-ne el nombre, reduir algunes dificultats pràctiques que han sorgit, i qui sap si, ara que, en general, ja s'ha fet l'aprenentatge de la selecció, podríem atrevir-nos a recollir totes les fraccions, íntegrament, porta a porta. No sé si cal recórrer a la saviesa oriental del ying i yang o a interpretacions metafísiques del món, però en aquest diàleg de contraris que ens permet anar avançant, després d'haver convocat l'esforç de la ciutadania, després de la magnífica campanya per educar en els secrets del reciclatge, ara potser convindria fer un pas més per aconseguir la mítica recuperació del 80 % de totes les escombraries, que òbviament, i en això no hi ha dualitat que valgui, no podem seguir amagant sota l'estora. O llançant als abocadors, que ve a ser el mateix.

Enric Ramionet

Mediambient i connexions globals

Els temes periodístics ben construïts s'estructuren segons cinc preguntes clau. Què? On? Quan? Com? I si és possible... Per què?

Als mitjans de comunicació aquesta estructura informativa s'acostuma a respectar en cada notícia en particular. Però si analitzem el conjunt de notícies diàries presentades per un mitjà de comunicació, de la premsa escrita, la ràdio o especialment un informatiu de televisió al final d'un dia qualsevol, sembla que tot el que passa cada dia al món és una successió caòtica d'esdeveniments, que no tenen res a veure els uns amb els altres.

Estructurats els esdeveniments esquemàticament en les seccions de nacional, internacional, societat, política, economia, esports..., els esdeveniments, locals, nacionals i mundials semblen tenir poca relació entre ells i cap coherència interna. I això no és així.

La intel·ligència és la capacitat de relacionar i es pot demostrar perfectament -ens agradi o no- que darrere de moltes notícies presentades com a calamitats, desgràcies i/o imponderables, "no hi ha cap desastre natural", sinó que s'hi troba una "corresponsabilitat", molt directa amb el món polític i econòmic.

Sobren motius per posar en relació la degradació ambiental amb l'evolució de l'economia, la política i alguns conflictes socials, i encara més per qüestionar el model econòmic i polític actual.

La contaminació, la desertització del planeta, el canvi climàtic i els seus efectes negatius sobre la salut de les persones, dels animals i de les plantes estan íntimament relacionats amb determinats processos industrials i polítiques econòmiques i/o energètiques.

Com que penso que tots aquests impactes s'haurien de reflectir en els indicadors econòmics, polítics i socials, proposo una informació diària de les connexions i les conseqüències de totes aquestes polítiques, i això des de tots els àmbits possibles, per tal de promoure una cultura fonamentada en els valors humans i solidaris de tots plegats, com a alternativa a l'economia de mercat.

Moltes desgràcies o calamitats, presentades com accidents o imponderables, són conseqüència directa, per activa i per passiva, del model de societat actual i -encara que no siguin fruit d'un contuberni- si això es pot contrastar i demostrar, és perfectament noticable i lògic que ens en vulguem assabentar.

Per això crec que, al final del bloc informatiu de cada dia s'hauria d'estructurar de tal manera que esdevingués una eina de reflexió per preguntar-nos el PER QUÈ de cada sobresalt econòmic, polític, social o ambiental.

Seria una manera fàcil de demostrar que no podem sortir de la situació actual amb el mateix model polític i econòmic que ens hi ha portat.

Una reflexió d'aquesta naturalesa en una cadena pública de ràdio, premsa o televisió -al servei dels ciutadans- hauria de concloure amb una síntesi global de l'estat del món.

No només hem de fer les coses millor, sinó que també n'hem de fer d'altres, com ara aquest balanç diari sobre les connexions entre l'economia, la política i el medi ambient, i veure si surt gaire positiu.

Demandar responsabilitats, fonamentades en aquesta anàlisi de reflexió col·lectiva de la població, asseguraria un correcte plantejament dels problemes, per tal de cercar solucions adequades a la seva resolució.

Actualment tenim un sistema políticoeconòmic que, amb la seva macroeconomia i la seva megapolítica, acostuma a solucionar un problema en un lloc i a crear-ne dos en un altre.

Aquí la societat hi té molt a dir i a fer, començant per reflexionar i relacionar els problemes amb les causes i acabant per participar i actuar, deixant d'acceptar acriticament la interpretació del món que fan cada dia els grups de pressió dominants des de les cadenes privades i fins hi tot estatals, que ja podem suposar que són la veu del seu amo.

Aquest exercici informatiu s'acostaria molt més al periodisme d'investigació que no pas a la "Telerrealitat" actual, on sembla que el que no surt a la televisió no existeix.

Serien una anàlisi i una síntesi diàries i amb unes conclusions semblants a l'anàlisi anyal del Woldwatch Institut* sobre el progrés de la humanitat, però en una versió diària i en temps real.

Una anàlisi del PIB (Producte Interior Brut) d'un país, comparada per exemple amb l'Índex de Progrés de les Persones, seria una eina potentíssima per prendre consciència que les coses no van bé per l'economia de la majoria, ni per la seva salut.

Normalment el benestar d'una societat poc té a veure amb l'Índex de Preus al Consum (IPC) ni amb el PIB a què ens tenen acostumats, perquè una cosa és el desenvolupament econòmic i l'altra el de les persones, que en alguns contextos poden perseguir objectius antagònics i/o oposats.

Alguns països ja depenen de gegants econòmics, més grans que algunes nacions sobiranes -l'economia de la Ford és més gran que la d'Aràbia Saudita i Norue-

ga, i les vendes anyals de Philips Morris són superiors al PIB de Nova Zelanda. Un altre motiu per NO deixar de fumar, perquè encara que mata, augmenta el PIB!!

Però alerta perquè aquestes grans corporacions, que transitòriament poden crear riquesa en algun lloc, acostumen a "externalitzar" els seus problemes ambientals, socials i polítics amb l'estratègia de treballar en un mercat global.

Així, col·loquen els costos en el país més favorable, encara que els beneficis poden anar a un altre país amb un tracte fiscal millor, o fabriquen articles en un país amb escassa protecció social i jornals de misèria, i venen els articles a una societat amb una renda més alta.

Una altra pràctica és arrendar terrenys agrícoles fèrtils o boscos en països subdesenvolupats i explotar-los fins als límits de la desertització, per després abandonar-los i buscar-ne d'altres, mentre van produint a baix cost aliments per a la nostra societat de consum. Així pot passar que la borsa pugui en un país, i que al país del costat amb el mateix model econòmic les persones es morin de gana i de set. Un altre motiu per un consum responsable!!

Com veieu la realitat és polièdrica, d'aquí la necessitat que els ciutadans i ciutadanes també puguem tenir la nostra percepció i la nostra anàlisi de la realitat, perquè algunes idees del model econòmic neocapitalista i la seva particular globalització ja han sigut perfectament explicitades.

Darrerament va ésser designat "home de negocis de l'any" el senyor Percy Barnevik, antic president director general del poderós grup helvètic-suís ABB (Asea-Brown Boveri), que va dir: "la globalització per a les empreses del meu grup és la llibertat d'invertir quan i on vulguin, de produir el que vulguin, de comprar i vendre on vulguin i de patir les menors restriccions possibles

derivades de les legislacions laborals i convencions socials".

Nosaltres no podem impedir que alguns personatges pensin així, però sí que volem aconseguir que aquestes idees no es portin a la pràctica, que declaracions com aquesta deixin de tenir prestigi social i que no siguin un mèrit per aconseguir ser designat "home de l'any" per les grans revistes de negocis internacionals.

Dit d'una altra manera, la globalització des del punt de vista neocapitalista és simplement una declaració dels drets del comerç i dels negocis, al marge de les persones, una eina per portar a terme els objectius econòmics, comercials o polítics al marge de les necessitats de la societat.

Una visió bastant diferent de la majoria dels ciutadans que, verbalitzat o no, aspiren a una consciència universal que els assegurui la superació dels conflictes armats, promovent la pau amb un progrés sostenible fonamentat en la cooperació i no en aquesta competitivitat salvatge.

Aquesta mundialització, ja somiada pels poetes, filòsofs i lliurepensadors de la Il·lustració per estendre la raó, la modernitat i la pau entre tots els pobles de la terra, no vindrà pas de la mà d'aquest sistema.

Hem viscut molt de temps sota la sentència thatcheriana que "no hi ha alternativa" i això no és cert: l'economia i la societat es poden organitzar perfectament d'una altra manera, al voltant d'uns altres valors, si som capaços d'agermanar la voluntat personal i la voluntat política de fer-ho tots.

Però per formar part de la solució hem de començar per deixar de ser part del problema, deixant de confondre el valor i el preu de les coses. No confonguem "el valor" de la vida amb "el preu" que pugui tenir al mercat.

La conclusió és que no hi ha efecte sense causa i que la història -com diem sempre- no està escrita, sinó que l'escrivim cada dia entre tots -encara que uns més que altres-; d'aquí la necessitat d'agafar més protagonisme des de la societat civil, plantant cara al sistema i pensant globalment però actuant personalment i localment.

De moment la voluntat política, en alguns entorns, encara està més a favor dels que es beneficien de la situació actual, però això està canviant i el Fòrum Social Mundial és una prova palpable per assegurar que estem en condicions de negar "el pensament únic", perquè hi ha alternatives a la privatització salvatge i a la disminució del poder de l'Estat a favor del neocapitalisme.

Això és esperançador saber-ho perquè ens confirma que les coses poden ser d'una altra manera, estic segur que... un altre món es possible.

*L'informe del Worldwatch es publica en vint-i-set llengües, incloent-hi l'àrab, el xinès, el francès, l'alemany, el japonès i el rus. El Centre Unesco de Catalunya publica la versió catalana. Els governats de moltes nacions, els organismes de les Nacions Unides, la comunitat de desenvolupament internacional i els legisladors confien en "l'estat del món", ja que constitueix la informació a l'abast i l'anàlisi de la política ambiental més ben raonada, actual i amb autoritat.

Dr. Francesc Sureda i Alsina.
Responsable del Centre d'Interpretació
de la Sostenibilitat del Mas Roig

Era un gran home

L'Enric Marquès i Ribalta (1931-1994) va néixer al barri gironí de la Rodona, però els últims vint anys de la seva vida els va viure al carrer Santa Anna, en una casa que havia format part de l'antic casino de Can Caldes. Aquest mes de setembre es compleixen deu anys de la seva mort i un grup d'amics que havíem treballat amb ell preparem un llibre biogràfic que sigui un reconeixement a la figura i l'obra de l'Enric, tot un personatge, que tant va destacar en el camp de les arts, com en el dels mitjans de comunicació escrits i, sobretot, en l'activisme social. Perquè l'Enric era moltes persones en una: activista, auster, humanista, radical, solidari, lúcid, controvertit, entusiasta, polèmic, compromès, irreductible.

L'Enric Marquès, amb l'autor, durant l'entrevista que es va publicar en el Butlletí l'any 1982.

Vaig tenir el plaer de conèixer l'Enric l'any 1976 per mediació de l'estimat Esteve Fa. Era un home únic i només els qui el vam conèixer mínimament sabem com trobem a faltar el seu caràcter indòmit i els seus posicionaments a ultrança. Com tothom, també tenia els seus clarobscur (de fet, el nom d'una secció seva en els anys 80 en *El Punt*) i malauradament en els darrers anys la malaltia el va mantenir inactiu, precisament a ell una persona que sempre anava per feina, i que mai estava per romanços. En certa manera, la seva darrera etapa coincideix amb la de l'Esteve, turmentat per una paràlisi que a més de restar-li mobilitat ni tan sols el deixava llegir. Si no fos perquè eren ateus convençuts, semblaria un càstig diví a dos lliurepensadors, als quals Llagostera mai no ha acabat de fer justícia.

L'Enric va néixer l'any de la proclamació de la República i una vegada més vull recordar el seu celebrat crit de "Visca la República!" en un recital d'en Lluís Llach al Casino el 1976. Òbviament es va mantenir republicà tota la vida i de ben jove quan treballava en un banc a Girona va decidir passar plana i se'n va anar a veure món, instal·lant-se finalment a França on va conèixer l'Annie, la mare dels seus fills Lucie i Xicu.

Des de París i amb el pseudònim d'Eugeni Ribalta va començar a col·laborar amb mitjans de comunicació fets a

França i a partir de 1967 enviava de forma periòdica a la revista *Presència* articles, notícies breus i entrevistes que esdevenien un alè d'aire fresc per tots aquells que volien saber més enllà de la resclosida dictadura que ens oprimia. Ja instal·lat a Llagostera va formar part de l'equip fundacional d'*El Punt*, on va fer tots els papers de l'auca: compaginava (els ordinadors encara eren molt lluny), feia il·lustracions, impulsava suplementos i també escrivia, tant al diari com a *Presència*. L'any 1982 va començar a col·laborar en la *Revista de Girona*, a partir del 1985 ja hi treballava com a compaginador i va contribuir a la creació de la col·lecció dels Quaderns de la Revista de Girona, sobre monografies locals i guies.

L'Enric era un activista inquiet i de la mateixa manera que va impulsar algunes de les millors iniciatives artístiques promogudes a Girona en els anys setanta, també va participar en l'elaboració de publicacions alternatives com la *Xinxeta* o el *Batall*, i seves són les primeres portades del *Butlletí de Llagostera*, on també va escriure com ho havia fet en el programa de la Festa Major, des que ens vam conèixer.

Per resseguir què passava a Girona en els primers anys de la transició s'ha de recórrer a l'Assemblea Democràtica d'Artistes Gironins que ell va impulsar: van organitzar l'homenatge dedicat a Carles Rahola (en què no van deixar participar Dalí), van participar en campanyes com la de "Volem l'Estatut!" i, en definitiva, van dinamitzar l'esmortida vida gironina que tot just obria els ulls després de la llarga foscor.

L'Enric era polifacètic, però el llibre bàsicament vol recollir la seva relació amb els mitjans de comunicació, ja que la seva obra pictòrica va ser motiu d'una exposició antològica l'any 1996 al Museu d'Història de la Ciutat de Girona. També una selecció dels seus articles va ser recopilada pel periodista Narcís Jordi Aragó (director de *Presència* en l'època en la qual escrivia des de París) i l'incisiu historiador gironí Josep Clara i Resplandis.

En el llibre hi haurà un bloc biogràfic on es presentarà el personatge i la seva vinculació amb els fets més destacats del temps que va viure, que arranca en la República, continua amb la guerra, la postguerra, els anys de repressió, el tedi existencial, la clandestinitat política, l'efervescència cultural i artística dels temps de la transició, la recuperació de les llibertats democràtiques, el desencant... S'entrevistaran persones que el van conèixer, ja siguin del seu entorn familiar o dels

àmbits relacionats amb les moltes militàncies artístiques, polítiques o mediàtiques de l'Enric.

En un altra apartat es parlarà de la seva participació en els mitjans de comunicació que esmentàvem abans i estarà estructurat per capítols amb una selecció dels principals articles i il·lustracions que pertoquin. Pel que fa als dibuixos, es reproduirà el material publicat al costat dels originals –treballats manualment per l'autor– la qual cosa ens permetrà conèixer el procés creatiu i una manera d'elaborar el material periodístic ja desapareguda. En els seus textos es podrà apreciar el pas de les tisores de la censura (primera etapa de *Presència*) i una gran versatilitat de continguts: des dels més militants políticament a d'altres més introspectius i descriptius d'ambients i personatges. Amb tot aquest material es vol fer una exposició, novament al Museu d'Història de la Ciutat de Girona.

I voldria acabar, reproduint un fragment de l'article que vaig escriure pel catàleg de l'exposició antològica el 1996: "L'Enric havia apostat per la utopia i invocant Paris (maig 68) i una de les seves afortunades proclames: "siguem realistes, demanem l'impossible", m'agradaria que casa seva i tot l'edifici de can Caldes –avui gairebé una ruïna– (vuit anys més tard: una ruïna!) pogués ser restaurat per acollir la seva obra artística i el seu llegat d'articles periodístics, un fons imprescindible per acostar-nos a la seva irrepertible personalitat. Aquesta mostra antològica prova a bastament la importància de la seva activitat pictòrica. Tot i que ell em va dir una vegada que: "quan una cosa s'instal·la comença a morir", penso que no és cap *boutade* ser realista."

Adéu, Arnald!

El 31 de maig passat ens deixava l'amic Arnald Puigdemont Soler, de cal Pintor. Ens coneixíem de petits, vam anar a la Salle a Cassà i vam ser de "la colla" des dels quinze anys, quan es creen un vincles que ja no es poden trencar mai més. Feia temps que batallava amb una cruel malaltia i el Nadal passat ja no ens va poder acompanyar en el sopar de ca l'àvia Lola, un dels seus grans moments de l'any. L'Arnald va viure la vida intensament i m'hauria agradat que el seu epitafi digués: "Va néixer per viure i va morir per haver viscut". Descansa en pau, company!

L'Arnald –dreta– i el seu cunyat i gran amic, Joan Bou, en els preparatius de la Festa del Solstici d'Estiu.

Joan Ventura Brugulat

Agost 2004

electrodomèstics
Codolar

Agrupació
DEGISA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Dona's
Dolors Pico

INSTITUTO
COSMACTIVE
MÉTODE CHOLLEY

MÉTODE
CHOLLEY
PARIS

C. Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 Llagostera

"El príncepe de Pernambuco engrasa su enorme trabuco"

Tenia connectada la caixa dels espectacles sublims, de l'entreteniment majúscul, dels passatemps plaents, de l'oci en el seu estat més pur: la televisió. (El meu fill de cinc anys, tot i no conèixer totes les paraules que havia dit, va entendre força bé el significat de la paraula ironia).

Deixant el comandament a distància a les seves mans, vaig disposar-me a mesurar el seny d'un infant davant l'allau de despropòsits de les televisions públiques i privades.

Passant per diferents canals vaig adonar-me que no vull un cotxe per civilitzar, al contrari, a la carretera no s'hi juga. A partir d'ara miro les persones que tenen un Audi A-3 amb temença. (Des d'aquell dia, cada vegada que em miro al mirall m'espanto, algú vol comprar un A-3?)

No em compraré mai un minut de temps pel mòbil: no m'agrada empipar els meus amics.

No veuré una schweppes de llimona, no vull haver d'aguantar un elefant.

Fiiiiuuu-fiuuuu-fisshh, estàvem mirant una pel·lícula al canal plus.

No em posaré un salva-slip tanga-girl, ni res que s'hi assembli.

Va parar de fer zapping a TV3, on feien una pel·lícula sobre adolescents americans que s'anomenava Els mandonguilles en remull IV. Quan feia cinc minuts que intentàvem trobar la comicitat en la visita a una casa d'estudiants plena d'objectes i persones desagradables, vaig fer un sospir de resignació en veure que teníem gustos molt allunyats. En mirar de fer-lo canviar de canal vaig tenir una agradable sorpresa: s'havia adormit.

Sortint amb rapidesa d'aquesta exhibició de mal gust que algú té el valor de qualificar de setè art, la pantalla va omplir-se de personatges somrients amb vestits robats d'un carnaval del planeta de les mòmies que visitaven el planeta dels fantasmes, dos dels quals es disposaven a jurar vots nupcials.

Vaig preguntar-me com era possible que en un país democràtic i occidental, l'any 2004, persones que, simplement per que es pensen que la seva sang és diferent de la dels altres, acceptin tenir uns drets únics. Com es podia admetre que tota la resta de ciutadans fóssim els súbdits d'un personatge, i que entre tots contribuïssim amb diners a mantenir la vida ociosa i des preocupada d'ell i de la seva família?

Després de fer un esforç considerable per contestar el per què de la monarquia a l'Europa del segle XXI, vaig trobar la solució: l'espectacle que ofereixen. Igual que la pel·lícula americana de TV3 té un públic que la mira, hi ha un sector de la població que està interessat en conèixer els avatars reals i les xafarderies fictícies dels membres de la família real, valgui la redundància. Gràcies al

joc de paraules entre reialesa i realitat m'he pres la llibertat de proposar una petita reforma per satisfer tothom:

Al rei i la reina se'ls

dóna la jubilació anticipadament, cobrant la pensió mínima més un plus de cent euros al mes per cap, en consideració als càrrecs que han ocupat durant la seva vida laboral, i un apartament a Palma de Mallorca a l'edifici "Tordos y mirlos" de S'Arenal, perquè no passin ànsia. El príncep i la corista protagonitzarien un remake de la pel·lícula de la Marilyn Monroe i en Laurence Olivier del mateix nom, dirigida per Santiago Segura. A la infanta Elena, l'estat li posaria una merceria a Madrid, amb unes instruccions ben clares que no s'ha de posar botons a la boca. La seva germana entraria d'empleada de banca a la "Caja de Madrid" i els marits ocuparien un lloc de treball sense gaire responsabilitat a Renfe.

Per altra banda, s'obligaria els guionistes de cinema i televisió espanyols a fer unes biografies fictícies completes d'una família reial, cobrant la meitat dels emoluments habituals per fer el guió d'una temporada d'"Hospital Central". Tècnics informàtics crearien els personatges i les situacions rellevants de la vida pública de la família, que es retransmetria a totes les cadenes de televisió, així com, periodistes de la premsa del cor donarien notícies de dubtosa credibilitat sobre obscurs afers dels membres de la reialesa.

Una vegada solucionat un problema de tal magnitud, vaig anar a Girona a comprar-me un regal, a totes llums ben merescut. Mirant els DVD en busca del film Stromboli de Rosellini (pel·lícula que no he vist mai, tot i tenir-ne quatre còpies en VHS i una en DVD: en faig col·lecció), vaig adonar-me que existeixen sectors del mercat que ja fan servir la monarquia tal com havia pensat. Entre altres títols de films de dubtosa qualitat hi havia: La princesa no se corta, se lo monta con la escolta, Caramba con la realeza, la meten con sutileza, o el que encapçala l'article.

No hi havia el DVD que buscava, però vaig sortir de l'establiment trencant-me de riure. Després de passar per davant de tres botigues que lluien diversos cartells amb la paraula "REBAIXES", no me'n vaig poder estar. En treure el cap en un d'aquests establiments i comprovar que la dependentia feia més de metre vuitanta-cinc, vaig dir: -Perdoni, s'han equivocat de cartell. - seguit d'una sonora riallada davant la cara d'estupefacció de propis i estranys.

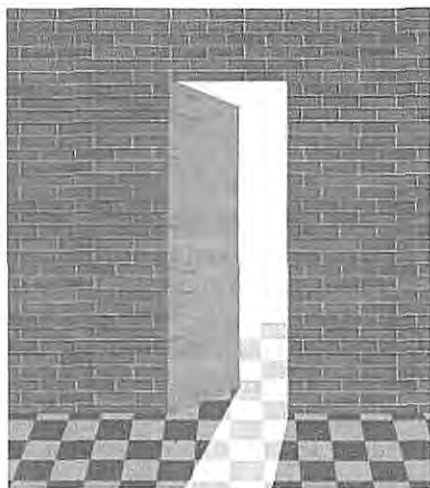
Joan Frigola

VIATGES AL PENSAMENT

Ja ens tornem a trobar aquí i aquest cop amb un tema molt comú, més ben dit una pregunta molt corrent: quants mares/pares es discuteixen amb el seu fill/filla, qui té la raó?

Alguns diran que les mares i els pares sempre tenen la raó perquè han viscut molt, tenen experiència i volen aconsellar els seus fills perquè en un futur llunyà o proper, no tinguin cap problema ni desengany; però per altra banda, els altres diran que no es pot comparar el que han viscut els pares amb el que estan vivint els fills, que són èpoques molt diferents i que a vegades és millor donar l'opinió o dir el que faries si fos el teu cas, i deixar que decideixin ells; perquè quan s'equivoquin ho vegin i se'n donin compte. Perquè, siguem realistes, els pares moltes vegades l'endevinen, però no sempre. Posarem un exemple: les companyies... tema corrent i comú...

Quan els pares veuen que el fill/filla està canviant, contesta més, es torna més gandul/a i ells no l'havien educat així, etc., etc., etc..., pensen: "això són les companyies...", jo no dic que no, però no sempre és el motiu principal. Per altra banda el fill/filla, sense pensar comença a cridar i diu que ningú l'entén...

En aquest cas qui té la raó? Podríem dir que els pares, perquè si és gandul/a, contesta i no té educació... és clar, la culpa és dels amics... (això els pares ho donen per suposat), però també podríem dir que el fill/filla està passant per un mal moment, un moment d'estrès o simplement la famosa, no, famosíssima: època del "pavo", en què el jovent es transforma, fa el que un dia va dir que no faria i "passa" dels pares (relativament).

Un altre exemple seria l'hora de tornar a casa. Els pares sempre diuen que el que facin els amics no ha d'influir en les decisions, però els primers que trenquen aquesta dita són ells mateixos sense donar-se'n compte, perquè diuen: "a veure, a quina hora se'n van els altres?".

Podríem dir que els pares volen que el fill descansi, que no faci barbaritats i sempre, sempre tenir-lo controlat. I el fill/filla, el que vol és tenir una nit de llibertat, amb els seus amics i fer barbaritats, ja que d'aquí a uns anys haurà d'anar a dormir aviat per l'endemà estudiar o treballar.

Aquí la banda que tindria raó serien els pares o els fills, si els pares confien en els fills ja està... però, si no... en tots els casos els fills sempre acaben marxant a l'hora que diuen els pares.

Un altre tema sorgeix quan el fill/filla es vol quedar a dormir a casa d'una amiga/amic. Els pares el primer que pregunten és "per què?", si no ens costa res venir-te a buscar, ens ve de pas..." però no, no els ve de pas i sí, sí que els costa, perquè estarien dormint... Quan aquesta pregunta s'ha contestat amb la típica resposta, és quan hi

ha dos classes de pares: els pares que sempre, sempre, sempre truquen... o els que truquen només quan l'amiga és nova. Als fills, això

que truquin sempre ens resulta incòmode, i això que ells ho troben normal i diuen: "Per què et resulta incòmode? Només vull donar-li les gràcies perquè en aquesta vida s'ha de ser amable i educat..." i tu ja... ni penses res...

En fi, als qui els seus pares truquen sempre els diré: alguna vegada els pares confiaran en tu, tranquil/tranquil·la! (que amb això no vull dir que no confiïn, simplement que no fins aquest punt).

I el més corrent és quan el fill vol fer-se un piercing o un tatuatge... i els pares hi estan completament en desacord, perquè diuen que qui porta això és un ignorant, sense saber que només és una arracada o un tatuatge i que alguns se'n van al cap d'un parell d'anys.

TEBI SORBET D'ESTIU.

LA PRECISA DOSI DE REFLEXIÓ

A l'estiu, amable és qui prem el pedal del fre i abaixa el gas per deixar-te passar i incorporar-te a una llarga cua de cotxes que com, segurament, tu busquen una vila de mar. La gran majoria dels aplegats a la costa que diuen Brava, o en altres de diferent denominació, cerquen el somni anhelat d'evasió que alterna un feixuc any laboral de permanent rutina. I, qui sap? Potser aquesta sortida de l'obligació a la independència personal, de temps lliure i de constants esbucats de la tarja de crèdit, correspon a l'assoliment de reptes com el sol espetarrant, una platja on va i ve el mar en forma d'onades, o les nits etíliques de les quals s'ha parlat aquest estiu dalinià, olímpic i de trist ferumeig cultural a Barcelona.

EL PAISATGE, EL TEMPS I NOSALTRES

Immers en un d'entre tants embussos d'aquells que fan història, la d'un mateix i la d'aquestes viles d'Aro (la costa que tenim més a prop), posem per cas a la pelegrinada Platja d'Aro, hom té temps per reflexionar si aquell panorama aglomerat és el seu ideal de desconexió. L'aglomerat és, també, un producte que s'obté dels retalls del suro. Una primera matèria, la producció de la qual marcà una època de prosperitat a les contrades fins que deixà pas a noves especialitats d'indústria.

Es tracta de veure com altres models, com el del suro mateix, s'adaptaren als nous temps, potser reduint el seu pes productiu, en un mateix paisatge. El paisatge, la terra, també tingueren un ahir a Platja d'Aro i rodalies, com també precisaran d'una dignitat cultural i patrimonial, una sostenibilitat en les activitats humanes i una con-

servació d'indrets pel dia de demà. Amb això vull dir que, com el suro, el model invariable de les últimes dècades podria començar a desmantellar-se per progressar; és a dir, per adequar-lo a les noves necessitats, que passen per reco-

tat. A diferència d'ara, ells tenien una identitat amb la qual encunyar patrimoni i cultura. Ara, el rostre de les nostres costes correspon a una pintura de pinzellades comercials, globalitzades i globalitzadores. Una imatge donada que no

Les noves comunicacions a la costa de Llagostera

nèixer tant els molts recursos esgotats com els disponibles a hores d'ara. Qüestionar el model de progrés de la costa des d'una visió personal comença, per exemple, contemplant fotografies, pintures o dibuixos d'aquests indrets a la dècada dels cinquanta. A la vegada que hi contrastem l'abast de la transformació d'aquell indret austere i envejablement verge. No; abans no hi havia ni els gratacels, ni els "xiringuitos", ni tanta sorra, ni el soroll ni les enlluernadores llums de pubs, discoteques, botigues... En cinquanta anys s'ha transformat un indret tranquil, habitat per unes persones que no hipotecaven el futur de les noves generacions i que també aspiraven a sobreviure i prosperar amb digni-

demostra cap qualitat o peculiaritat de la idiosincràsia local i nacional real. Cinquanta anys han representat un brusc trencament amb tot el que hi hagué fins al moment.

ELS UNS A SOBRE ELS ALTRES?

En aquestes poblacions de mar hi podem observar, en primer lloc, el clar símptoma de la massificació. Ho acabo de deduir després de comprovar com instants després de veure una plaça lliure d'aparcament pel meu automòbil, que comença a escalfar-se, aquesta ha estat abatuda per la violenta marxa enrere d'un cotxe de matrícula francesa amb una presumpta innocent enganxina patriòtica espanyola d'aquestes que tant es dispensen

a les nostres costes. Les nostres costes? Posem-ho en dubte. Perquè és realment el conjunt de democràcies d'aquest país responsable i particip d'aquest desarrelament? O només els ajuntaments o, únicament, els empresaris?

Aquest estiu s'ha qüestionat en veu alta el model de desenvolupament econòmic del país i hi ha hagut opinions per tots els gustos, fins i tot, dins el govern mateix. Paral·lelament, s'avança en projectes imminents de noves infraestruc-

passa any empeny; fins a la nova campanya electoral.

QUI TÉ LA CLAU I ELS QUE DECIDIM

Es segueix creixent sense més paràmetres a tenir en compte que els econòmics, mentre les conseqüències són desconegudes però fàcilment imaginables. No s'aturarà la transformació sense límit del paisatge i del país com a ens cultural, a base de destrucció del medi,

dependre de cap on es decanti la seva balança de pretensions. Qüestionar si és encertat fer cada any el mateix: gaudir de l'oci nocturn i del sol des d'una migrada parcel·la de sorra; o tenir en compte, precisament, que cada temporada l'oferta és menys atractiva perquè el model d'aquí, diuen els empresaris, no té bones expectatives si no creix substancialment cada any. Potser els empresaris no tenen en compte que el turista potencial, i més el que repeteix, amb els anys es trobarà una costa menys brava; amb menys vistes a un paisatge confortable, menys olor dels pins per la seva substitució per nova edificació i més gent per gaudir de menys.

Jo no crec que el turista sigui ruc, ans el contrari, quantes més vacances passades aquí porti a l'esquena, més haurà percebut els canvis notables de cada indret i la prostitució de tota una costa. Una costa que també ha de sentir, en part, i gaudir com a seva. Hi tenen dret. I el que es fa aquí és seguir amb la visió limitada, com els animals de càrrega, i es recorre a oferir uns preus cada vegada més ajustats per compensar la disminució de la qualitat de l'oferta i denunciar a crits el que sembla tenir la culpa de tot aquest desgavell: la manca de comunicació per carretera. Quan un usuari se la creu, a base de tant sentir-la i d'observar que les noves vies no solucionen els problemes de sempre, la interioritza i la fa responsable de tota problemàtica relacionada amb el sector.

És veritat, fa una estona conduïem i no trobàvem aparcament. Fa encara més estona ens ha costat incorporar-nos a la llarga processó i hem fet unes quantes aturades d'aquelles que obliguen a qüestionar la llibertat de moviments que ens ofereix el cotxe. És de veres que ens trobem en una comunitat autònoma d'un estat radial respecte a les comunicacions i a tot, amb una xarxa viària fruit de la mala planifi-

Sagoró, assentat vora els relleus de la Costa Brava

tures eludint els debats oberts que posen severament en qüestió la viabilitat del model turístic, sobretot, de la Costa Brava. Alguns visionaris qualificaven el model de sol i platja d'esgotat. Mentre d'altres esbombaven unes conclusions totalment contràries. Qui té raó? Davant d'això, com ja és habitual, el dubte s'exerceix com a eina. Per tant, quan ja s'ha discutit prou una problemàtica, sense arribar a unes conclusions clares, es segueix el que diu l'instint innat que semblen tenir totes i tots els polítics que avui tenen representació i que un cop ben assentats en el govern saben que tenen tres anys i mig per seguir la filosofia de qui dia

d'una oferta en forma de platges atapeïdes entre mar i grans blocs de minúsculs apartaments. Acompanyats d'una gran infraestructura d'oci nocturn on fer tot allò que l'any laboral veda i, en molts casos, el que el país d'origen dels turistes no permetria fer allà, mai de la vida; començant pels propis suïcidi identitari i sacrifici cultural. Aquesta és l'oferta permanent.

S'obvia la diversificació, que sí que existeix però dins el mateix espiral. I, alhora, s'hipoteca un paisatge, unes viles, una gent i uns treballadors al que pugui passar en el futur. I, per exemple, podria passar que el qui ve de fora comenci a reflexionar i passar a

cació en forma de successius models viaris d'un govern que en vint-i-tres anys no ha canviat de color... Però ara ja hem aparcat en una plaça de pagament; no sense recances i un cert malestar, abans i tot de posar els peus a terra. I com dèiem, no hi ha més atractiu respecte l'any passat, sinó noves o diferents botigues, molta gent, soroll i una part del cervell preocupada per la relació temps-preu de l'aparcament privat que ens hem permès com a luxe obligat.

Pobres empresaris! La seva resposta quan s'al·ludeix a la seva responsabilitat de voler seguir avançant en aquest xacrós model té sempre dues sortides clau. Una en forma de victimisme: s'ha invertit molt en el sector i no se'n pot dema-

ningú més podrà canviar-ho. Si l'empresariat es nega a assumir riscos, essent justament qui disposa de capitals i d'un coixí econòmic personal de grans dimensions, qui derrocarà l'espiral?

Per més moviments d'oposició de viles com la nostra, que pateixen d'aquesta manera d'obrar i que veuen com s'invoca el fals progrés en forma d'un asfalt que esquartera discriminantment el nostre medi, els nostres béns i explotacions, així com també la raó de ser de les àrees d'influència dels termes municipals, no podem deixar de ser els dolents de la pel·li per aquells qui renegaran de les nostres objeccions en favor de la seva mobilitat; la seva mobilitat per casa nostra. I el cert és que no podem influir en les deci-

sat comprar ni necessito, però que potser compraré per fer quelcom que amortitzi el preu de l'aparcament. Un sorbet de llimona, si us plau! El cambrer, fàcilment identificable com a sud-americà, me'l porta i me'l serveix educadament; tot i el cansament que presenta el seu rostre i la caiguda d'espatlles que faria perdonar qualsevol errada que pogués cometre. Més tard em preguntarà si no m'ha agradat. És un xicot observador i ha vist que l'he deixat desfer totalment, quan només he fet un parell de xarrups. Li he dit que és deliciós, que ja me l'acabaré, i se'n va. Segurament, sense saber en tot el que he estat pensant mentre es desfeia aquest curiós refresc. Però no acabo sense desvetllar-t'ho a tu, a qui fa una bona estona que explico misèries. No pensava en res negatiu; ni en el pesat trajecte, ni en les condicions de l'aparcament ni en la migradesa d'attractius que observo. Penso en fer quelcom diferent l'any que ve, deixar-me caure en un altre indret. Un lloc amb identitat, patrimoni i les pedres i els arbres al seu lloc; on no s'hagi de reflexionar sinó, únicament, gaudir. Un lloc més senzill i menys presumptuós, però, diferent de la resta. Així, ja tinc un motiu, que transformo en idea factible, que em portarà a voler-lo conèixer; un lloc on no s'hagin trencat els equilibris del sentit comú.

I ara, tot seguit, buscaré un aparcament que no em xucli les butxaques i esperaré la nit. Vull descobrir quelcom més de la cultura autòctona de mar. Una essència cultural de la costa catalana que tant es respira a les discoteques i pubs; que tant omple l'esperit als vinguts d'arreu. I en no trobar-ho, m'esperançarà saber que l'estat etílic assolit em farà oblidar, almenys, durant unes hores les contradiccions d'haver vingut a parar aquí.

Xevi Casas Comas

Lloret. podem observar a l'home immers en la natura

nar el desmantellament. Pam! Més dosi de convenciment a la població que tot o és blanc o és negre. L'altra prenent hostatges, exercint un mètode tan recurrent com és el xantatge: perquè, què passaria amb tota la gent que treballa en el sector? I es queden tan "panxos", incapaces de reconduir la situació ni deixar anar la més mínima alenada d'autocrítica. Pretenen ostentar i autonomenar-se el col·lectiu més dinàmic del país, sense demostrar-ho amb cap fet noble, coherent o mínimament solidari. El que no es pot negar és que tal com gira el món

sions que s'hagin de prendre pel bé general. Quan som petits i no creixem tan ràpid, en consciència, com el nou electorat reaccionari que tant interessa a una classe política tenir de bracet dels poderosos i que, a força de repetir afirmacions pels grans altaveus del país, s'assegura una gran assimilació del missatge, estem perduts.

EL MEU EGO

És precis refrescar la gola, aturar la meua ruta de visita a botigues plenes de coses que no havia pen-

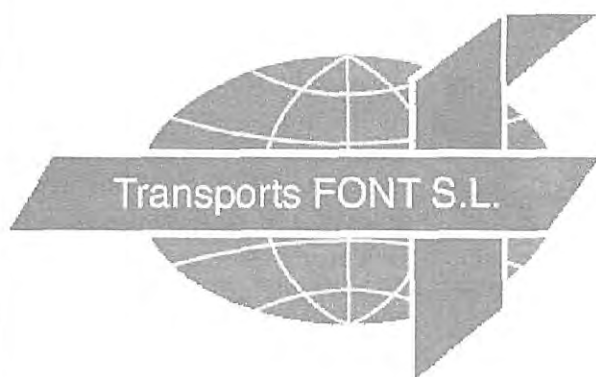
LLAGOSTERA

Parada: Plaça Catalunya

619 88 30 35

Titular: Antonio Juanals

**C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)**

Tel. 972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

**Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97**

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Llagostera multarà els veïns que no separin bé la brossa davant la ineficàcia del pla engegat al març
(EL PUNT, 12 d'agost de 2004)

Llagostera no neteja un abocament il.legal per "conscienciar els veïns"
(DIARI DE GIRONA, 11 d'agost de 2004)

Llagostera es manifesta per segon cop contra la violència domèstica
(EL PUNT, 3 d'agost de 2004)

L'enllaç sud de la variant de Llagostera entra en servei el primer dia de l'operació sortida d'agost
(DIARI DE GIRONA, 1 d'agost de 2004)

Llagostera recull 500 firmes contra la prolongació de l'eix mentre que Riudellots exigeix al govern que la faci
(EL PUNT, 30 de juliol de 2004)

Veïns de Font Bona recullen 6.000 Euros per reparar el camí d'accés a la urbanització
(DIARI DE GIRONA, 7 de juliol de 2004)

La propietària denuncia que un grup de nois entra a una ermita per fer-hi festes
(DIARI DE GIRONA, 11 de juliol de 2004)

Un incendi en un camp de rostolls s'estén al bosc i crema una hectàrea
(DIARI DE GIRONA, 6 de juliol de 2004)

El fiscal acusa dos nois de simular un xoc per estafar l'asseguradora
(DIARI DE GIRONA, 29 de juny de 2004)

Assalten de nit dues cases de Llagostera i hi roben sense que els inquilins se n'adonin
(EL PUNT, 10 de juny de 2004)

Festa major de Llagostera
(EL PUNT, 27 de maig de 2004)

La web de l'Ajuntament de Llagostera té 5.500 visites al mes
(DIARI DE GIRONA, 12 de maig de 2004)

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-1 7034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

gabinet
òptic
oftàlmic

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo

imcoinsa

bombas
Edco

BOMBA
PRINZE

ENARCO, S.A.

PERLES

BOSCH

KARCHER

Lifter
HILF MIT DER KRAFT

HITACHI
HERRAMIENTAS
ELECTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

Servei de Grua Permanent

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

Ctra de Tossa, 13
Tel: (972) 83 03 89 - Tèlex 80 56 84

17240 - LLAGOSTERA

Error KG-t-78dKptjj. I ara què?

Quantes vegades t'ha aparegut un error al Windows quan encara no havies gravat el document? Potser has volgut saber les causes de l'error i no t'ha sortit més que lletres i números posats aleatòriament, que l'única cosa que fan és posar nerviós qui està davant l'ordinador. Linux és la solució. Últimament els informàtics experts no parlen d'altre cosa. Però què és Linux, d'on va sortir? El pots usar tu? Quan val? On és? Tot seran avantatges? Té inconvenients?

Linux és la medicina pels al·lèrgics de Windows. Aquest programa que tothom identifica amb el seu creador, no és perfecte. De fet ni el totpoderós sistema de Bill Gates, ni l'ara ja oblidat MS-DOS permeten realitzar cap modificació, ni saber com van ser realitzats. El que vull dir amb això és que l'accés a les dades de programació és propietat privada del senyor de les ulleres, per la qual cosa, només la seva empresa ho pot modificar. De fet, sembla el més normal: Jo faig un programa i no em dona la gana que el remeni ningú més. Si no, adéu al negoci. Però les possibilitats d'Internet són les culpables d'un sistema que permet ser modificat per milers de programadors d'arreu del món, fins arribar a un sistema que té molts avantatges: estem parlant de Linux.

Un paràgraf de la seva història.

El sistema Linux es va iniciar fa vuit anys, tota una eternitat tenint en compte la ràpida evolució que hi ha tingut últimament la informàtica. El va crear un jove estudiant de vint-i-tres anys de la Universitat de Helsinki: Linus Torvalds. Veient les limitacions i dificultats que hi havia entre els universitaris per poder observar la programació dels anteriors sistemes Minix i Unix, va voler crear un sistema que permetés realitzar més d'una tasca i la

interacció entre diferents ordinadors. Així doncs, amb l'aparició d'Internet s'aconseguí crear un sistema operatiu per a tots els usuaris, sense la necessitat que algú amb finalitats lucratives estigui al darrere creant errors per a poder fer més versions.

Tot això està molt bé, però què és Linux?

És un sistema operatiu per a PC que es troba a un preu assequible per a tots els nivells adquisitius. Podriem dir que és gratis, es pot baixar gratuïtament d'Internet, però se'n poden comprar distribucions pagant un preu que oscil·la entre els 25 i els 42 euros. El paquet inclou ajuda, documentació i suport tècnic. Es distribueix de forma gratuïta sota una llicència pública general. Es posa a disposició de tots aquells que el vulguin utilitzar. La llicència té per objectiu asse-

gurar que Linux segueixi essent gratuït i a la vegada estàndard. El fet de que sigui gratuït dona a vegades la impressió equivocada que d'alguna manera és inferior a un sistema operatiu professional. Però això no és veritat.

Ah... I què? Té avantatges sobre el Windows o no?

I tant! Moltes. Possibilita realitzar moltes accions al mateix moment, és un sistema orientat a la connexió amb xarxa, és de 32 bits i entre altres coses és un sistema multiusuari, el que

vol dir que el sistema operatiu permet accedir a diferents usuaris al mateix temps a través de terminals, i així distribuir els recursos entre tots. A més, això fa que més d'un usuari pugui treballar amb la mateixa

versió d'un mateix programa al mateix temps, i actualitzar immediatament qualsevol canvi introduït per tal de millorar el programa. A part de tot això Linux no es para, no surten errors a cada moment. És un sistema bastant fiable. Fins i tot la NASA l'ha estat estudiant i experimentant la seva seguretat i eficàcia.

Segur que hi ha gat amagat!

Bé, com en tot, té les seves coses. El problema que té la gent que no està acostumada a aquest sistema és que el troba difícil de fer funcionar. A més alguns dels programes fets per al Windows no tenen la seva versió "linuxera". Però això se soluciona baixant els programes gratuïtament des d'Internet. N'hi ha molts que sí que són de lliure distribució i que han estat revisats per molts programadors d'arreu del món.

Un altre problema que presenta és a l'hora de montar perifèrics a

l'ordinador, ja que pot ser que el fabricant no doni els controladors de Linux per fer-los funcionar. Si això passa t'hauràs de fer els controladors tu mateix, sempre que siguis un expert en electrònica digital. Si no ja pots dir adéu al perifèric.

I això és segur?

Un sistema pot ser segur per a un determinat tipus d'activitats i insegur per altres. Segons tots els hackers, no hi ha cap sistema amb una seguretat perfecta. El concepte de seguretat en xarxes d'ordinadors és sempre relativa, tot i que el sistema menys segur que hi ha és Windows, ja que deixa tots els ports oberts i qualsevol pot entrar a la teva màquina. Linux no és el programa definitivament més segur, però de ben segur que ho és més que el Windows.

El vull. D'on me l'he de baixar?

Hi ha diferents distribuïdors. La majoria gratuïts. Els que fan pagar, ho fan en concepte d'haver

agrupat un conjunt d'aquests programes. Així fan més ràpida i fàcil la instal·lació. Els més senzills d'instal·lar i usar són RedHat, Mandrake i Suse. Encara més fàcil, i recent és el Corel Linux, molt semblant a Windows. El Debian és una mica més complicat. A diverses revistes d'informàtica en regalen amb suport CD, però algunes de les webs més famoses de descàrregues Linux són www.abcdatos.com, www.abcnets.es, www.anayamultimedia.es i www.id-ahora.com. I alguns dels navegadors Linux més importants són Red Hat, Mandrake, Suse, Corel i Debian.

Miquel Codolar

mcodolar@hotmail.com

**LLIBRERIA
SUREDA**

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3
Tel./Fax 972 83 04 80
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA

Cultius de plantes ornamentals,
fruiters i arbres d'ombra i oliveres

LA VALL DEL RIDAURA

En aquest nou article us proposem dos itineraris per l'encisadora vall del Ridaura, tot gaudint del meravellós torrent del Ridaura, el riu que baixa per la vessant nord del massís de Cadiretes i, després de resseguir part del nostre terme, segueix per Sta. Cristina d'Aro i Castell d'Aro per acabar finalment desembocant a Platja d'Aro (concretament a Punta Prima).

A l'interior de la riquesa natural que ens envolta s'endinsen dues combinacions de camins i corriols conegudes com a Carril Verd i Carril Groc. Tots dos condueixen a una vall fosca, humida i fresca, una vall molt obaga en la qual el sol escassament travessa la vegetació del bosc.

En aquesta imatge es pot observar, la curiositat en que desperta el "t gorg Fondu", situat a la Vall de Ridaura

Aquests dos carrils no compten amb un traçat quilomètric excessiu, no demanen gaire tècnica ni experiència i resulten molt agradables. Es podran fer tant amb bicicleta com caminant, corrent o a cavall. El terreny no és gaire exigent, però sí que cal anar amb compte amb el torrent ja que, si ha plogut anteriorment, el Ridaura pot baixar amb un cabal considerable. Sense cap més complicació podem gaudir de la vall de Ridaura, a un

pas de casa nostra...

El Carril Verd

Podríem descriure'l com el més fresc i humit, ja que la majoria del seu traçat passa pel cor de la vall en qüestió. D'altra banda, és el més tècnic: les pluges hi han format forats i recs, han després pedres i la sorra tova tampoc facilita la feina. El torrent del Ridaura s'haurà de travessar diverses vegades i, en alguna ocasió, podria resultar complicat. A l'estiu no cal patir pel cabal del Ridaura, ja que sol baixar sec per culpa de la calor i de la sequedat pròpies d'aquesta estació, però a l'hivern és quan s'han de prendre majors precaucions. L'any

Aquest, es un dels màstils que anem trobant al llarg del recorregut.

entre ells d'entre 50 i 100 metres aproximadament, depenent de si senyalitzen un traçat recte o si estan en algun revolt, i en els seus caps tenen una franja de pintura de color verd a tot el volt. En general està ben senyalitzat, però hi ha algun punt on la vegetació dels marges tapa els pals i en complica

Aquesta senyal separa el carril bici del carril verd.

passat, per exemple, el riu es va endur un pont a Santa Cristina d'Aro.

El Carril Verd comença al pavelló polisportiu en direcció a Santa Cristina. A la costa d'en Alou estigueu atents perquè haureu de trencar a mà esquerra (ja està indicat per uns cartells: "Llagostera per la vall de Ridaura. Carril Verd"). Un cop allà aneu seguint els pals de fusta que us duren altra vegada al poble. Els pals tenen una separació

la visibilitat: a conseqüència d'això, despistar-se pot voler dir haver de tornar enrere per començar de nou.

Hi ha força llocs d'interès com ara el "Gorg fondo"; per arribar-hi, abans de trobar el pont de can Nadal trenca a mà dreta per un camí força brut i al cap de deu metres veuràs una esplanada molt ombrejada pel mig de la qual passa el torrent del Ridaura. Més endavant hi ha el molí de can Nadal: tot travessant el torrent pel pont de can Nadal, que es reconeix per les pedres de terra, es pugen uns cinquanta metres i a mà esquerra, al costat del camí, es veuen unes runes que són, precisament, les del molí. Després trobaràs la casa de Can Moner (inconfusible per la seva enorme xemeneia), amb una bassa just al costat de l'edifici on temps enrere s'hi feia carbó.

Aquest traçat és recomanat per a tothom, tant grans com petits.

Recorregut total: 12 km aprox.
Nivell: facil-mitjà.

El Carril Groc.

No és tan fresc ni humit com l'altre degut al seu pas per sobre del Ridaura. No arriba a baixar fins el torrent i, lògicament, el bosc no és tan espès.

Es pot observar, per culpa de les pluges, com a quedat el camí.

El recorregut és força més curt que l'altre, més senzill i, travessant-lo, podem veure més paisatges interessants del nostre entorn degut al fet que et mous per sobre de la vall i tens més visió pels canvis de sentit d'orientació. S'hi veuen les Gavarres, els Carcaixells, Montagut...

També cal dir que el camí no està ben fressat i trobem herbes i plantes altes arreu que sobresurten pel camí. El Carril Groc està indicat de la mateixa manera que el Carril Verd, amb l'únic tret distintiu que no tenen cap franja pintada.

Podem agafar aquest itinerari des de diferents punts del mateix Carril Verd.

Km recorregut: 6 km aprox.
Nivell: fàcil

Cal afegir que en cap dels dos recorreguts no es troba aigua potable, és a dir que sigueu prudents i porteu-la vosaltres de casa.

Marc Coll

Un dels varis punts on podem enganxar amb el carril groc

Precaucions:

Si aneu amb BTT porteu, per qualsevol possible avaria, una càmera pneumàtica, una manxa, el casc i alguna clau Allen.

Restaurant Mas Tarré

D'esquerre a dreta, David Real Sureda,
Joan Malagón Hidalgo, albert Montes Roig.

Formatge amb espàrrecs, pipes i maduixes

(ingredients per a 4 persones)

- formatge de cabra (4 rodanxes)
- Espàrrecs verds (8 unitats)
- Pipes pelades crues (70 grams)
- Confitura de maduixa (Q.S)
- Pa de motlle sense crosta
- Oli d'oliva
- Sal
- Pebre

Preparació:

Tallar el pa amb la mateixa forma que el formatge i torrar-lo. Separar les puntes dels espàrrecs i

tallar les cues a tires fines. Passar-ho per la paella amb oli, sal, pebre i mig got d'aigua. Un cop evaporada l'aigua, afegir-hi les pipes i reservar.

Muntar el formatge sobre el pa i escalfar-lo al grill o al forn. Un cop calent, posar els espàrrecs al damunt i decorar-lo amb unes puntes de confitura de maduixa* i pipes torrades.

Suggestiments

*Es pot substituir la confitura de maduixa per compota de poma, mango, préssec, etc.

Es pot aromatitzar el formatge amb una mica d'orenga. També podem canviar el formatge de cabra per qualsevol altre formatge que fongui (exemple: camembert, brie, mozzarella...).

"Coulant" de Xocolata

(Ingredients per a 30 unitats)

- 12 ous
- 400 grams de sucre
- 390 grams de mantega
- 380 grams de cobertura de xocolata 72%
- 180 grams de farina

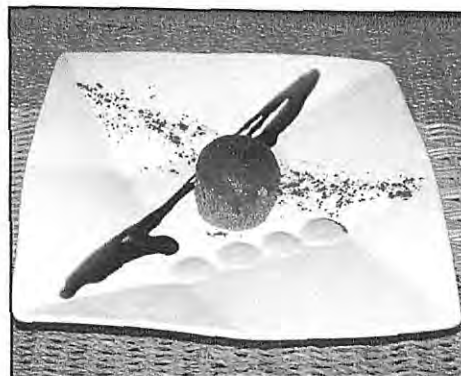
Preparació:

Desfer la mantega en una paella. Barrejar-hi la xocolata, posar-ho en un bol i remenar-ho. Quan la xocolata estigui ben desfeta, afegir els ous que prèviament s'hauran de barrejar amb el sucre i la farina, a poc a poc perquè no es facin grumolls. Deixar-ho refredar a la nevera i posar-ho en una mànega pastissera.

Omplir amb la massa unes flameres untades amb mantega i farina. Poseu les flameres al forn a 200 graus i deixeu-les coure sis minuts.

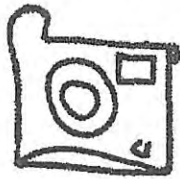
Suggestiment:

Com a guarnició del plat, prepareu un iogurt especial (iogurt natural amb un polsim de canyella i sucre) i hi dibuixeu unes línies.

El col·lectiu de redacció pretén iniciar a partir d'ara, a través d'aquest apartat culinari, una ruta pels diferents restaurants de Llagostera, amb la finalitat de conèixer nous plats i noves maneres d'entendre "el món dels fogons".

Foto Kim

*Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera*

Telf. i Fax: 972 83.02.04

La teva botiga Arco iris a Llagostera

*Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Les teves fotos des de
qualsevol suport digital*

**ARCO
IRIS**
DE KODAK

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL
Pernils i embotits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA - Girona -
Tel. i Fax 972 80 50 17

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

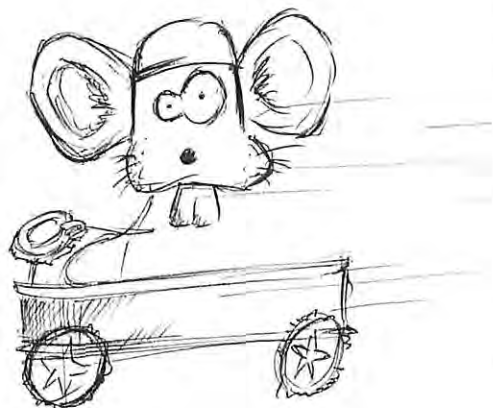
ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Fe de_rates

CONRAT PENAT GASIU pilot ignorat

Ep! Estàs a punt per consultar els errors de l'anterior número? Creus en el vigor i el rigor d'un ratolí pansit i, diuen les ratetes, trempat i eixerit? Doncs som-hi! Arreglem el que altres no van saber editar correctament. Mainada...

En el número 2 de Butlletí de Llagostera, aquell que desitja una bona Festa Major i tota la pesca, podem trobar menys errors que en el primer. O potser els mateixos, però més imperceptibles per part del rastreig de mirada i lectura de qui té prou estómac per llegir aquesta revista, diuen, popular: del poble. Desapercebuts, com uns col·legues ratolins i jo que vam guanyar la cursa de carretons de la Festa Major i ningú humà (diuen que humà vol dir que s'equivoca, que erra) ens ho va reconèixer, alguns errors d'aquest número no "canten" prou com per considerar-los estrepitosos.

En primer lloc, anem a pams, puntualitzem l'estructura de l'anterior edició: un Butlletí que arribà al lector en forma de la revista de sempre però amb l'afegit d'un parell de suplementos, un dels quals experimenta un error prou flagrant.

I és que no fou culpa d'en Toni Navarro, qui amablement corregí el "Suplement del futbol" sinó d'en Marc, qui entra sovint a webs d'excursionisme... Ja està tot dit; perquè qui no sap de la perillositat d'aquests indrets cibernètics que carreguen de virus els nostres ordinadors? Un temerari com en Marc. Un temerari que s'atreu a explorar webs tant perilloses com www.bellaxirucaquanteshorespas-sades.com i infectà el nostre vulnerable sistema informàtic amb el virus DPESAF, conegut internacionalment. És així que, tal com diu el nom, el virus "Deformador de la primera entrevista de suplementos de futbol d'alevins" atacà l'entrevista a Jesús Malagón, entrenador d'aquests joves esportistes, fent de les seves paraules una gran odissea per al lector butlletinià.

Podriem parlar, també, d'errors secundaris. Com la presència del preu anterior en el logotip imprès del suplement de Sant Jordi (recordant que abans era més barat), el sonat peu de foto sota la fotografia de la regidora Pla a la pàgina 43 o el descuit de la signatura a l'article de la Marta Pascual i Llorens titulat "Per fi!". Però ens centrarem en un error comès per la meua persona i de la qual estic molt orgullós perquè així podré fer arribar la secció a final de pàgina. Tot bé d'un dia que aquestes xicotes i xicots que corren per aquí el local se n'avenen a sopar i de festa, deixant sol aquest ratolí servidor posant "Bona Festa Major" sobre els anunciants. I com que la feina no m'espanta i l'absència d'aquests individus em complau, vaig anar estampanant el nou Butlletí per mitjà de dos tamps: en 'Bona' i en 'Festa Major'. Tot va anar com una seda, semblava fet per una rata russa, esmunyint-me entre les planes i treballant amb cura i finor. Però, a

mitjan exemplar, la tinta d'en 'Festa Major' s'esgotà d'imprevist. En assabentar-me de l'error vaig trucar fulminantment a redactors i redactores que, davant la impossibilitat de parla pels efectes del seu estat etílic, no em van solucionar res. Així, vaig assumir el poder editorial i la responsabilitat periodística. Decidint i executant l'acció d'acabar d'estampar amb en 'Bona', que va aguantar totes les planes, i confeccionant el retallable d'aquí sota: un accessori que us permetrà poder reparar els anunciants afectats per la sequera de tinta.

NOTA: És realment penós que s'ignori un carretó que, encara que minúscul, guanyà sense necessitat de foto-finish aquesta cursa de Festa Major. Haig de dir, sincerament, que a vegades viure en aquesta societat antropocèntrica se'm fa asfixiant. Animals i bèsties al poder!

L'Aina Puig Mensa, que va néixer el 5 de maig, amb el seu germà, l'Arnau.

Data	Nom i Cognoms	Adreça
22 abril	Lua Rovira Tàrraga	c/Roure, 72 (Mont-Rei)
5 maig	Aina Puig Mensa	c/Jaume I, 10
27 maig	Pau Navarro Ferrer	Avgda. Gotarra, 22
31 maig	Gemma Miquel Caballero	Avgda. Gironès, 24
4 juny	Xènia Martin i Núñez	Ps. Romeu, 57, 2n, 2 ^a
9 juny	Núria Llinàs Hereu	c/Fivaller, 3, 1r
12 juny	Tània Llaboré Fernández	c/Dàlia n° 1-7 (La Canyera)
17 juny	Bernat Rigau Moncusí	c/Fred, 10, baixos, 2 ^a
15 juny	Bruno Jaimez Agüera	c/Cadi, 18
23 juny	Silemani Jabbi Dukuray	c/Sant Pere, 12, 2n, 2 ^a
28 juny	Míreia Miró Hierro	c/Pompeu, 10
3 juliol	Joel Ribera Torrejón	c/Constància, 4, baixos
5 juliol	Maria Pérez Esteba	Vt. Panedes, 47 "Can Camós"
6 juliol	Xènia Donate Ruiz	c/Comte Guifré, 2, baixos, 1 ^a
2 juliol	Pol Rosa Morgado	c/Lleó I, 39
14 juliol	Mariona Salvà Mur	c/Ganix, 24-C
18 juliol	Abdeslam Boukabous Bekkaoui	c/Barcelona, 12, 1r, 1 ^a
31 juliol	Meriem Dahouti El Bouhali	c/Nou, 48, 1r
30 juliol	Guillem Ventura Suárez	c/Dàlia, H-13 (La Canyera)
2 agost	Nube Torrejón Martín	c/Estrella, 10, baixos
7 agost	Fatimo-Zohra Azzahari Tahri	Puig General, 40, 2n, 1 ^a
15 agost	Guillem Matas Colomà	Puig General 32

Data	Nom i Cognoms
7 maig	Julian Cañas Parra i Bienvenida Eroles Díaz
21 maig	Ángel-Alberto García Hernández i Elizabeth-Edith Ordóñez
8 maig	Daniel López Ayala i Piedad Moreno Cruz
28 maig	Francisco-Javier Figueras Barco i Pilar Guic Coll
29 maig	Tomás Blanco Sanz i Natalia Ibáñez Lacuesta
12 juny	Sergio Morera Arrés i Marta Blanch Serrano
6 juny	José-Luis Ponce Saura i Ester Soler Pérez
15 maig	José Cebriá Font i María-José Alberto Rodríguez
26 juny	Ernesto Martínez Ortega i Anna Miquel Serra
2 juliol	Jorge Miller Cela i Esmeralda del Rocio Salcedo Casadiego
21 juliol	Ottorino Silvani Gariboldi i Margaret-Irene Braddock
21 juliol	Jordi Rissech Collé i Josefina Bosch Ciurana
17 juliol	David Gómez Valbuena i Judit Barceló del Monte
24 juliol	José-Antonio Sánchez Rus i Encarnación Castaño Martín

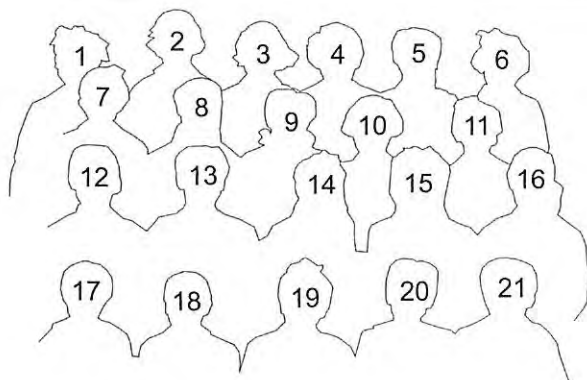

Data	Nom i Cognoms	Edat
9 maig	Remedios Arteaga Ramon	81
16 maig	Joaquina Gruart Tarrés	91
26 maig	Ricardo Viadiu Vives	83
28 maig	Isidro Llagostera Boada	89
31 maig	Arnald Puigdemunt Soler	49
16 juny	Ana Balam Arbusé	77
19 juny	Miguel Tarrés Duch	61
24 juny	Montserrat Paradedda Camps	84
2 juliol	Marta Oliveras Rodríguez	67
23 juliol	Silvia Cabarrocas Peraferrer	69
7 agost	Pilar Masgrau Massa	89
17 agost	Consuelo Ayats Xirgu	86
21 agost	Pilar Rusalleda Saguer	87
24 agost	Pedro Alberti Tomás	77

Escola Ntra. Sra. del Carme Curs 1952-1953

Foto cedida per: Rosa Puigmolé Mulleras

- 1.- Carmen Perez
- 2.- Montserrat Esteve
- 3.- Maria Cabarrocas
- 4.- Montserrat Comas

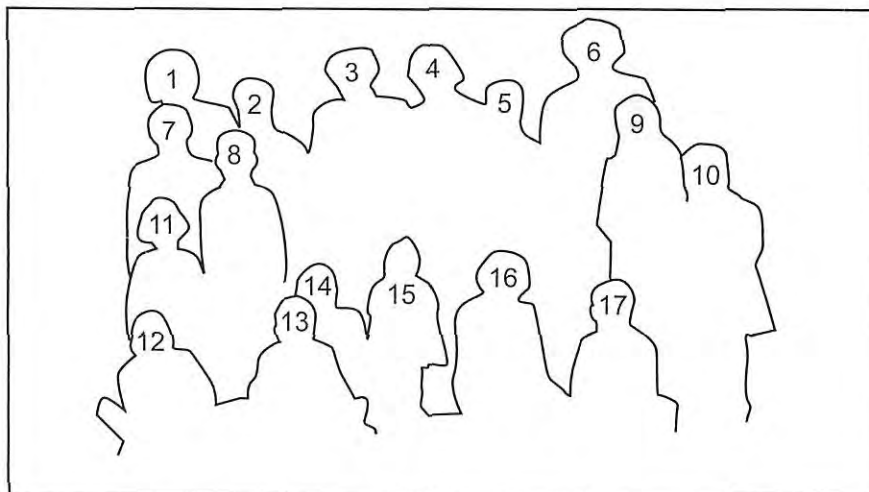
- 5.- Merce Ciurana
- 6.- Mª Àngels Vert
- 7.- Rosa Esteve
- 8.- Rosa Puigmolé

- 9.- Marina Sureda
- 10.- Ana Mª Reset
- 11.- Margarita Vert
- 12.- Rosa Riera
- 13.- Montserrat Costa
- 14.- Irene Xirgu
- 15.- Mª Teresa Pujol
- 16.- Magdalena Palmer
- 17.- Pilar Moradell
- 18.- Joana Puigmolé
- 19.- Montserrat Turón
- 20.- Conxita Turón
- 21.- Maria Vilá

Visita a Llagostera de la Verge de Fàtima, 1951

Foto cedida per: Anna Llenas

- 9.- Joaquina Badia
- 10.- Rosa Castany
- 11.- Dolors Badia
- 12.- Joan Soler
- 13.- Joan Martin
- 14.- Robert Soler
- 15.- Ramona Soler
- 16.- Paquita Oliveras
- 17.- Josep Puig

- 1.- Angelita Pairet
- 2.- Lola Olivé
- 3.- Consuelo Aluart
- 4.- Maria Duran

- 5.- Joaquim Puig
- 6.- Pepita Font
- 7.- Rosa Ferrer
- 8.- Josep Badia

**CORPORACIÓ
MASTER**

24 Habitatges tutelats de lloguer per a majors de 60 anys

Dins del complex residencial Master Llagostera, integrats dins del nucli urbà de Llagostera, tots els serveis.

A 15 minuts de Girona i a 10 minuts de Sant Feliu de Guixols-Platja d'Aro,... clima agradable.

**SERVEIS DISPONIBLES
DAVANT (A 30 METRES)
AL 2006**

Recepció i ajuda mèdica les 24 hores, tots els dies de l'any.

Serveis domèstics diaris, bugaderia, gimnàs, piscina terapèutica climatitzada, disponibilitat de metges, infermeres, assistenta social, fisioterapèutica, teràpies naturals, sales d'estar, sales d'internet, de lectura amb diaris i revistes, sales de reunions, menjadors, cuina pròpia amb dinars i sopars amb dieta especialitzada, serveis religiosos, perruqueria (els dimecres), animació socio-cultural.

ACTIVITATS: autoestima, realització personal, convivència i integració, relacions intergeneracionals, solidaritat, participació,...

Habitatges per viure independent, aprop de tot.
"En construcció"-disponibles al gener 2005.
Per un nou estil de vida-preus competitius.

COMPLEX RESIDENCIAL

Edifici assolellat, modern, situació immillorable, edificació sostenible amb energia solar incorporada.

Accés als habitatges amb tarja magnètica (tipus hotel), habitatges de 1,2,3 i 4 habitacions, àtics dúplex amb amplies terrasses, totalment moblats, un o dos banys, calefacció, cuina equipada amb forn, campana encimera, rentadora, nevera... ascensor fins a les places de pàrking, trasters, TV parabòlica per imatges via satèl·lit, edifici domotitzat.

SERVEI DE MANTENIMENT GENERAL.

CORPORACIÓ MASTER-COMPLEX INTEGRAL DE BENESTAR

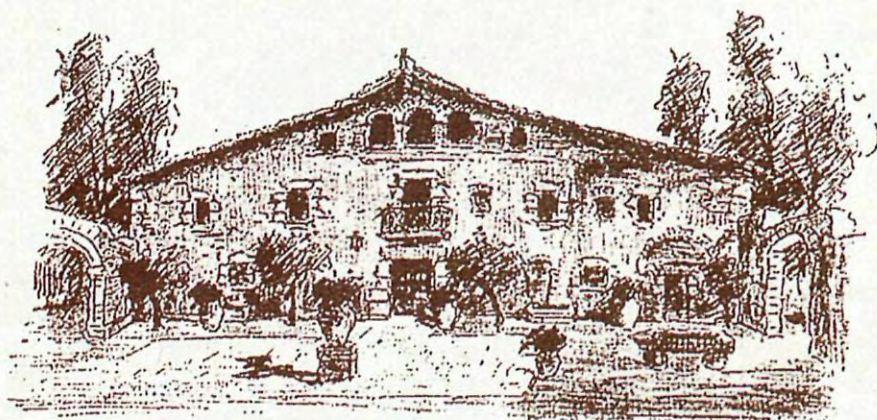
Tels. **972 83 16 15** i **972 83 01 59** - Fax: 972 83 02 39

Carrer Garbí, 1-3 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)

fundaciollagostera.65@fersegranapropdecasa.com

PER A UNA MILLOR QUALITAT DE VIDA, CONFORT I SERVEIS

RESTAURANT Mas Roure

*Vine i tasta la nostra
cuina del BOLET*

Ctra. Vidreres a St. Feliu de Guíxols, s/n. - 17240 LLAGOSTERA

Tel. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02

www.masroure.com